Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1306/2013,**

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta

(EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) No 1310/2013, annettu 17 päivään joulukuuta 2013	L 347	865	20.12.2013

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 130, 19.5.2016, s. 8 (1306/2013)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1306/2013,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle osoitetussa komission tiedonannossa nimeltä "Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020: Ruoka, luonnonvarat ja alueiden käyttö – miten hallita tulevat haasteet?" esitellään yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) mahdollisia haasteita, tavoitteita ja suuntaviivoja vuoden 2013 jälkeen. Mainitusta tiedonannosta käytyjen keskustelujen perusteella yhteistä maatalouspolitiikkaa olisi uudistettava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen. Uudistuksen olisi katettava kaikki YMP:n keskeiset välineet, mukaan lukien neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 ([2]). Edellä mainitun asetuksen soveltamisesta saadut kokemukset osoittavat, että tiettyjä rahoitus- ja seurantamekanismin osia olisi mukautettava. Uudistuksen laajuuden vuoksi on aiheellista kumota asetus (EY) N:o 1290/2005 ja korvata se uudella tekstillä. Uudistuksella olisi myös mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava, kevennettävä ja yksinkertaistettava sen säännöksiä.

(2) Tiettyjen tämän asetuksen muiden kuin olennaisten osien täydentämistä ja muuttamista varten komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen) 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä seuraavista: maksajavirastojen ja koordinointielinten hyväksyntä, julkiseen interventioon liittyvät maksajavirastojen velvoitteet ja hallinto- ja valvontavastuiden sisältöä koskevat säännöt, Euroopan unionin yleisestä talousarviosta (unionin talousarviosta)

([1]) EUVL C 191, 29.6.2012, s. 116.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1).

▼B

julkisen intervention yhteydessä rahoitettavat toimenpiteet ja toimien arvon määrittäminen julkisen intervention yhteydessä. Tämän toimivallan siirron olisi myös katettava poikkeukset maksajavirastojen tuensaajille ennen aikaisinta mahdollista maksupäivää tai viimeisen mahdollisen maksupäivän jälkeen suorittamien maksujen maksukelpoisuudesta, Euroopan maatalouden tukirahaston, jäljempänä ’maataloustukirahasto’, ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, jäljempänä ’maaseuturahasto’ menojen ja tulojen välinen tasoitus. Lisäksi tämän toimivallan siirron olisi katettava määrien sitomiseen ja maksamiseen sovellettavat menetelmät tilanteessa, jossa unionin talousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa tai suunniteltujen sitoumusten kokonaismäärä ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ([1]) 170 artiklan 3 kohdassa säädetyn kynnysarvon.

Tämän lisäksi tämän toimivallan siirron olisi katettava komission jäsenvaltioille maksamien kuukausimaksujen lykkäys maataloustukirahaston menojen osalta ja ehdot, jotka sääntelevät komission jäsenvaltioille maksamien maaseuturahaston välimaksujen vähentämistä tai keskeyttämistä. Tämän toimivallan siirron olisi lisäksi katettava sellaisten kuukausimaksujen tai välimaksujen keskeyttäminen, joiden osalta tarvittavia tilastotietoja ei ole lähetetty ajoissa, tarkastuksiin liittyvät erityisvelvoitteet, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä, oikaisujen soveltamisen perusteet ja menetelmät sääntöjenmukaisuutta koskevan menettelyn yhteydessä ja saamisten takaisinperintä. Sen lisäksi tämän toimivallan siirron olisi katettava tullimenettelyihin liittyvät vaatimukset, tuen peruuttamiset ja seuraamukset, jos alakohtaisen maatalouslainsäädännön soveltamisesta johtuvia tukikelpoisuusehtoja, sitoumuksia tai muita velvoitteita ei ole noudatettu. Vastaavasti toimivallan siirron olisi koskettava markkinatoimenpiteitä, joiden osalta komissio voi keskeyttää kuukausimaksuja, vakuuksia sekä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän toimintaa koskevat säännöt sekä toimien tarkastuksesta poissuljetut toimenpiteet. Toimivallan siirron olisi samoin katettava muutokset tulojen tai maksujen summaan, jonka alittuessa yritysten kaupallisia asiakirjoja ei normaalisti tarkasteta tämän asetuksen nojalla, täydentävien ehtojen yhteydessä sovellettavat seuraamukset, tarkastusvaatimukset viinialalla ja pysyvän laitumen säilyttämistä koskevat säännöt. Viimeiseksi toimivallan siirron olisi katettava euroalueeseen kuulumattomissa jäsenvaltioissa käytettävää valuuttakurssia ja sen määräytymisperustetta koskevat säännöt, toimenpiteet unionin oikeuden soveltamisen suojaamiseksi, jos on todennäköistä, että kansalliseen valuuttaan liittyvät poikkeukselliset valuuttakäytännöt vaarantavat sen, yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä koskevan yhteisen seuranta- ja arviointikehyksen sisältö sekä siirtymäkauden toimenpiteet.

On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava,

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

▼B

että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(3) Yhteinen maatalouspolitiikka käsittää erilaisia toimenpiteitä, joista osa liittyy maaseudun kehittämiseen. On tärkeää tarjota rahoitus näille toimenpiteille yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat tietyiltä osin keskenään samanlaisia mutta myös eroavat toisistaan monessa suhteessa, niiden rahoituksesta olisi säädettävä samoilla säännöksillä. Näillä säännöksillä olisi tarvittaessa mahdollistettava erilainen käsittely. Asetuksella (EY) N:o 1290/2005 on perustettu kaksi eurooppalaista maatalousrahastoa eli maataloustukirahasto ja maaseuturahasto, jäljempänä 'rahastot'. Nämä rahastot olisi säilytettävä.

(4) Tässä asetuksessa esitettyihin toimenpiteisiin olisi sovellettava asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja sen nojalla annettuja säännöksiä. Kyseisessä asetuksessa vahvistetaan jäsenvaltioiden kanssa moitteettoman varainhoidon, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden pohjalta yhteisesti toteutettavaa hallinnointia koskevat säännökset sekä hyväksyttyjen elinten toimintaa koskevat säännökset ja budjettiperiaatteet; näitä säännöksiä olisi noudatettava tämän asetuksen yhteydessä.

(5) Jotta varmistetaan jäsenvaltioiden käytäntöjen yhtenäisyys ja ylivoimaista estettä koskevan lausekkeen yhdenmukainen soveltaminen, tässä asetuksessa olisi säädettävä tarvittaessa vapautuksista, joita sovelletaan ylivoimaisen esteen tapauksissa ja poikkeuksellisissa olosuhteissa, sekä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tunnustamien mahdollisten ylivoimaisen esteen tapausten ja poikkeuksellisten olosuhteiden luettelosta, joka ei ole tyhjentävä. Näiden viranomaisten olisi tehtävä päätökset ylivoimaisen esteen tapausten tai poikkeuksellisten olosuhteiden toteamisesta tapauskohtaisesti ja asianmukaisten todisteiden perusteella, ja ylivoimaisen esteen käsitettä olisi sovellettava unionin maatalousoikeuden, mukaan lukien unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perustalta.

(6) Yhteisen maatalouspolitiikan menoja, maaseudun kehittämismenot mukaan luettuina, olisi rahoitettava unionin talousarviosta rahastojen kautta joko suoraan tai jäsenvaltioiden kanssa yhteisesti toteutettavan hallinnoinnin puitteissa. Olisi määriteltävä toimenpidelajit, joita rahastoista voidaan rahoittaa.

(7) Olisi annettava säännökset maksajavirastojen hyväksymisestä jäsenvaltioiden toimesta, menettelyjen vahvistamisesta tarvittavien ►C1 johdon vahvistuslausumien ◄ saamiseksi, hallinto- ja valvontajärjestelmien varmentamisen hankkimisesta sekä tilinpäätösten todentamisesta riippumattomien tarkastuselinten toimesta. Lisäksi kansallisten tarkastusten avoimuuden varmistamiseksi erityisesti lupa-, validointi- ja maksumenettelyjen osalta ja hallinnollisen ja tarkastuksiin liittyvän työn vähentämiseksi sekä komission yksiköiltä että niiltä jäsenvaltioilta, joissa jokainen yksittäinen maksajavirasto on hyväksyttävä, olisi rajoitettava niiden viranomaisten ja elinten lukumäärää, joille kyseiset tehtävät siirretään, kunkin jäsenvaltion valtiosäännön mukaiset järjestelyt huomioon ottaen. Turhien uudelleenjärjestelykustannusten välttämiseksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin sallittava säilyttää lukumääräisesti ne maksajavirastot, jotka on hyväksytty ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

▼B

(8) Jos jäsenvaltio hyväksyy useamman kuin yhden maksajaviraston, on tärkeää, että se nimeää yhden julkisen koordinointielimen, joka vastaa varojen hallinnoinnin johdonmukaisuudesta, toimii yhteystahona komission ja hyväksyttyjen maksajavirastojen välillä sekä varmistaa, että komission eri maksajavirastojen toimista pyytämät tiedot ovat nopeasti käytettävissä. Julkisen koordinointielimen tehtävänä olisi myös toteuttaa ja koordinoida toimenpiteitä yleisluonteisten puutteiden korjaamiseksi ja toimittaa komissiolle tietoja mahdollisista jatkotoimista. Lisäksi tämän elimen olisi edistettävä yhteisten sääntöjen ja vaatimusten yhtenäistä soveltamista ja mahdollisuuksien mukaan varmistettava se.

(9) Ainoastaan jäsenvaltioiden hyväksymien maksajavirastojen käyttö antaa riittävän varmuuden siitä, että tarvittavat tarkastukset on tehty ennen unionin tuen myöntämistä tuensaajille. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi säädettävä selvästi, että unionin talousarviosta voidaan korvata ainoastaan hyväksytyn maksajaviraston toteuttamat menot.

(10) Jotta tuensaajat voisivat tulla nykyistä tietoisemmiksi yhtäältä maatalouskäytäntöjen ja tilanhoidon ja toisaalta ympäristöä, ilmastonmuutosta, maan hyvää maatalouskuntoa, elintarvikkeiden turvallisuutta, kansanterveyttä, eläinten terveyttä ja hyvinvointia ja kasvien terveyttä koskevien vaatimusten välisestä yhteydestä, on välttämätöntä, että jäsenvaltiot perustavat kattavan maatilojen neuvontajärjestelmän antamaan neuvontaa tuensaajille. Neuvontajärjestelmä ei saisi millään tavoin vaikuttaa tuensaajien velvollisuuteen ja vastuuseen noudattaa edellä mainittuja vaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi varmistettava neuvonnan ja tarkastusten pysyminen selvästi erillään toisistaan.

(11) ►C1 Maatilojen neuvontajärjestelmän olisi katettava vähintään täydentävien ehtojen soveltamisalaan kuuluvista hoito- ja toimenpidevaatimuksista johtuvat velvoitteet tilatasolla. ◄ Järjestelmän olisi myös katettava vaatimukset, jotka liittyvät ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 1307/2013 ([1]) mukaiseen maatalousmaan säilyttämiseen ja maaseudun kehittämisohjelmissa suositeltuihin tilatason toimiin, joiden tarkoituksena on maatilojen nykyaikaistaminen, kilpailukyvyn parantaminen, alakohtainen yhdentäminen, innovointi, markkinasuuntautuneisuus ja yrittäjyyden edistäminen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 637/2008 ja (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 608).

▼B

Järjestelmän olisi vielä katettava jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ([1]) tiettyjen säännösten täytäntöönpanemiseksi ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ([2]) 55 artiklan täytäntöönpanemiseksi tuensaajille asettamat vaatimukset, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ([3]) 14 artiklassa tarkoitetun integroidun torjunnan yleisten periaatteiden noudattaminen.

(12) Osallistumisen maatilojen neuvontajärjestelmään olisi oltava tuensaajille vapaaehtoista. Kaikkien tuensaajien, myös viljelijöiden, jotka eivät saa yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea, olisi saatava osallistua järjestelmään. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava määritellä ensisijaisuusperusteita. Järjestelmän luonteen vuoksi on paikallaan, että neuvonnan yhteydessä saadut tiedot käsitellään luottamuksellisina, paitsi jos unionin oikeutta tai kansallisia lakeja on rikottu vakavasti. Järjestelmän tehokkuuden turvaamiseksi neuvojilla olisi oltava asianmukainen pätevyys ja heidän olisi saatava säännöllisesti koulutusta.

(13) Komission olisi annettava jäsenvaltioiden käyttöön hyväksyttyjen maksajavirastojen maataloustukirahaston osalta toteuttamien menojen kattamiseksi tarvittavat määrärahat maksajavirastojen menokirjanpidon perusteella suoritettavina korvauksina. Siihen asti kun korvauksia aletaan maksaa kuukausimaksuina, jäsenvaltioiden olisi annettava käyttöön tarvittavat varat hyväksyttyjen maksajavirastojensa tarpeiden mukaan. Jäsenvaltioiden ja tuensaajien olisi vastattava itse omista hallinto- ja henkilöstökustannuksistaan, joita yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta niille aiheutuu.

(14) Maatalousmeteorologista järjestelmää käyttämällä, satelliittikuvia hankkimalla ja kuvia parantamalla komission pitäisi pystyä erityisesti hallinnoimaan maatalousmarkkinoita, helpottamaan maatalousmenojen seurantaa sekä seuraamaan maatalousresursseja keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Näin ollen neuvoston asetuksen (EY) N:o 165/94 soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella eräät mainitun asetuksen säännökset olisi sisällytettävä tähän asetukseen ja sen seurauksena asetus (EY) N:o 165/94 ([4]) olisi kumottava.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009 kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1)

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 165/94, annettu 24 päivänä tammikuuta 1994, yhteisön osallistumisesta kaukohavaintotarkastusten rahoitukseen (EYVL L 24, 29.1.1994, s. 6).

▼B

(15) Budjettikurin noudattamisen osalta on välttämätöntä määritellä maataloustukirahastosta rahoitettavien menojen vuotuinen enimmäismäärä ottamalla huomioon neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ([1]) säädetyssä monivuotisessa rahoituskehyksessä kyseistä rahastoa varten vahvistetut enimmäismäärät.

(16) Budjettikuri edellyttää myös, että maataloustukirahastosta rahoitettavien menojen vuotuista enimmäismäärää noudatetaan kaikissa olosuhteissa ja kaikissa talousarviomenettelyn ja talousarvion toteuttamisen vaiheissa. Näin ollen on tarpeen, että asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 kullekin jäsenvaltiolle esitettyä suorien tukien kansallista enimmäismäärää pidetään asianomaiselle jäsenvaltiolle maksettavien suorien tukien rahoituksen enimmäismääränä ja että kyseisten tukien korvaukset eivät ylitä tätä rahoituksen enimmäismäärää. Budjettikuri edellyttää lisäksi, että kaikissa komission ehdottamissa taikka unionin tai komission yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa antamissa ja maataloustukirahastosta rahoitettavissa säädöksissä noudatetaan kyseisestä rahastosta rahoitettavien menojen vuotuista enimmäismäärää.

(17) Sen varmistamiseksi, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät määrät eivät ylitä vuotuisia enimmäismääriä, olisi säilytettävä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 73/2009 ([2]) tarkoitettu rahoitusmekanismi, jolla suorien tukien tasoa mukautetaan. Tässä yhteydessä olisi välttämätöntä valtuuttaa komissio vahvistamaan kyseiset mukautukset, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät vahvista niitä ennen sen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivää, johon niitä sovelletaan.

(18) Jotta voitaisiin tukea maatalousalaa maataloustuotteiden tuotantoon tai jakeluun vaikuttavissa merkittävissä kriiseissä, olisi muodostettava maatalousalan kriisivaraus tekemällä kunkin vuoden alussa suoriin tukiin vähennys rahoituskurimekanismin avulla.

(19) Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan mukaisesti tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin liittyviä sitomatta olevia määrärahoja voidaan siirtää yksinomaan seuraavan varainhoitovuoden aikana käytettäväksi. Tällaiset siirrot voivat johtaa lisäsuorituksiin ainoastaan sellaisille varojen lopullisille tuensaajille, joille maksetusta suorasta tuesta on tehty mukautus tämän asetuksen 25 artiklan mukaisesti edellisen varainhoitovuoden aikana. Näin ollen jos määrärahoja siirretään seuraavan varainhoitovuoden aikana käytettäväksi, kansalliset viranomaiset joutuisivat suorittamaan maksuja kahdelle suorien tukien saajaryhmälle samana varainhoitovuonna: ensinnäkin maksamaan rahoituskurin puitteissa siirretyistä käyttämättömistä määristä korvaukset viljelijöille, joihin rahoituskurimekanismia

([1]) Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 884).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

▼B

on sovellettu edellisenä varainhoitovuonna, ja toiseksi maksamaan suoria tukia varainhoitovuonna N viljelijöille, jotka ovat niitä hakeneet. Jotta kansallisten viranomaisten hallinnollinen rasite ei muodostuisi liialliseksi, olisi säädettävä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan neljänteen alakohtaan tehtävästä poikkeuksesta, jonka mukaan kansalliset viranomaiset voisivat korvata varainhoitovuonna N käytettäväksi siirretyn määrän viljelijöille, joihin rahoituskurimekanismia sovelletaan varainhoitovuonna N sen sijaan, että ne korvattaisiin viljelijöille, joihin sitä on sovellettu vuonna N-1.

(20) Määrärahojen enimmäismäärien laskemiseen liittyvät toimenpiteet, jotka toteutetaan rahastojen rahoitusosuuksien määrittämiseksi, eivät vaikuta Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa nimetyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan. Näiden toimenpiteiden olisi sen vuoksi perustuttava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 19 päivänä marraskuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 mukaisesti vahvistettuihin viitemääriin.

(21) Budjettikuri edellyttää myös, että budjettitilannetta seurataan jatkuvasti keskipitkällä aikavälillä. Sen vuoksi komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä tietyn vuoden alustavan talousarvioesityksen kanssa omat ennusteensa ja analyysinsä sekä tarvittaessa ehdotettava lainsäätäjälle asiaankuuluvia toimenpiteitä. Lisäksi komission olisi käytettävä täysimääräisesti ja aina tarvittaessa hallintovaltaansa vuotuisen enimmäismäärän noudattamisen varmistamiseksi ja ehdotettava tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tai neuvostolle asiaankuuluvia toimenpiteitä budjettitilanteen korjaamiseksi. Jos vuotuista enimmäismäärää ei voida varainhoitovuoden lopussa noudattaa jäsenvaltioiden esittämien korvauspyyntöjen vuoksi, komission olisi voitava toteuttaa toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan käytettävissä olevien määrärahojen jakaminen väliaikaisesti jäsenvaltioiden kesken suhteessa niiden vielä maksamatta oleviin korvauspyyntöihin sekä kyseiselle vuodelle vahvistetun enimmäismäärän noudattaminen. Asianomaisen vuoden maksut olisi suoritettava seuraavana varainhoitovuonna, ja unionin rahoituksen kokonaismäärä jäsenvaltioittain olisi vahvistettava lopullisesti samoin kuin se, miten korvaus olisi jaettava jäsenvaltioiden kesken sen varmistamiseksi, että vahvistettua määrää noudatetaan.

(22) Talousarviota toteuttaessaan komission olisi käytettävä maatalousmenojen kuukausittaista varo- ja seurantajärjestelmää, jolloin se, jos vuotuinen enimmäismäärä uhkaa ylittyä, voisi hallintovaltansa puitteissa toteuttaa mahdollisimman pikaisesti asiaankuuluvat toimenpiteet ja, jos ne osoittautuvat riittämättömiksi, ehdottaa muita toimenpiteitä. Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle määräajoin kertomus, jossa verrataan kertomuksen laadintahetkeen mennessä toteutuneiden menojen kehitystä menoarvioihin ja esitetään arvio menojen ennakoidusta toteutumisesta varainhoitovuoden jäljellä olevana aikana.

(23) Valuuttakurssin, jota komissio käyttää budjettiasiakirjojen laatimisessa, olisi oltava tuoreimpien käytettävissä olevien tietojen mukainen ottaen huomioon asiakirjojen laadinnan ja toimittamisen välinen viive.

▼B

(24) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 ([1]) vahvistetaan kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahastoista, maaseuturahasto mukaan luettuna, maksettavaa rahoitustukea koskevat säännöt. Nämä säännöt kattavat myös menojen tukikelpoisuuden, varainhoidon sekä hallinto- ja valvontajärjestelmät. Maaseuturahaston varainhoidon osalta olisi oikeudellisen selkeyden ja tämän asetuksen kattamien rahastojen keskinäisen johdonmukaisuuden vuoksi viitattava talousarviositoumuksia, maksumääräaikoja ja sitoumuksen vapauttamista koskeviin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 säännöksiin.

(25) Maaseudun kehittämisohjelmiin myönnetään unionin talousarviosta rahoitusta vuotuisina erinä tehtyjen sitoumusten perusteella. Unionin varojen olisi oltava jäsenvaltioiden käytettävissä heti, kun ne aloittavat ohjelmien toteutuksen. Sen vuoksi on tarpeen säätää ennakkorahoituksesta, jotta varmistetaan varojen maksamisen säännöllisyys, jolloin tuet voidaan maksaa tuensaajille asianmukaisesti, sekä tällaista toimenpidettä koskevien rajojen vahvistamisesta.

▼C1

(26) Ennakkorahoituksen lisäksi komission suorittamat maksut olisi jaoteltava hyväksytyille maksajavirastoille suoritettuihin maksuihin, välimaksuihin ja loppumaksuun, ja olisi vahvistettava niiden suorittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Ohjelmien täytäntöönpanoa olisi vauhditettava ja moitteetonta varainhoitoa tehostettava soveltamalla sääntöä, jonka mukaan maksusitoumuksia vapautetaan ilman eri toimenpiteitä. Alueelliset ohjelmat sisältäviä jäsenvaltioiden kansallisia kehyksiä koskevat säännöt, jotka esitetään maaseudun kehittämistä käsittelevässä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa 1305/2013 ([2]), tarjoavat myös välineen, jonka avulla jäsenvaltiot voivat varmistaa täytäntöönpanon ja moitteettoman varainhoidon.

▼B

(27) Unionin tuki tuensaajille on maksettava ajoissa, jotta nämä voivat käyttää sen tehokkaasti. Jos jäsenvaltiot eivät noudata unionin oikeudessa vahvistettuja maksumääräaikoja, tuensaajalle saattaa aiheutua vakavia ongelmia ja käytäntö, jonka mukaan unionin talousarvio laaditaan vuodeksi kerrallaan, voi vaarantua. Sen vuoksi määräaikoja noudattamatta toteutetut menot olisi jätettävä unionin rahoituksen ulkopuolelle. Oikeasuhteisuuden periaatteen noudattamiseksi komission olisi voitava säätää tästä yleissäännöstä poikkeuksia. Kyseinen asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 vahvistettu suhteellisuusperiaate olisi säilytettävä, ja sitä olisi sovellettava molempiin rahastoihin.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maaseuturahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 320).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 487).

▼B

(28) Asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 säädetään kuukausi- tai välimaksujen vähennyksistä ja keskeytyksistä rahastojen yhteydessä. Kyseisten säännösten laajasta sanamuodosta huolimatta käytännössä säännöksiä käytetään lähinnä tukien vähentämiseen, kun ei ole noudatettu maksumääräaikoja, enimmäismääriä tai muita sellaisia "kirjanpidollisia seikkoja", joiden yhteydessä sääntöjen noudattamatta jättäminen voidaan havaita helposti menoilmoituksista. Säännöksissä mahdollistetaan myös tukien vähennykset ja keskeytykset silloin, kun kansallisissa valvontajärjestelmissä ilmenee vakavia ja pysyviä puutteita. Tällaisten vähennysten ja keskeytysten käytölle asetetaan kuitenkin melko rajoittavat aineelliset edellytykset sekä säädetään erityisestä kaksivaiheisesta menettelystä, jota on noudatettava. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat toistuvasti pyytäneet komissiota keskeyttämään tukien maksun niille jäsenvaltioille, jotka eivät ole noudattaneet vaatimuksia. Näistä syistä on tarpeen selkeyttää asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 säädettyä vähennyksiä ja keskeytyksiä koskevaa järjestelmää ja yhdistää molempia rahastoja koskevat vähennys- ja keskeytyssäännöt yhdeksi artiklaksi. "Kirjanpidollisia seikkoja" koskeva vähennysjärjestelmä olisi säilytettävä nykyisten hallintokäytäntöjen mukaisesti. Olisi vahvistettava mahdollisuutta tukien vähentämiseen tai keskeyttämiseen silloin kun kansallisissa valvontajärjestelmissä ilmenee merkittäviä ja pysyviä puutteita, jotta komissio voisi keskeyttää tuet nopeasti, kun havaitaan vakavia puutteita. Lisäksi tätä mahdollisuutta olisi laajennettava sisällyttämällä siihen myös sääntöjenvastaisten tukien takaisinperintä järjestelmän laiminlyönti.

(29) Alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä edellytetään jäsenvaltioiden lähettävän tiedot suoritettujen tarkastusten lukumääristä ja tuloksista asetettuihin määräaikoihin mennessä. Näitä valvontatilastoja käytetään määritettäessä virheen suuruus jäsenvaltioiden tasolla ja yleisemmin rahastojen hallinnoinnin tarkastamiseen. Valvontatilastot ovat tärkeää tiedon lähdeaineistoa, jonka perusteella komissio voi määrittää, onko rahastojen varainhoito ollut moitteetonta, ja olennaisen tärkeitä vuotuista vahvistuslausumaa laadittaessa. Koska nämä valvontatilastot ovat ehdottoman tärkeitä ja jotta voitaisiin varmistaa, että jäsenvaltiot hoitavat velvollisuutensa ja lähettävät ne ajoissa, on tarpeen säätää vaadittujen tietojen myöhästyneeseen toimittamiseen sovellettavasta rangaistuksesta, joka on oikeassa suhteessa tietojen puuttumiseen. Sen vuoksi olisi annettava säännökset, joiden nojalla komissio voi keskeyttää ne kuukausi- tai välimaksut, joiden osalta ei ole lähetetty ajoissa asianmukaisia tilastotietoja.

(30) Jotta rahastojen varat voitaisiin käyttää uudelleen, tarvitaan säännöt tiettyjen määrien jakamista varten. Asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 olevaa luetteloa olisi täydennettävä lisäämällä siihen maataloustukirahaston menojen osalta myöhässä maksettuihin tukiin sekä tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvät määrät. Myös neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 352/78 ([1]) vahvistetaan säännöt menetettyihin vakuuksiin perustuvien varojen määränpäästä. Kyseiset säännökset olisi yhdenmukaistettava ja yhdistettävä voimassa oleviin käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja koskeviin säännöksiin. Sen vuoksi asetus (ETY) N:o 352/78 olisi kumottava.

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 352/78, annettu 20 päivänä helmikuuta 1978, yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä annettujen vakuuksien, vakuustalletusten tai takuiden jaosta ja menettämisestä (EYVL L 50, 22.2.1978, s. 1).

▼B

(31) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 814/2000 ([1]) ja sen täytäntöönpanosäännöissä määritellään yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvät tiedotustoimenpiteet, jotka voidaan rahoittaa asetuksen (EY) N:o 1290/2005 5 artiklan c alakohdan nojalla. Asetukseen (EY) N:o 814/2000 sisältyy luettelo kyseisistä toimenpiteistä ja niiden tavoitteista, ja siinä vahvistetaan säännöt toimenpiteiden rahoitusta ja asianomaisten hankkeiden toteutusta varten. Mainitun asetuksen antamisen jälkeen on hyväksytty avustuksia ja julkisia hankintoja koskevat säännöt asetuksella (EU, Euratom) N:o 966/2012. Kyseisiä sääntöjä tulisi soveltaa myös YMP:n mukaisiin tiedotustoimiin. Yksinkertaisuuden ja yhtenäisyyden vuoksi asetus (EY) N:o 814/2000 olisi kumottava säilyttäen kuitenkin säännökset, jotka koskevat erityisesti rahoitettavien toimenpiteiden tavoitteita ja lajeja. Näiden toimenpiteiden yhteydessä olisi myös otettava huomioon tarve varmistaa suurelle yleisölle suunnattu tiedottaminen nykyistä paremmin ja komission aloitteesta toteutettavien tiedotustoimien suurempi synergia sekä tarve taata se, että unionin poliittisista prioriteeteista tiedotetaan tehokkaasti. Sen vuoksi mukaan olisi luettava myös yhteisen maatalouspolitiikan kannalta merkitykselliset toimenpiteet, jotka liittyvät komission tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio – Osa II: Politiikan alat", jäljempänä "komission tiedonanto Eurooppa 2020 -strategiaa tukevasta talousarviosta', tarkoitettuun toimielinten tiedotustoimintaan.

(32) Yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa toteutettavien toimenpiteiden ja toimien rahoitus tapahtuu osittain komission ja jäsenvaltioiden yhteisen hallinnoinnin kautta. Varmistaakseen unionin varojen moitteettoman hoidon komission olisi tehtävä tarkastuksia selvittääkseen, kuinka maksatuksista vastaavat jäsenvaltioiden viranomaiset hallinnoivat rahastoja. On syytä määritellä komission tekemien tarkastusten luonne, vahvistaa komission vastuuseen talousarvion toteuttamisessa liittyvät edellytykset sekä selkeyttää jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet.

(33) Jotta komissio voisi täyttää velvollisuutensa ja varmistua unionin menoja koskevien hallinto- ja valvontajärjestelmien olemassaolosta ja moitteettomasta toiminnasta jäsenvaltioissa, olisi jäsenvaltioiden itsensä suorittamista tarkastuksista riippumatta säädettävä komission valtuuttamien henkilöiden suorittamista tarkastuksista ja siitä, että näiden olisi voitava pyytää jäsenvaltioilta apua työhönsä.

(34) Tietotekniikkaa tulisi käyttää mahdollisimman laajasti komissiolle toimitettavien tietojen tuottamiseksi. Tarkastuksia tehdessään komission olisi saatava välittömästi käyttöönsä kaikki menoja koskevat tiedot sekä paperimuodossa että sähköisessä muodossa.

(35) Hyväksyttyjen maksajavirastojen ja unionin talousarvion välisen yhteyden vahvistamiseksi komission olisi tarkastettava ja hyväksyttävä kyseisten maksajavirastojen tilit vuosittain (tilien tarkastaminen ja hyväksyminen). Tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen tulisi koskea toimitettujen tilinpäätösten täydellisyyttä, täsmällisyyttä ja todenperäisyyttä mutta ei sitä, ovatko menot yhdenmukaisia unionin oikeuden kanssa.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 814/2000, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000, yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista (EYVL L 100, 20.4.2000, s. 7).

▼B

(36) Komissio on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 317 artiklan mukaisesti vastuussa Euroopan unionin talousarvion toteuttamisesta yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Komissiolle siirretään valta ratkaista täytäntöönpanosäädöksillä, ovatko jäsenvaltioiden toteuttamat menot unionin oikeuden mukaisia. Jäsenvaltioille olisi annettava oikeus perustella maksupäätöksensä ja käyttää sovittelumenettelyä, jos niiden ja komission välillä ei päästä yhteisymmärrykseen. Jotta jäsenvaltioilla olisi aiemmin toteutettujen menojen osalta oikeudelliset ja taloudelliset takeet, komissiolle olisi vahvistettava enimmäisaika, jonka kuluessa se voi päättää sääntöjen noudattamatta jättämisen taloudellisista seurauksista. Maaseuturahaston yhteydessä sääntöjenmukaisuuden tarkastusmenettelyn olisi oltava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 osassa vahvistettujen komission tekemiä rahoitusoikaisuja koskevien säännösten mukainen.

(37) Maataloustukirahaston osalta takaisin perityt määrät olisi maksettava takaisin rahastoon, jos meno ei ole unionin oikeuden mukainen eikä tukioikeutta ole. Jotta kaikkien tarpeellisten hallinnollisten menettelyjen, myös sisäisten tarkastusten, suorittamiseen jäisi riittävästi aikaa, jäsenvaltioiden olisi pyydettävä tuki takaisin tuensaajalta 18 kuukauden kuluessa siitä, kun valvontakertomus tai vastaava asiakirja, jossa todetaan, että sääntöjenvastaisuus on tapahtunut, on hyväksytty ja, tapauksen mukaan, otettu vastaan maksajavirastossa tai takaisinperinnästä vastaavassa elimessä. Olisi säädettävä taloudellisen vastuun järjestelmästä, jota sovelletaan tehtyihin sääntöjenvastaisuuksiin, jos määriä ei ole peritty kokonaisuudessaan takaisin. Tältä osin olisi otettava käyttöön menettely, jonka avulla komissio voi suojata unionin talousarvioon liittyvät edut päättämällä veloittaa osittain jäsenvaltiolta sääntöjenvastaisuuksien vuoksi menetetyt määrät, joita ei ole peritty takaisin kohtuullisen määräajan kuluessa. Tietyissä jäsenvaltion laiminlyöntiä koskevissa tapauksissa on perusteltua veloittaa asianomaiselta jäsenvaltiolta koko määrä. Kuitenkin jos jäsenvaltio on noudattanut sisäisistä menettelyistään johtuvia velvollisuuksia, taloudellinen taakka olisi jaettava oikeudenmukaisesti unionin ja jäsenvaltion kesken. Samoja sääntöjä olisi sovellettava maaseuturahastoon, kuitenkin niin, että sääntöjenvastaisuuksien vuoksi takaisin perittyjen tai peruutettujen määrien olisi oltava käytettävissä kyseessä olevan jäsenvaltion hyväksyttyihin maaseudun kehittämisohjelmiin, koska varat on myönnetty tuolle jäsenvaltiolle. Olisi myös annettava säännökset jäsenvaltioiden raportointivelvoitteesta.

(38) Jäsenvaltioiden käyttämät takaisinperintämenettelyt voivat johtaa siihen, että takaisinperintä viivästyy useammalla vuodella ilman takeita onnistumisesta. Näiden menettelyjen kustannukset voivat lisäksi olla suhteettomia takaisin perittyihin tai mahdollisesti takaisin perittäviin määriin nähden. Sen vuoksi tietyissä tapauksissa olisi sallittava, että jäsenvaltiot keskeyttävät takaisinperintämenettelyn.

(39) Jäsenvaltioiden olisi unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi toteutettava toimenpiteitä varmistuakseen siitä, että rahastoista rahoitetut toimet toteutetaan asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi myös estettävä, havaittava ja tosiasiallisesti käsiteltävä sääntöjenvastaisuudet ja velvoitteiden noudattamatta jättämiset, joihin tuensaajat

▼B

ovat syyllistyneet. Tätä varten olisi sovellettava neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 2988/95 ([1]). Sellaisissa alakohtaisen maatalouslainsäädännön rikkomisen tapauksissa, joita varten unionin säädöksissä ei ole vahvistettu yksityiskohtaisia sääntöjä hallinnollisista seuraamuksista, jäsenvaltioiden olisi määrättävä kansallisia seuraamuksia, joiden olisi oltava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia.

(40) Olisi vältettävä rahoittamasta YMP:n yhteydessä toimia, joista aiheutuu lisäkustannuksia Euroopan unionin yleisessä talousarviossa muilla politiikan aloilla, erityisesti ympäristön ja kansanterveyden aloilla. Myöskään uusien maksujärjestelmien ja niihin liittyvien valvonta- ja seuraamusjärjestelmien käyttöönotto ei saisi tarpeettomasti johtaa uusiin monimutkaisiin hallinnollisiin menettelyihin ja byrokratian kasvuun.

(41) Tukiin sovellettavien tarkastusten yleisiä periaatteita, aiheettomasti suoritettujen maksujen peruuttamista ja seuraamusten määräämistä koskevat säännöt sisältyvät maatalouden eri alakohtaisiin asetuksiin. Nämä säännöt olisi koottava samaan horisontaaliseen oikeudelliseen kehykseen. Niiden olisi katettava hallinnollisia tarkastuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat jäsenvaltioiden velvoitteet, joiden tarkoituksena on valvoa YMP:n toimenpiteiden sisältämän sääntelyn noudattamista, sekä tuen takaisinperintää, vähentämistä ja ulkopuolelle sulkemista koskevat säännöt. Olisi myös annettava säännöt sellaisten velvoitteiden tarkastuksista, joilla ei välttämättä ole yhteyttä tukien maksuun.

(42) Alakohtaisen maatalouslainsäädännön eri säännöksissä edellytetään vakuuksien asettamista turvaamaan maksettavan määrän suorittaminen tilanteissa, joissa velvoitetta ei noudateta. Kaikkiin näihin säännöksiin olisi sovellettava yhtä horisontaalista sääntöä, jotta vakuuksille saataisiin nykyistä vankemmat puitteet.

(43) Jäsenvaltioiden olisi perustettava yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä', tiettyihin tukiin, joista säädetään asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 ja asetuksessa (EU) N:o 1305/2013, ja sovellettava sitä. Unionin tuen vaikuttavuuden ja seurannan parantamiseksi jäsenvaltiot olisi valtuutettava käyttämään yhdennettyä järjestelmää myös unionin muiden tukiohjelmien yhteydessä.

(44) Yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän keskeiset osat, erityisesti sähköistä tietokantaa, viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää, tukihakemuksia tai maksupyyntöjä sekä tukioikeuksien yksilöimis- ja rekisteröintijärjestelmää koskevat säännökset olisi säilytettävä samalla, kun otetaan huomioon politiikan kehittyminen, erityisesti ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä koskevan tuen käyttöönotto ja maisemapiirteiden ekologinen hyöty. Kun jäsenvaltiot perustavat kyseisiä järjestelmiä, niiden olisi käytettävä asianmukaista teknologiaa vähentääkseen hallinnollista rasitusta ja varmistaakseen tehokkaan ja vaikuttavan valvonnan.

([1]) Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

▼B

(45) Kun jäsenvaltiot määrittävät viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään viitetasoa ekologisia aloja varten, niiden olisi voitava ottaa huomioon erityiset tiedot, jotka viljelijöiden voidaan edellyttää esittävän hakemuksissaan hakuvuosiksi 2015–2017, kuten sellaisten maisemapiirteiden tai muiden alojen erittely, jotka voidaan luokitella ekologisiksi aloiksi, ja tarvittaessa kyseisten maisemapiirteiden ja muiden alojen pinta-ala.

(46) Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi maksettava ne unionin tukijärjestelmien mukaiset tuet, joihin sovelletaan yhdennettyä järjestelmää, täysimääräisinä tuensaajille asetettujen määräaikojen kuluessa, jollei tässä asetuksessa säädetyistä tuen vähennyksistä muuta johdu. Suorien tukien hallinnoinnin joustavuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi saatava maksaa yhdennetyn järjestelmän kattamat tuet kahdessa vuosierässä.

(47) Maksujen saajana tai suorittajana olevien yritysten kaupallisten asiakirjojen tarkastaminen voi olla erittäin tehokas tapa valvoa maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvia toimia. Kaupallisten asiakirjojen tarkastamista koskevat säännökset vahvistetaan neuvoston asetuksessa (EY) N:o 485/2008 ([1]). Kyseinen tarkastus täydentää jäsenvaltioiden jo tekemiä muita tarkastuksia. Tämä asetus ei vaikuta niihin tarkastuksista annettuihin kansallisiin säännöksiin ja määräyksiin, joiden soveltamisala on laajempi kuin tämän asetuksen säännösten.

(48) Asetuksen (EY) N:o 485/2008 mukaisesti jäsenvaltioiden tulisi toteuttaa toimenpiteitä unionin talousarvion taloudellisten etujen suojaamisen varmistamiseksi, erityisesti maataloustukirahastosta toteutettavien toimien tosiasiallisen toteuttamisen ja sääntöjenmukaisuuden tarkistamiseksi. Selkeyden ja järkeistämisen vuoksi asiaa koskevat säännökset olisi yhdistettävä ja sisällytettävä samaan säädökseen. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 485/2008 olisi kumottava.

(49) Kyseisen tarkastuksen perustana olevat asiakirjat olisi määritettävä siten, että tarkastus voidaan suorittaa kattavasti. Tarkastettavat yritykset olisi valittava ottaen huomioon erityisesti yritysten vastuulla toteutettujen toimien luonne sekä maksujen saajana tai suorittajana olevien yritysten aloittainen jakautuminen yrityksillä maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmässä olevan taloudellisen merkityksen mukaisesti.

(50) Olisi määriteltävä tarkastuksista vastaavien virkamiesten toimivalta sekä yritysten velvoite antaa kaupalliset asiakirjat heidän saatavilleen määritellyksi ajaksi ja toimittaa heille heidän pyytämänsä tiedot. Olisi oltava mahdollista, että kaupalliset asiakirjat voidaan ottaa haltuun tietyissä tilanteissa.

(51) Maatalouskaupan kansainvälinen rakenne huomioon ottaen ja sisämarkkinoiden toiminnan kannalta on tarpeen organisoida yhteistyö jäsenvaltioiden kesken. On myös tarpeen perustaa unionin tasolla keskitetty asiakirjajärjestelmä, joka koskee kolmansiin maihin sijoittautuneita, maksun saajina tai suorittajina olevia yrityksiä.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 485/2008, annettu 26 päivänä toukokuuta 2008, Euroopan maatalouden tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluviin toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista (EUVL L 143, 3.6.2008, s. 1).

▼B

(52) Vaikka jäsenvaltioiden tehtävänä on vahvistaa itse omat tarkastusohjelmansa, on välttämätöntä, että niistä ilmoitetaan komissiolle, jotta se voi hoitaa valvonta- ja koordinointitehtävänsä sen varmistamiseksi, että ohjelmat hyväksytään tarkoituksenmukaisten arviointiperusteiden mukaisesti ja tarkastus kohdennetaan aloille tai yrityksiin, joihin liittyy suuri petosriski. Jokaisella jäsenvaltiolla olisi oltava erityinen viranomaisyksikkö, joka vastaa tässä asetuksessa säädetyn kaupallisten asiakirjojen tarkastuksen seurannasta tai koordinoinnista. Näiden erityisyksiköiden olisi oltava organisatorisesti riippumattomia viranomaisista, jotka tekevät tarkastuksen ennen maksujen suorittamista. Tarkastusten yhteydessä kerättäviin tietoihin olisi sovellettava salassapitovelvollisuutta.

(53) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ([1]), joka on korvattu asetuksella (EY) N:o 73/2009, vahvistetaan periaate, jonka mukaan yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa joidenkin tukien maksaminen kokonaisuudessaan tuensaajille olisi kytkettävä maan hoitoa, maataloustuotantoa ja maataloustoimintaa koskevien sääntöjen noudattamiseen. Periaate on sittemmin otettu huomioon neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1698/2005 ([2]) ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 ([3]).

Täydentävien ehtojen järjestelmän mukaan jäsenvaltioiden edellytetään soveltavan seuraamuksia kaikkea yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa saatavaa tukea tai sen osaa koskevien vähennysten tai tuen ulkopuolelle sulkemisen muodossa.

(54) Täydentävien ehtojen järjestelmällä yhteiseen maatalouspolitiikkaan sisällytetään ympäristöä, ilmastonmuutosta, maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevat perusvaatimukset. Täydentävien ehtojen tarkoituksena on edistää kestävää maataloutta tekemällä tuensaajat tietoisemmiksi kyseisten perusvaatimusten noudattamisen välttämättömyydestä. Pyrkimyksenä on myös saada yhteinen maatalouspolitiikka vastaamaan nykyistä paremmin yhteiskunnan odotuksia lisäämällä sen yhdenmukaisuutta ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten terveyttä, kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevien politiikkojen kanssa. Täydentävien ehtojen järjestelmä on erottamaton osa yhteistä

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1).

▼B

maatalouspolitiikkaa, ja tämän vuoksi se olisi säilytettävä. Järjestelmän soveltamisalaa, johon nykyisellään kuuluvat lakisääteisten hoitovaatimusten ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevien toimenpidevaatimusten erilliset luettelot, olisi kuitenkin järkeistettävä täydentävien ehtojen järjestelmän johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja näkyvyyden parantamiseksi. Tätä varten lakisääteiset hoitovaatimukset ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset olisi koottava yhdeksi luetteloksi ja ryhmiteltävä alojen ja aiheiden mukaan. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että jotkin täydentävien ehtojen vaatimukset eivät liity riittävällä tavalla maataloustoimintaan tai tilan maa-alaan tai ne liittyvät pikemminkin kansallisiin viranomaisiin kuin tuensaajiin. Näin ollen tätä soveltamisalaa olisi mukautettava. Lisäksi olisi annettava säännökset pysyvän laitumen säilyttämisestä vuosina 2015 ja 2016.

(55) Jäsenvaltioiden olisi pantava lakisääteiset hoitovaatimukset täytäntöön kaikilta osin, jotta ne voitaisiin ottaa tosiasiallisesti käyttöön tilatasolla, ja taattava viljelijöiden tasavertainen kohtelu.

(56) Direktiivin 2000/60/EY 22 artiklan mukaisesti neuvoston direktiivi 80/68/ETY ([1]) kumotaan 23 päivänä joulukuuta 2013. Samojen pohjaveteen liittyviä täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen säilyttämiseksi, joista säädetään direktiivissä 80/68/ETY sen viimeisenä voimassaolopäivänä, olisi aiheellista mukauttaa täydentävien ehtojen soveltamisalaa ja määritellä hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskeva toimenpidevaatimus, johon sisältyvät kyseisen direktiivin 4 ja 5 artiklan vaatimukset.

(57) Täydentävien ehtojen järjestelmä merkitsee joitakin rajoitteita sekä tuensaajille että kansallisille hallinnoille, sillä se edellyttää kirjanpitoa, tarkastusten suorittamista ja tarvittaessa seuraamusten soveltamista. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Tällaiset seuraamukset eivät saisi vaikuttaa unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla vahvistettaviin seuraamuksiin. Yhtenäisyyden vuoksi on syytä yhdistää asiaa koskevat unionin säännökset yhteen säädökseen. Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään osallistuvat viljelijät pidettäisiin täydentävien ehtojen järjestelmässä, tarvittava panostus voisi olla suurempi kuin saavutettava hyöty. Yksinkertaisuuden vuoksi nämä viljelijät olisi sen vuoksi vapautettava täydentävien ehtojen noudattamisesta ja erityisesti sen valvontajärjestelmään kuulumisesta ja täydentäviin ehtoihin liittyvien seuraamusten uhasta. Vapautus ei kuitenkaan saisi vaikuttaa sovellettavien alakohtaisen lainsäädännön säännösten noudattamista koskevaan velvoitteeseen ja mahdollisuuteen joutua tarkastetuksi ja seuraamusten kohteeksi kyseisen lainsäädännön nojalla.

(58) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 vahvistettiin maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset, joiden puitteissa jäsenvaltioiden on määrä hyväksyä kansalliset vaatimuksensa ottaen huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet, kuten maaperä- ja ilmasto-olot, käytössä olevat viljelyjärjestelmät (maan käyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt) ja tilarakenteet. Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevilla toimenpidevaatimuksilla pyritään estämään eroosiota, säilyttämään maan orgaaninen aines ja maan rakenne, varmistamaan maan hoidon vähimmäistaso, välttämään elinympäristöjen heikkeneminen sekä

([1]) Neuvoston direktiivi 80/68/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1979, pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43).

▼B

suojelemaan vesistöjä ja varmistamaan vesihuolto. Tässä asetuksessa säädetyn täydentävien ehtojen laajemman soveltamisalan olisi sen vuoksi muodostettava kehys, jonka perusteella jäsenvaltiot hyväksyvät hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat kansalliset toimenpidevaatimukset. Unionin kehykseen olisi myös sisällyttävä säännöt veteen, maaperään, hiilivarastoihin, biologiseen monimuotoisuuteen ja maisemaan liittyvien kysymysten hoitamiseksi nykyistä paremmin sekä maan hoidon vähimmäistasoa koskevat säännöt.

(59) Tuensaajien olisi tiedettävä selvästi, mitä täydentävien ehtojen sääntöjä heidän on noudatettava. Tätä varten jäsenvaltioiden on ilmoitettava kaikista täydentävien ehtojen sääntöihin sisältyvistä hoito- ja toimenpidevaatimuksista tyhjentävällä, ymmärrettävällä ja selittävällä tavalla, mahdollisuuksien mukaan myös sähköisesti.

(60) Täydentävien ehtojen tosiasiallinen täytäntöönpano edellyttää tarkastuksia, joilla voidaan varmistua siitä, että tuensaajat täyttävät velvoitteensa. Jos jäsenvaltio päättää hyödyntää mahdollisuutta jättää soveltamatta tuen vähennystä tai tuen ulkopuolelle sulkemista, kun kyseinen määrä on alle 100 euroa, toimivaltaisen valvontaviranomaisen olisi seuraavana vuonna tarkistettava tuensaajia koskevan otoksen osalta, että asia on korjattu.

(61) Jotta voitaisiin varmistaa komission ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön sujuminen yhteisen maatalouspolitiikan menojen rahoittamisen osalta ja erityisesti jotta komissio voisi seurata jäsenvaltioiden varainhoitoa sekä tarkastaa ja hyväksyä hyväksyttyjen maksajavirastojen tilit, jäsenvaltioiden on tarpeen toimittaa komissiolle tietyt tiedot tai pidettävä ne komission saatavilla.

(62) Komissiolle toimitettavien tietojen kokoamiseksi ja jotta komissiolla olisi mahdollisuus saada välittömästi käyttöönsä kaikki menoja koskevat tiedot sekä paperimuodossa että sähköisesti, olisi tietojen esittämistä ja toimittamista varten vahvistettava asianmukaiset säännöt, myös määräaikoja koskevat säännöt.

(63) Koska kansallisten valvontajärjestelmien soveltamisen ja sääntöjenmukaisuutta koskevien tarkastusten yhteydessä saatetaan käsitellä henkilötietoja tai liikesalaisuuksia, jäsenvaltioiden ja komission olisi taattava näissä yhteyksissä saatujen tietojen luottamuksellisuus.

(64) Unionin varojen moitteettoman hoidon varmistamiseksi ja oikeudenmukaisuuden toteutumiseksi sekä jäsenvaltioiden että viljelijöiden osalta olisi vahvistettava euron käyttöä koskevat säännöt.

(65) Kansallisia valuuttoja koskevaan euron valuuttakurssiin saattaa tulla muutoksia toimen toteuttamisen aikana. Sen vuoksi kyseessä oleviin määriin sovellettava valuuttakurssi olisi määrättävä ottaen huomioon määräytymisperuste, jolla toimen taloudellinen tavoite saavutetaan. Käytettävän valuuttakurssin on siis oltava sen päivän kurssi, jolta määräytymisperuste otetaan huomioon. On tarpeen täsmentää kyseinen määräytymisperuste tai jättää se käyttämättä

▼B

ottaen huomioon tietyt perusteet ja erityisesti valuuttamuutosten nopeus. Kyseiset perusteet vahvistetaan neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2799/98 ([1]), ja niillä täydennetään asetuksen (EY) N:o 1290/2005 vastaavia säännöksiä. Selkeyden ja järkeistämisen vuoksi asiaa koskevat säännökset olisi yhdistettävä ja sisällytettävä samaan säädökseen. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 2799/98 olisi kumottava.

(66) Olisi laadittava erityissäännöt rahatalouden poikkeuksellisia tilanteita varten, joita saattaa syntyä unionin sisällä ja maailmanmarkkinoilla ja joihin on reagoitava viipymättä yhteiseen maatalouspolitiikkaan sisältyvien järjestelyjen turvaamiseksi.

(67) Jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, olisi voitava suorittaa maksut yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevasta lainsäädännöstä johtuvia menoja varten mieluummin euroina kuin kansallisena valuuttana. Tarvitaan erityissäännöt, joilla varmistetaan, että tämä mahdollisuus ei aiheuta perusteetonta hyötyä maksun suorittajille tai vastaanottajille.

(68) Jokaista yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti toteutettavaa toimenpidettä olisi seurattava ja se olisi arvioitava toimenpiteen laadun parantamiseksi ja sen saavutusten esittelemiseksi. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava luettelo indikaattoreista, ja komission olisi arvioitava yhteisen maatalouspolitiikan tuloksia suhteessa politiikan tavoitteisiin, jotka koskevat elinkelpoista ruoan tuotantoa, luonnonvarojen kestävää hoitoa ja ilmastotoimia sekä tasapainoista aluekehitystä. Arvioitaessa erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan tuloksia suhteessa elinkelpoista ruoan tuotantoa koskevaan tavoitteeseen olisi otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät, tuotantopanosten hinnat mukaan lukien. Komission olisi luotava yhteinen seuranta- ja arviointijärjestelmä varmistamaan muun muassa sitä, että asiaankuuluvat tiedot, myös jäsenvaltioilta saatavat tiedot, ovat käytettävissä oikeaan aikaan. Komission olisi tällöin otettava huomioon tiedon tarpeet sekä mahdollisten tietolähteiden synergia. Komission tiedonannossa "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio – Osa II" todetaan, että ilmastoasioihin liittyvien menojen osuus unionin talousarviosta nousee todennäköisesti vähintään 20 prosenttiin, mihin vaikuttavat myös eri politiikan aloilta tulevat rahoitusosuudet. Komission olisi sen vuoksi voitava arvioida yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa annettavan unionin tuen vaikutuksia ilmastotavoitteiden kannalta.

(69) Yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta koskevaa unionin oikeutta, erityisesti Euroopan

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2799/98, annettu 15 päivänä joulukuuta 1998, maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä (EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1).

▼B

parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ([1]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ([2]) sovelletaan.

(70) Yhdistetyissä asioissa C-92/09 ja 93/09 ([3]), Volker und Markus Schecke GbR ja Hartmut Eifert v. Land Hessen 9 päivänä marraskuuta 2010 antamassaan tuomiossa Euroopan unionin tuomioistuin totesi, että asetuksen (EY) N:o 1290/2005 42 artiklan 8 kohdan b alakohta ja 44 a artikla sekä komission asetus (EY) N:o 259/2008 ([4]) ovat pätemättömiä siltä osin kuin näissä säännöksissä säädetään luonnollisten henkilöiden, jotka ovat rahastojen tuensaajia, osalta kutakin tuensaajaa koskevien henkilötietojen julkaisemisesta tekemättä eroa sellaisten merkityksellisten kriteerien mukaan kuin ajanjaksot, joina kyseiset luonnolliset henkilöt ovat saaneet tällaisia tukia, niiden toistuvuus tai niiden laji ja suuruus.

(71) Kyseisen tuomion jälkeen, odotettaessa sellaisten uusien sääntöjen vahvistamista, joissa otetaan huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen vastaväitteet, asetusta (EY) N:o 259/2008 muutettiin komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 410/2011 ([5]) sen säätämiseksi nimenomaisesti, että tuensaajia koskevien tietojen julkaisemisvelvollisuutta ei sovelleta luonnollisiin henkilöihin.

(72) Komissio järjesti syyskuussa 2011 sidosryhmien kuulemisen, johon osallistui maatalousalan ammattilaisia, ammattialajärjestöjä sekä elintarviketeollisuuden ja työntekijöiden, kansalaisyhteiskunnan ja unionin toimielinten edustajia. Näissä puitteissa on esitetty erilaisia vaihtoehtoja, jotka liittyvät unionin maatalousrahastoista tukea saavia luonnollisia henkilöitä koskevien tietojen julkaisemiseen ja suhteellisuusperiaatteen noudattamiseen asetettaessa asianomaisia tietoja yleisön saataville. Sidosryhmän konferenssissa keskusteltiin luonnollisten henkilöiden nimien mahdollisesta julkaisutarpeesta unionin taloudellisten etujen suojan parantamiseksi, avoimuuden lisäämiseksi ja tuensaajien tuottamien julkishyödykkeiden korostamiseksi varmistaen samalla, ettei julkaisemisella ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden legitiimien päämäärien saavuttamiseksi.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

([3]) Kok. 2010, s. I-11063.

([4]) Komission asetus (EY) N:o 259/2008, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2008, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) varoja saavia tuensaajia koskevien tietojen julkaisemisen osalta (EUVL L 76, 19.3.2008, s. 28).

([5]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 410/2011, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2011, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) varoja saavia tuensaajia koskevien tietojen julkaisemisen osalta annetun asetuksen (EY) N:o 259/2008 muuttamisesta (EUVL L 108, 28.4.2011, s. 24).

▼B

(73) Tuomioistuin ei asiassa Volker und Markus Schecke GbR ja Hartmut Eifert v. Land Hessen antamassaan tuomiossa kiistänyt Euroopan rahastoista peräisin olevien varojen käyttöä koskevan julkisen valvonnan vahvistamistavoitteen hyväksyttävyyttä. Tuomioistuin kuitenkin korosti, että on tarpeen pohtia kyseessä olevia tuensaajia koskevien tietojen julkaisemista koskevia sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ovat tällaisen julkaisemisen tavoitteen mukaisia ja joilla samalla haitattaisiin vähemmän näiden tuensaajien oikeutta nauttia yksityiselämäänsä kohdistuvaa kunnioitusta yleensä ja erityisesti heidän oikeuttaan saada henkilötiedoilleen suojaa.

(74) Julkisen valvonnan vahvistamistavoitetta suhteessa yksittäisiin tuensaajiin olisi analysoitava ottaen huomioon uusi 1 päivästä tammikuuta 2014 sovellettava varainhoidon hallinto- ja valvontakehys ja jäsenvaltioiden saamien kokemusten perusteella. Tässä uudessa kehyksessä kansallisten viranomaisten tekemien tarkastusten ei ole mahdollista olla kaikenkattavia ja erityisesti paikalla voidaan lähes kaikissa järjestelmissä tarkastaa vain rajallinen osuus populaatiosta. Lisäksi uudessa kehyksessä jäsenvaltiot voivat eräin edellytyksin vähentää paikalla tehtävien tarkastusten määrää.

Tarkastusten vähimmäismäärien riittävä lisääminen nykyisestä lisäisi kansallisten viranomaisten taloudellista ja hallinnollista taakkaa siinä määrin, että nämä hallinnot eivät selviytyisi siitä.

(75) Näin ollen rahastojen tuensaajien julkaiseminen on yksi keino vahvistaa rahastojen julkista valvontaa ja täydentää sen vuoksi hyvin nykyistä hallinto- ja valvontakehystä, joka on tarpeen unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi asianmukaisesti. Tämä toteutuu osittain julkaisemiseen liittyvän ennaltaehkäisevän ja pelotevaikutuksen ansiosta, joka osaltaan hillitsee yksittäisten tuensaajien sääntöjenvastaista toimintaa ja samalla osaltaan lisää viljelijöiden henkilökohtaista vastuuta julkisten varojen käytöstä.

(76) Tässä yhteydessä olisi asianmukaisesti tunnustettava merkitys, joka kansalaisyhteiskunnalla, joukkoviestimet ja kansalaisjärjestöt mukaan lukien, on petostenvastaisen ja muun julkisten varojen väärinkäytön vastaisen viranomaisten hallinnoiman valvontakehyksen vahvistamisessa.

(77) Asiaankuuluvien tietojen julkaiseminen on johdonmukaista myös asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 johdanto-osan 16 kappaleessa ja 35 artiklan 3 kohdassa säädetyn lähestymistavan kanssa.

(78) Yksittäisiin tuensaajiin kohdistuvan julkisen valvonnan vahvistamisen tavoitetta voitaisiin toteuttaa vaihtoehtoisesti siten, että velvoitetaan jäsenvaltiot varmistamaan mahdollisuus saada julkisesti pyynnöstä käyttöön asiaankuuluvia tietoja, joita ei muuten julkaista. Tämä vaihtoehto olisi kuitenkin vähemmän tehokas ja saattaisi johtaa ei-toivottuihin eroavuuksiin täytäntöönpanossa. Kansallisten viranomaisten olisi näin ollen voitava luottaa julkiseen valvontaan, jonka yhteydessä yksittäisten tuensaajien nimet ja muut asiaankuuluvat tiedot julkaistaan.

▼B

(79) Rahastojen varojen käytön julkisen valvonnan tavoite, johon tuensaajien julkistamisella pyritään, voidaan saavuttaa ainoastaan, jos varmistetaan tiettyjen tietojen saattaminen yleisön tietoon. Kyseisiin tietoihin olisi kuuluttava tuensaajan henkilötiedot, myönnetty määrä, se, mistä rahastosta kyseinen määrä on myönnetty, sekä asianomaisen toimenpiteen tarkoitus ja luonne. Kyseiset tiedot olisi julkaistava haitaten mahdollisimman vähän Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklassa tunnustettuja oikeuksia eli tuensaajien oikeutta yksityiselämänsä kunnioitukseen yleensä ja erityisesti oikeutta henkilötietojen suojaan.

(80) Varmistaakseen, että tämä asetus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, lainsäätäjä on tutkinut kaikkia vaihtoehtoisia keinoja, joilla rahastoista peräisin olevien varojen käyttöä koskevan julkisen valvonnan tavoite voitaisiin saavuttaa, kuten neuvoston asiakirjan 6370/13 liitteessä olevassa muistiossa selvitetään, ja valinnut keinon, josta aiheutuu vähiten haittaa asianomaisten henkilöiden oikeuksille.

(81) Kun julkaistaan tiedot toimenpiteestä, jonka nojalla viljelijällä on oikeus saada tukea, sekä tuen luonne ja tarkoitus, yleisö saa konkreettista tietoa tuetusta toiminnasta ja myönnetyn tuen käyttötarkoituksesta. Tämä lisää samalla taloudellisen edun suojaamiseen liittyvän julkisen valvonnan ennaltaehkäisevää ja pelotevaikutusta.

(82) Jotta saavutettaisiin tasapaino toisaalta rahastojen varojen käytön julkisen valvonnan tavoitteen ja toisaalta tuensaajien yksityiselämänsä kunnioitukseen yleensä ja henkilötietojen suojaan liittyvien oikeuksien välillä, tuen suuruus olisi otettava huomioon. Perusteelliset analyysit ja sidosryhmien kuuleminen osoittivat, että tällaisen julkaisemisen tehokkuuden parantamiseksi ja tuensaajien oikeuksille aiheutuvan haitan rajoittamiseksi tukimäärille on tarpeen vahvistaa kynnys, jonka alittuessa tuensaajan nimeä ei julkaista.

(83) Kyseisen kynnyksen olisi oltava de minimis -luonteinen, ja sen olisi kuvastettava YMP:n tukijärjestelmien tasoa ja perustuttava siihen. Koska eri jäsenvaltioiden maatalouselinkeinot vaihtelevat huomattavasti ja voivat poiketa merkittävästi unionin keskimääräisestä maatilarakenteesta, olisi sallittava erilaisten, jäsenvaltion tilanteeseen soveltuvien vähimmäiskynnysten soveltaminen. Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 vahvistetaan pientiloille yksinkertainen erityisjärjestelmä. Kyseisen asetuksen 63 artiklassa säädetään tuen määrän laskentaperusteista. Jos jäsenvaltiot soveltavat kyseistä järjestelmää, huomioon otettava kynnys olisi johdonmukaisuuden vuoksi asetettava samalle tasolle kuin jäsenvaltion vahvistamat määrät, joita tarkoitetaan mainitun asetuksen 63 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tai 63 artiklan 2 kohdan toisessa

▼B

alakohdassa. Jos jäsenvaltiot päättävät olla soveltamatta kyseistä järjestelmää, huomioon otettava kynnys olisi asetettava samalle tasolle kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 63 artiklassa tarkoitettu kyseisen järjestelmän mukaisen mahdollisen tuen enimmäismäärä. Kyseisen kynnyksen alittuessa olisi julkaistava nimeä lukuun ottamatta kaikki tarvittavat tiedot, joiden avulla veronmaksajat saavat YMP:sta paikkansapitävän kuvan.

(84) Näiden tietojen saattaminen yleisön tietoon yhdessä niiden yleisölle annettavien yleisten tietojen kanssa, joista säädetään tässä asetuksessa, lisää YMP:n yhteydessä tapahtuvan unionin varojen käytön avoimuutta, mikä parantaa kyseisen politiikan näkyvyyttä ja ymmärrettävyyttä. Se lisää kansalaisten mahdollisuuksia osallistua päätöksentekomenettelyihin, ja sen avulla varmistetaan hallinnon entistä suurempi hyväksyttävyys, toimivuus ja vastuuvelvollisuus kansalaisiin nähden. Se myös tuo kansalaisten tietoon konkreettisia esimerkkejä maatalouden tuottamista julkishyödykkeistä ja tukee maatalousalalle myönnettävän julkisen tuen hyväksyttävyyttä.

(85) Sen vuoksi olisi katsottava, että asiaankuuluvien tietojen yleisestä julkaisemisesta säätäminen ei mene pidemmälle kuin on tarpeen demokraattisessa yhteiskunnassa ja unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, ottaen huomioon myös rahastoista peräisin olevien varojen käyttöä koskevan julkisen valvonnan tavoitteen ensisijainen painoarvo.

(86) Tietosuojavaatimusten noudattamiseksi rahastojen tuensaajille olisi ilmoitettava heitä koskevien tietojen julkaisemisesta ennen näiden tietojen julkaisua. Heille olisi myös tiedotettava siitä, että unionin ja jäsenvaltioiden tarkastus- ja tutkintaelimet voivat käsitellä heidän henkilötietojaan unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi. Lisäksi tuensaajille olisi ilmoitettava, millaisia oikeuksia heillä on direktiivin 95/46/EY nojalla ja millaisia menettelyjä näitä oikeuksia harjoitettaessa sovelletaan.

(87) Näin ollen, sen jälkeen kun parasta tapaa kunnioittaa tuensaajien oikeutta henkilötietojen suojaan on perusteellisesti analysoitu ja arvioitu niiden tietojen perusteella, jotka komissio toimitti tästä asetuksesta käytyjen neuvottelujen aikana, tällä asetuksella olisi vahvistettava uudet säännöt, jotka koskevat kaikkia rahastojen tuensaajia koskevien tietojen julkaisemista.

(88) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.

(89) Jotta voidaan varmistaa asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa., joka liittyy seuraaviin: menettelyt maksajavirastojen ja koordinointielinten hyväksynnän myöntämiseksi, peruuttamiseksi ja tarkistamiseksi sekä maksajavirastojen hyväksynnän valvomiseksi; maksajavirastojen ►C1 johdon vahvistuslausumien ◄ perustana olevaa työtä ja tarkastuksia, koordinointielinten toimintaa ja niiden toteuttamaa

▼B

tietojen ilmoittamista komissiolle koskevat säännöt; säännöt, jotka koskevat todentamisviranomaisten tehtäviä, muun muassa tarkastuksia, ja niitä todistuksia ja kertomuksia oheisasiakirjoineen, jotka niiden on laadittava. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([1]) mukaisesti.

(90) Komission täytäntöönpanovallan olisi koskettava myös tarkastusperiaatteita, joihin todentamisviranomaisten lausunnot perustuvat, mukaan lukien riskien arviointi, sisäiset tarkastukset ja todentavan aineiston edellytetty taso, tarkastusmenetelmiä, joita todentamisviranomaisten on käytettävä antaessaan lausuntoaan ottamalla huomioon kansainväliset tarkastussuositukset, mihin kuuluu tarvittaessa yhden yhdennetyn otoksen käyttö kunkin hakijajoukon osalta ja tarvittaessa mahdollisuus osallistua maksajavirastojen paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

(91) Sen olisi katettava myös säännöt maatilojen neuvontajärjestelmän yhdenmukaista täytäntöönpanoa varten, jäsenvaltioille suoritettavien maataloustukirahaston kuukausimaksujen määrittely; julkisten interventiotoimenpiteiden rahoitukseen osoitettavien määrien vahvistaminen; säännöt, jotka koskevat tarkastuksissa tarvittavien komission hankkimien satelliittikuvien rahoitusta ja komission toteuttamia toimenpiteitä maatalousresurssien seuraamiseksi kaukokartoitussovellusten avulla; komission suorittamassa satelliittikuvien hankinnassa ja maatalousresurssien seurannassa noudatettava menettely, satelliittikuvien ja meteorologisten tietojen hankintaa, parantamista ja käyttöä säätelevä kehys sekä sovellettavat määräajat.

(92) Sen olisi katettava myös rahoituskurimenettelyn puitteissa suoriin tukiin sovellettava mukautusaste ja sen mukauttaminen sekä ehdot ja edellytykset, joita sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan mukaisesti suorien tukien rahoittamiseksi siirrettyihin määrärahoihin; budjettikurimenettelyn puitteissa tukien määrän alustava vahvistaminen ja käytettävissä olevien määrärahojen alustava jako jäsenvaltioiden kesken.

(93) Komission täytäntöönpanovallan olisi katettava myös sen määräajan vahvistaminen, jonka kuluessa hyväksyttyjen maksajavirastojen on laadittava ja toimitettava komissiolle maaseudun kehittämisohjelmiin liittyvät välimaksuja koskevat menoilmoitukset; jäsenvaltioille osoitettujen kuukausi- tai välimaksujen vähentäminen tai keskeyttäminen, maksajavirastojen erillistä kirjanpitoa koskevat yksityiskohdat; erityisedellytykset, joita sovelletaan

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼B

maksajavirastojen kirjanpidossa ilmoitettaviin tietoihin; julkisena varastointina toteutettavien interventiotoimenpiteiden rahoitusta ja kirjanpitoa sekä muita rahastoista rahoitettuja menoja koskevat säännöt, maksusitoumusten ilman eri toimenpiteitä tapahtuvaa vapauttamista koskevan menettelyn täytäntöönpanoon sovellettavat ehdot ja edellytykset; menettely ja muut käytännön järjestelyt, jotka liittyvät komission toteuttaman, jäsenvaltioille suoritettavien maksujen keskeytyksen moitteettomaan toimintaan, jos jäsenvaltiot ovat toimittaneet tietoja myöhässä.

(94) Lisäksi komission täytäntöönpanovallan olisi katettava niitä erityisvelvoitteita koskevat menettelyt, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä tarkastusten yhteydessä; niitä yhteistyövelvollisuuksia koskevat menettelyt, joita jäsenvaltioiden on noudatettava komission paikalla tekemien tarkastusten ja tiedonsaannin osalta; sääntöjenvastaisuuksien ja petosten raportointivelvoitetta koskevat menettelyt ja muut käytännön järjestelyt, ehdot, joita noudattaen suoritettuja maksuja koskevat tositteet ja unionin lainsäädännössä säädettyjen hallinnollisten ja fyysisten tarkastusten tekemiseen liittyvät asiakirjat on säilytettävä; tilien tarkastaminen ja hyväksyminen sekä sääntöjenmukaisuuden tarkastaminen, unionin talousarvioon otettujen määrien jättäminen unionin rahoituksen ulkopuolelle, menettelyt aiheettomasti suoritettujen maksujen ja korkojen takaisinperimiseksi ja niiden ilmoitusten ja tiedoksiantojen muoto, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sääntöjenvastaisuuksien yhteydessä.

(95) Komission täytäntöönpanovallan olisi katettava lisäksi säännöt, joilla pyritään saavuttamaan unionin taloudellisten etujen suojaamista koskevien jäsenvaltioiden velvoitteiden yhdenmukainen soveltaminen, tarvittavat säännöt tarkastusten yhdenmukaiseksi soveltamiseksi unionissa, tukien tai tukioikeuksien täysimääräisen tai osittaisen peruutuksen soveltaminen ja laskenta; aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintä ja seuraamukset sekä aiheettomasti myönnetyt tukioikeudet ja korkojen soveltaminen. Sen olisi myös katettava hallinnollisten seuraamusten soveltaminen ja laskenta, yksityiskohtaiset säännöt luonteeltaan vähäisen noudattamatta jättämisen määrittelyä varten, sellaisten tapausten määrittely, joissa seuraamusten luonteen vuoksi jäsenvaltiot voivat pidättää itsellään perityt määrät; ja kuukausimaksujen keskeyttäminen asetuksen (EU) N:o 1308/2013 soveltamisalaan kuuluvissa erityistapauksissa.

(96) Vastaavasti komission täytäntöönpanovallan olisi katettava lisäksi asetettavan vakuuden muoto sekä vakuuden asettamisessa, sen hyväksymisessä ja alkuperäisen vakuuden korvaamisessa käytettävä menettely; vakuuden vapauttamisessa käytettävät menettelyt ja jäsenvaltioiden tai komission vakuuksien yhteydessä tekemä ilmoitus. Sen olisi katettava myös säännöt, jotka ovat sekä tarpeen että perusteltuja kiireellisessä tapauksessa maksumääräaikoihin ja ennakkomaksuihin liittyvien erityisten ongelmien ratkaisemiseksi; tukihakemuksia ja maksupyyntöjä sekä tukioikeuksia

▼B

koskevia hakemuksia koskevat säännöt, mukaan lukien hakemusten viimeinen jättöpäivä, hakemuksiin sisällytettävien tietojen vähimmäismäärävaatimukset, tukihakemusten muuttamis- ja peruuttamissäännökset, vapautus tukihakemusten toimittamista koskevasta vaatimuksesta sekä säännökset, joilla jäsenvaltioille sallitaan yksinkertaistettujen menettelyjen soveltaminen tai ilmeisten virheiden korjaaminen.

(97) Komission täytäntöönpanovallan olisi katettava samoin säännöt tarkastusten tekemisestä sen todentamiseksi, että velvoitteita noudatetaan ja tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitetut tiedot ovat oikeita ja täydellisiä, mukaan lukien mittauksessa sallittuja poikkeamia koskevat säännöt paikalla tehtäviä tarkastuksia varten, yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellyttämät tekniset eritelmät; säännöt niitä tilanteita varten, joissa tilan siirron yhteydessä siirtyy sellaisia oikeutusta kyseessä olevaan tukeen koskevia velvoitteita, jotka on vielä täytettävä; sekä ennakkomaksuja koskevat säännöt. Niiden olisi myös katettava säännöt, joilla varmistetaan kaupallisten asiakirjojen tarkastamista koskevien sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen; menettelyt, jotka liittyvät jäsenvaltioiden omiin tietopankkeihin ja petosten havaitsemista helpottavaan isotooppitietojen analyyttiseen tietopankkiin; valvontaviranomaisten ja -elinten keskinäistä yhteistyötä ja avunantoa koskevat menettelyt, säännöt kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä, säännöt viranomaisista, jotka ovat vastuussa tarkastusten tekemisestä, sekä säännöt tarkastusten sisällöstä, suoritustiheydestä ja kaupan pitämisen vaiheesta, jossa kyseiset tarkastukset tehdään.

(98) Komission täytäntöönpanovallan olisi myös katettava alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin sekä suojattuihin perinteisiin merkintöihin liittyvien tarkastusten yhteydessä tiedoksiannot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle; säännöt viranomaisesta, joka vastaa eritelmän noudattamisen tarkistamisesta, myös jos maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa, toimet, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön ehkäisemiseksi, jäsenvaltioiden tekemät tarkastukset ja tarkistukset, testaus mukaan luettuna.

Sen olisi myös katettava säännöt tarkastusten tekemisestä sen todentamiseksi, että täydentäviin ehtoihin liittyviä velvoitteita noudatetaan; yksityiskohtaiset menettelyä koskevat ja tekniset säännöt täydentäviä ehtoja koskevien vaatimusten noudattamatta jättämisestä johtuvien hallinnollisten seuraamusten laskemiseksi ja soveltamiseksi; säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden komissiolle 104 artiklan mukaisesti toimittamia tietoja ja toimenpiteet unionin oikeuden soveltamisen suojaamiseksi, jos on todennäköistä, että kansalliseen valuuttaan liittyvät poikkeukselliset valuuttakäytännöt vaarantavat sen.

▼B

(99) Tämän lisäksi komission täytäntöönpanovallan olisi katettava YMP:n seurantaan ja arviointiin liittyvät erityiset indikaattorit; säännöt tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle YMP:n seurantaa ja arviointia varten; säännöt rahastojen tuensaajien julkaisemisen muodosta ja aikataulusta, velvollisuus toteuttaa yhdenmukaisesti tuensaajille osoitettava ilmoitus siitä, että niitä koskevat tiedot julkaistaan, komission ja jäsenvaltioiden tekemä yhteistyö rahastojen tuensaajien julkaisemisen alalla.

(100) Tiettyjä täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyttäessä olisi käytettävä neuvoa-antavaa menettelyä. Mitä tulee täytäntöönpanosäädöksiin, joissa säädetään määrien laskemisesta komission toimesta, neuvoa-antava menettely antaa komissiolle mahdollisuuden täyttää talousarvion hoitoa koskevan tehtävänsä, ja sen avulla pyritään lisäämään tehokkuutta, ennustettavuutta ja nopeutta määräajat ja talousarviomenettelyt huomioon ottaen. Mitä tulee täytäntöönpanosäädöksiin jäsenvaltioille suoritettavien maksujen ja tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn yhteydessä, neuvoa-antava menettely antaa komissiolle mahdollisuuden täyttää talousarvion hoitoa koskevan tehtävänsä ja tarkastaa kansallisten maksajavirastojen tilinpäätökset tilinpäätösten hyväksymistä varten tai, jos menoa ei toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti, sulkea tällainen meno unionin rahoituksen ulkopuolelle. Muissa tapauksissa täytäntöönpanosäädökset olisi hyväksyttävä tarkastelumenettelyä käyttäen.

(101) Komissiolla olisi oltava valta antaa asetusta (EU) N:o 182/2011 soveltamatta täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat maataloustukirahaston menoja varten käytettävissä olevan nettomäärän vahvistamista ja lisämaksuista tai vähennyksistä päättämistä kuukausimaksuja koskevan menettelyn yhteydessä.

(102) Koska siirtyminen tällä asetuksella kumottavien asetusten säännöksistä tämän asetuksen säännöksiin saattaa aiheuttaa käytännön ongelmia tai erityisongelmia, komission olisi voitava toteuttaa tarvittavat asianmukaisesti perustellut toimenpiteet.

(103) Koska suunniteltujen toimenpiteiden asianmukaista toteuttamista on valmisteltava kiireellisesti, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

(104) Koska tämän asetuksen nojalla rahoitettavien maaseudun kehittämisohjelmien ohjelmakausi alkaa 1 päivänä tammikuuta 2014, tätä asetusta olisi sovellettava mainitusta päivästä alkaen. Koska maatalouden varainhoitovuosi kattaa maksetut menot ja saadut tulot, jotka maksajavirastot ovat ottaneet rahastojen tileille varainhoitovuoden "N" osalta, joka alkaa 16 päivänä lokakuuta vuonna "N-1" ja päättyy 15 päivänä lokakuuta vuonna "N", maksajavirastojen ja koordinaatioelinten hyväksymiseen ja hyväksymisen

▼B

peruuttamiseen ja komission asiaa koskeviin valtuuksiin, rahastojen varainhoitoon, kuten budjettikattoon, maatalousalan kriisivarantoon, budjettikuriin ja tulojen sitomiseen, liittyviä säännöksiä olisi kuitenkin sovellettava aikaisemmasta päivämäärästä, joka on varainhoitovuoden 2014 ensimmäinen päivä, eli 16 päivä lokakuuta 2013. Samasta syystä komission jäsenvaltioille kuukausittain suorittamien maksujen menettelyyn ja maksajavirastojen määräaikojen noudattamiseen liittyviä säännöksiä olisi sovellettava menoihin, jotka on toteutettu varainhoitovuoden 2014 alussa, eli 16 päivänä lokakuuta 2013.

(105) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu, ja hän on antanut lausunnon ([1]).

(106) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, koska asetus on yhteydessä yhteisen maatalouspolitiikan muihin välineisiin ja koska laajentuneessa unionissa jäsenvaltioiden käytettävissä olevat taloudelliset resurssit ovat rajallisia, vaan tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla takaamalla monivuotinen unionin rahoitus ja keskittämällä se unionin prioriteetteihin, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa annetaan säännöt seuraavista:

a) yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) mukaisten menojen rahoitus, mukaan lukien maaseudun kehittämismenot;

b) maatilojen neuvontajärjestelmä;

c) hallinto- ja valvontajärjestelmät, jotka jäsenvaltioiden on perustettava;

d) täydentävien ehtojen järjestelmä;

e) tilien tarkastaminen ja hyväksyminen.

2 artikla

Määritelmät tässä asetuksessa

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) 'viljelijällä' asetuksen (EU) 1307/2013 4 artiklassa tarkoitettuja viljelijää;

([1]) EUVL C 35, 9.2.2012, s. 1.

▼B

b) 'maataloustoiminnalla' asetuksen (EU) 1307/2013 4 artiklassa tarkoitettua maataloustoimintaa;

c) 'maatalousmaalla' asetuksen (EU) 1307/2013 4 artiklassa tarkoitettua maatalousmaata;

d) 'tilalla' asetuksen (EU) 1307/2013 4 artiklassa tarkoitettua tilaa, ottaen kuitenkin huomioon 91 artiklan 3 kohdan säännös tämän asetuksen VI osastoa sovellettaessa;

e) 'suorilla tuilla' asetuksen (EU) 1307/2013 1 artiklassa tarkoitettuja suoria tukia;

f) 'alakohtaisella maatalouslainsäädännöllä' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan nojalla YMP:n puitteissa hyväksyttyjä säädöksiä sekä soveltuvin osin tällaisten säädösten nojalla mahdollisesti annettuja delegoituja tai täytäntöönpanosäädöksiä, sekä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 osaa, siltä osin kuin sitä sovelletaan maaseuturahastoon;

g) 'väärinkäytöksellä' neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua väärinkäytöstä.

2. YMP:n rahoittamisen, hallinnoimisen ja seuraamisen yhteydessä 'ylivoimainen este' ja 'poikkeukselliset olosuhteet' voidaan hyväksyä erityisesti seuraavissa tilanteissa:

a) tuensaajan kuolema;

b) tuensaajan pitkäaikainen kyvyttömyys harjoittaa ammattiaan;

c) tilaan merkittävällä tavalla vaikuttava ankara luonnonmullistus;

d) tilan kotieläinrakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;

e) eläinkulkutauti tai kasvitauti, joka vahingoittaa viljelijän koko karjaa tai osaa siitä, tai vastaavasti viljelykasveja;

f) koko tilan tai sen merkittävän osan pakkolunastus, jos kyseinen pakkolunastus ei ollut ennakoitavissa hakemuksen jättöpäivänä.

II OSASTO

MAATALOUSRAHASTOJA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Maatalousrahastot

3 artikla

Maatalousmenojen rahoittamiseen tarkoitetut rahastot

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määritettyjen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi YMP:aan liittyvien eri toimenpiteiden, maaseudun kehittäminen mukaan luettuna, rahoitus tapahtuu seuraavista:

a) Euroopan maatalouden tukirahasto (maataloustukirahasto);

b) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto).

2. Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto, jäljempänä 'rahastot', sisältyvät Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (unionin talousarvio).

▼B

4 artikla

Maataloustukirahaston menot

1. Maataloustukirahasto pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden ja unionin välisen yhteisen hallinnoinnin kautta. Siitä rahoitetaan seuraavat, unionin lainsäädännön mukaisesti toteutettavat menot:

a) maatalousmarkkinoita säätelevät tai tukevat toimenpiteet;

b) viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavat suorat tuet;

c) unionin rahoitusosuus maataloustuotteita koskeviin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin, joita jäsenvaltiot toteuttavat unionin sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa komission valitsemien, muiden kuin 5 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien pohjalta;

▼C1

d) unionin rahoitusosuus asetuksen (EU) N:o 1308/2013 23 artiklassa tarkoitettuun unionin kouluhedelmä- ja vihannesjärjestelmään ja mainitun asetuksen 220 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, jotka liittyvät eläintauteihin ja kuluttajien luottamuksen menetykseen.

▼B

2. Maataloustukirahastosta rahoitetaan suoraan ja unionin oikeuden mukaisesti seuraavat menot:

a) komission suoraan toteuttamat tai kansainvälisten organisaatioiden kautta toteutetut maataloustuotteiden menekinedistämistoimet;

b) unionin oikeuden mukaisesti toteutetut toimenpiteet maatalouden geenivarojen säilyttämiseksi, kuvaamiseksi, keräämiseksi ja käyttämiseksi;

c) maatalouden kirjanpidon tietojärjestelmien käyttöönotto ja ylläpito;

d) maatalouden tiedonkeruujärjestelmät, joihin kuuluu myös maatilojen rakennetta koskeva tiedonkeruu.

5 artikla

Maaseuturahaston menot

Maaseuturahasto pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden ja unionin välisen yhteisen hallinnoinnin kautta. Siitä rahoitetaan unionin rahoitusosuus maaseudun kehittämisohjelmiin, jotka toteutetaan maaseudun kehittämistukea koskevan unionin oikeuden mukaisesti.

6 artikla

Muut menot, tekninen apu mukaan luettuna

Rahastoista voidaan rahoittaa suoraan komission aloitteesta ja/tai komission lukuun yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöön panemiseksi tarvittavia valmistelu- ja seurantatoimenpiteitä, hallinnollisen ja teknisen avun toimia sekä arviointi- ja tarkastustoimia. Näihin toimiin kuuluvat erityisesti:

▼B

a) yhteisen maatalouspolitiikan analysoimiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja toteuttamiseksi sekä sitä koskevien tietojen vaihtamiseksi tarvittavat toimenpiteet sekä valvontajärjestelmien ja teknisen ja hallinnollisen avun täytäntöönpanoon liittyvät toimenpiteet;

b) tarkastuksissa tarvittavien satelliittikuvien hankinta komission toimesta 21 artiklan mukaisesti;

c) komission 22 artiklan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet maatalousresurssien seuraamiseksi kaukokartoitussovellusten avulla;

d) toimenpiteet yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettäviä rahastoja koskevaan tiedottamiseen, yhteenliitettävyyteen, seurantaan ja varainhoidon valvontaan liittyvien menetelmien ja teknisten välineiden kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi;

e) yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevat tiedotustoimet 45 artiklan mukaisesti;

f) yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevat selvitykset sekä rahastoista rahoitettujen toimenpiteiden arviointi, mukaan luettuna arviointimenetelmien parantaminen ja YMP:n käytänteitä koskevien tietojen vaihto;

g) tarvittaessa yhteisen maatalouspolitiikan alalla toimivien toimeenpanovirastojen perustaminen neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003 ([1]) mukaisesti;

h) maaseudun kehittämisen yhteydessä toteutettavat tiedon levitykseen, tietämyksen lisäämiseen, yhteistyön edistämiseen ja kokemusten vaihtoon unionin tasolla liittyvät toimet, mukaan luettuna asianomaisten toimijoiden verkostoituminen;

i) tunnusten kehittämiseksi, rekisteröimiseksi ja suojaamiseksi unionin laatupolitiikan puitteissa ja asianomaisten teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi tarvittavat toimenpiteet sekä tarvittavat tietotekniikan uudet sovellukset.

II LUKU

Maksajavirastot ja muut elimet

7 artikla

Maksajavirastojen ja koordinointielinten hyväksyminen ja hyväksynnän peruuttaminen

1. Maksajavirastot ovat jäsenvaltioiden viranomaisia tai elimiä, jotka vastaavat 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettujen menojen hallinnoinnista ja valvonnasta.

Kyseisten tehtävien täytäntöönpano voidaan tukien maksua lukuun ottamatta siirtää toiselle.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 58/2003, annettu 19 päivänä joulukuuta 2002, tiettyjä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtäviä hoitavien toimeenpanovirastojen asemasta (EYVL L 11, 16.1.2003, s. 1).

▼B

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä maksajavirastoiksi viranomaisia tai elimiä, joilla on hallintorakenne ja sisäisen valvonnan järjestelmä, jotka riittävät takaamaan maksujen laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden sekä asianmukaisen kirjanpidon. Tätä varten maksajavirastojen on täytettävä komission 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla vahvistamat hyväksynnän vähimmäisedellytykset, jotka koskevat sisäistä ympäristöä, valvontatoimia, tiedotusta ja ilmoittamista sekä seurantaa.

Kunkin jäsenvaltion on perustuslakinsa säännökset huomioon ottaen rajoitettava hyväksyttyjen maksajavirastojensa määrä enintään yhteen jäsenvaltiota tai tarvittaessa aluetta kohden. Jos jäsenvaltio vahvistaa maksajaviraston aluetasolla, sen on kuitenkin lisäksi joko hyväksyttävä kansallisen tason maksajavirasto sellaisia tukijärjestelmiä varten, joita niiden luonteen mukaisesti on hallinnoitava kansallisella tasolla, tai annettava tällaisten tukijärjestelmien hallinnointi alueellisille maksajavirastoilleen.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säilyttää lukumääräisesti ne maksajavirastot, jotka on hyväksytty ennen 20 päivänä joulukuuta 2013.

Komissio antaa vuoden 2016 loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle maksajavirastojärjestelmän toimintaa koskevan kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

3. Hyväksytystä maksajavirastosta vastaavan henkilön on laadittava viimeistään kutakin varainhoitovuotta seuraavan vuoden helmikuun 15 päivänä kyseiseltä vuodelta

a) tilinpäätös omalle maksajavirastolleen annettujen tehtävien suorittamisesta toteutetuista menoista ja liitettävä siihen tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten tarvittavat tiedot 51 artiklan mukaisesti;

b) ►C1 johdon vahvistuslausuma ◄ tilinpäätöstietojen täydellisyydestä, täsmällisyydestä ja todenperäisyydestä ja sisäisten valvontajärjestelmien asianmukaisesta toiminnasta puolueettomien perusteiden pohjalta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;

c) lopullisista tarkastuskertomuksista ja suoritetuista tarkastuksista laadittu vuosittainen yhteenveto, joka sisältää myös analyysin virheiden luonteesta ja laajuudesta ja havaituista järjestelmään liittyvistä puutteista sekä niiden korjaamiseksi toteutettavat tai suunnitellut toimenpiteet.

Komissio voi poikkeuksellisesti jatkaa 15 päiväksi helmikuuta asetettua määräaikaa enintään 1 päivään maaliskuuta asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä.

▼B

4. Jos maksajavirastoja hyväksytään enemmän kuin yksi, jäsenvaltion on nimettävä julkinen koordinointielin, jäljempänä 'koordinointielin', jolle se antaa tehtäväksi

a) kerätä komissiolle annettavat tiedot ja toimittaa ne komissiolle;

b) tapauksen mukaan toteuttaa tai koordinoida toimenpiteitä yleisluonteisten puutteiden korjaamiseksi ja toimittaa komissiolle tietoja mahdollisista jatkotoimista;

c) edistää unionin sääntöjen yhdenmukaista soveltamista ja mahdollisuuksien mukaan varmistaa se.

Koordinointielimen on saatava jäsenvaltiolta hyväksyntä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen taloudellisten tietojen käsittelyyn.

5. Jos hyväksytty maksajavirasto ei täytä tai ei enää täytä yhtä tai useampaa 2 kohdassa tarkoitettua hyväksymisperustetta, jäsenvaltion on omasta aloitteestaan tai komission pyynnöstä peruutettava hyväksyntä, jollei maksajavirasto tee tarvittavia muutoksia ongelman merkittävyyden mukaan asetetussa määräajassa.

6. Maksajavirastot hallinnoivat vastuulleen kuuluvaan julkiseen interventioon liittyviä toimia ja varmistavat niiden valvonnan, ja niillä on kokonaisvastuu näistä toimista.

8 artikla

Komission toimivalta

1. Edellä 7 artiklassa säädetyn järjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 111 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) edellä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen maksajavirastojen ja 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen koordinointielinten hyväksynnän vähimmäisedellytykset;

b) julkiseen interventioon liittyviä maksajavirastojen velvoitteita ja hallinto- ja valvontavastuiden sisältöä koskevat säännöt.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt, jotka koskevat:

a) menettelyjä maksajavirastojen ja koordinointielinten hyväksynnän myöntämiseksi, peruuttamiseksi ja tarkistamiseksi sekä maksajavirastojen hyväksynnän valvomiseksi;

b) maksajavirastojen vahvistuslausumien perustana olevaa työtä ja tarkastuksia;

c) koordinointielimen toimintaa ja 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tietojen ilmoittamista komissiolle.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

9 artikla

Todentamisviranomaiset

1. Todentamisviranomainen on jäsenvaltion nimeämä julkinen tai yksityinen tarkastuselin. Jos se on yksityinen tarkastuselin ja jos sovellettava unionin tai kansallinen lainsäädäntö niin vaatii, jäsenvaltion on valittava se julkista tarjouskilpailumenettelyä noudattaen. Sen on annettava kansainvälisesti hyväksyttyjen tarkastussuositusten mukaisesti laadittu lausunto maksajaviraston tilinpäätöstietojen täydellisyydestä, täsmällisyydestä ja todenperäisyydestä, sen sisäisen valvontajärjestelmän asianmukaisesta toiminnasta sekä niiden menojen laillisuudesta ja säntöjenmukaisuudesta, joiden osalta komissiolle on esitetty korvauspyyntö. Lausunnosta on myös käytävä ilmi, epäilläänkö vahvistuslausumassa esitettyjä näkemyksiä.

Todentamisvirastolla on oltava tarpeellinen tekninen asiantuntemus. ►C1 Sen on oltava toiminnallisesti riippumaton asianomaisesta maksajavirastosta ja ◄ koordinointielimestä sekä viraston hyväksyneestä viranomaisesta.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt todentamisviranomaisten tehtävistä, muun muassa tarkastuksista, sekä todistuksista ja kertomuksista oheisasiakirjoineen, jotka niiden on laadittava. Ottaen huomioon, että tarkastusten on oltava mahdollisimman tehokkaita ja että niistä on annettava asiantuntijan tilintarkastuslausunto yhtenäisen lähestymistavan osalta, täytäntöönpanosäädöksissä on vahvistettava myös

a) tarkastusperiaatteet, joihin todentamisviranomaisten lausunnot perustuvat, mukaan lukien riskien arviointi, sisäinen valvonta ja todentamisnäytön edellyttämä taso;

►C1 b) tarkastusmenetelmät, joita todentamisviranomaisten on käytettävä lausuntonsa antamiseksi ottamalla huomioon kansainväliset tilintarkastusstandardit; tähän kuuluu ◄ tarvittaessa yhden yhdennetyn otoksen käyttö kunkin hakijajoukon osalta ja tarvittaessa mahdollisuus osallistua maksajavirastojen paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Maksajavirastojen suorittamien maksujen hyväksyttävyys

Edellä 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettuihin menoihin voidaan myöntää unionin rahoitusta vain, jos hyväksytty maksajavirasto on ne toteuttanut.

▼B

11 artikla

Tuen maksaminen kokonaisuudessaan tuensaajille

Tässä asetuksessa säädettyyn rahoitukseen liittyvät maksut suoritetaan tuensaajille kokonaisuudessaan, jollei toisaalla unionin lainsäädännössä nimenomaisesti toisin säädetä.

III OSASTO

MAATILOJEN NEUVONTAJÄRJESTELMÄ

12 artikla

Periaate ja soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jossa tuensaajille annetaan maankäyttöä ja tilanhoitoa koskevaa neuvontaa, jäljempänä 'maatilojen neuvontajärjestelmä'. Maatilojen neuvontajärjestelmää hoitavat nimetyt julkiset elimet ja/tai valitut yksityiset elimet.

2. Maatilojen neuvontajärjestelmän on katettava ainakin seuraavat:

a) VI osaston I luvussa tarkoitetuista lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevista toimenpidevaatimuksista johtuvat velvoitteet tilatasolla;

b) ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisat maatalouskäytännöt, joista ►C1 säädetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvussa, sekä ◄ maatalousmaan säilyttäminen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;

c) maaseudun kehittämisohjelmissa määritetyt tilatason toimet, joiden tarkoituksena on maatilojen nykyaikaistaminen, kilpailukyvyn parantaminen, alakohtainen yhdentäminen, innovointi ja markkinasuuntautuneisuus sekä yrittäjyyden edistäminen;

d) vaatimukset tuensaajien tasolla, siten kuin jäsenvaltiot ovat ne määritelleet direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanemiseksi;

e) vaatimukset tuensaajien tasolla, siten kuin jäsenvaltiot ovat ne määritelleet asetuksen (EY) N:o 1107/2009 55 artiklan täytäntöönpanemiseksi, ►C1 erityisesti direktiivin 2009/128/EY 14 artiklassa tarkoitettu vaatimus. ◄

3. Maatilojen neuvontajärjestelmä voi kattaa myös erityisesti

a) maatilojen muutosten edistämisen ja niiden taloudellisen toiminnan monipuolistamisen;

b) riskinhallinnan ja asianmukaisten ennaltaehkäisevien toimenpiteiden käyttöönoton luonnonmullistusten, katastrofien sekä eläin- ja kasvitautien torjumiseksi;

▼B

c) kansallisella lainsäädännöllä vahvistetut vähimmäisvaatimukset, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 3 kohdassa ja 29 artiklan 2 kohdassa;

d) tämän asetuksen liitteessä I säädetty tiedottaminen, joka liittyy ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen, biologiseen monimuotoisuuteen ja vesien suojeluun.

13 artikla

Maatilojen neuvontajärjestelmään liittyvät erityisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maatilojen neuvontajärjestelmässä toimivilla neuvojilla on riittävä pätevyys ja että heitä koulutetaan säännöllisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että neuvonta ja tarkastukset pysyvät erillään toisistaan. Tältä osin ja yleisön tiedonsaantioikeutta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista rajoittamatta jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut valitut ja nimetyt elimet paljasta neuvontatoimintansa aikana tietoonsa tulleita henkilökohtaisia tai yksilökohtaisia tietoja muille henkilöille kuin kyseistä tilaa hoitavalle tuensaajalle, lukuun ottamatta toimintansa aikana havaittuja sääntöjenvastaisuuksia tai sääntöjen rikkomisia, joita koskee unionin tai kansallisessa lainsäädännössä säädetty velvoite ilmoittaa julkisille viranomaisille, erityisesti rikostapauksissa.

3. Asianomaisen kansallisen viranomaisen on toimitettava mahdolliselle tuensaajalle ensisijaisesti sähköisesti asianmukainen luettelo 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valituista ja nimetyistä elimistä.

14 artikla

Pääsy maatilojen neuvontajärjestelmään

Tuensaajat ja viljelijät, jotka eivät saa yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea, voivat käyttää maatilojen neuvontajärjestelmää vapaaehtoisuuden pohjalta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrittää puolueettomilla perusteilla tuensaajaryhmät, joilla on ensisijainen oikeus käyttää maatilojen neuvontajärjestelmää ja joihin lukeutuvat muun muassa asetuksen (EU) No 1305/2013 53, 55 ja 56 artiklassa tarkoitetut rajallisin resurssein toimivat verkostot, tämän kuitenkaan rajoittamatta 99 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan soveltamista.

Sellaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että etusijalle asetetaan viljelijät, joilla on kaikkein rajallisimmat mahdollisuudet muihin neuvontapalveluihin kuin maatilojen neuvontajärjestelmään.

Maatilojen neuvontajärjestelmässä on varmistettava, että tuensaajilla on mahdollisuus saada neuvontaa, jossa otetaan huomioon heidän tilansa erityistilanne.

▼B

15 artikla

Komission toimivalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt maatilojen neuvontajärjestelmän yhdenmukaista täytäntöönpanoa varten saattaakseen järjestelmän täysin toimivaksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV OSASTO

RAHASTOJEN VARAINHOITO

1 LUKU

Maataloustukirahasto

1 jakso

menojen rahoitus

16 artikla

Talousarvion enimmäismäärä

1. Maataloustukirahaston menojen vuotuinen enimmäismäärä muodostuu sille asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 mukaisesti vahvistetuista enimmäismääristä.

2. Jos unionin oikeudessa säädetään tai määrätään 1 kohdassa tarkoitetuista määristä vähennettävistä määristä tai niihin lisättävistä määristä, komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 116 artiklassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta, maataloustukirahaston menoihin käytettävissä olevan nettomäärän unionin oikeudessa tarkoitettujen tietojen perusteella.

17 artikla

Kuukausimaksut

1. Komissio antaa 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menojen rahoittamiseksi tarvittavat määrärahat jäsenvaltioiden käyttöön kuukausimaksuina hyväksyttyjen maksajavirastojen viitejakson aikana toteuttamien menojen perusteella.

2. Siihen asti kun komissio alkaa maksaa kuukausimaksuja, jäsenvaltioiden on annettava menoihin tarvittavat varat käyttöön hyväksyttyjen maksajavirastojensa tarpeiden mukaan.

18 artikla

Kuukausimaksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Komissio maksaa kuukausimaksut hyväksyttyjen maksajavirastojen viitekuukautena toteuttamien menojen osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 51 ja 52 artiklan soveltamista.

▼B

2. Kuukausimaksut maksetaan jäsenvaltioille viimeistään menojen toteutumiskuukautta seuraavan toisen kuukauden kolmantena työpäivänä. Jäsenvaltioiden lokakuun 1 ja 15 päivän välisenä aikana toteuttamat menot luetaan kuuluviksi lokakuulle. Menot, jotka toteutetaan lokakuun 16 ja 31 päivän välisenä aikana, luetaan kuuluviksi marraskuulle.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla määritetään kuukausimaksut, jotka se suorittaa jäsenvaltioiden tekemien menoilmoitusten ja 102 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella sekä ottaen huomioon 41 artiklassa tarkoitetuttujen vähennysten tai keskeytysten tai muiden mahdollisten oikaisujen tarpeen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 116 artiklassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta, hyväksyä lisämaksuja tai vähennyksiä. Tällöin asiasta ilmoitetaan 116 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle sen seuraavassa kokouksessa.

19 artikla

Hallinto- ja henkilöstökustannukset

Hallinto- ja henkilöstökustannuksista jäsenvaltioille ja maataloustukirahaston tukea saavien tuensaajien toteuttamia menoja ei rahoiteta maataloustukirahastosta.

20 artikla

Julkisten interventioiden menot

1. Jos yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä ei ole vahvistettu julkisesta interventiosta aiheutuvien menojen yksikkökohtaista määrää, kyseinen toimenpide on rahoitettava maataloustukirahastosta käyttäen koko unionissa yhdenmukaisia kiinteitä määriä, erityisesti kun kyseessä ovat jäsenvaltioista peräisin olevat varat, jotka käytetään tuotteiden ostoon sekä interventiotuotteiden varastoinnista ja tapauksen mukaan jalostuksesta aiheutuviin materiaalitoimiin.

2. Jotta voidaan varmistaa julkisista interventioista aiheutuvien menojen rahoittaminen maataloustukirahastosta, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) toimenpidelajit, joille voidaan myöntää unionin rahoitusta, ja korvausedellytykset;

b) tukikelpoisuusedellytykset ja laskentamenetelmät maksajavirastojen tosiasiallisesti havaitsemien seikkojen tai komission määrittämien kiinteiden määrien tai alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä säädettyjen kiinteiden tai muuttuvien määrien perusteella.

▼B

3. Unionin talousarvioon maataloustukirahastoa varten otettujen määrärahojen moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat toimien arvon määritystä julkisen intervention yhteydessä ja julkisen intervention alaisten tuotteiden menetyksen tai pilaantumisen tapauksessa toteutettavia toimenpiteitä sekä rahoitettavien määrien vahvistamista.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitetut määrät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

21 artikla

Satelliittikuvien hankinta

Komissio ja jäsenvaltiot hyväksyvät luettelon tarkastuksissa tarvittavista satelliittikuvista kunkin jäsenvaltion laatiman eritelmän pohjalta.

Komissio toimittaa kyseiset satelliittikuvat korvauksetta valvontaelimille tai niiden edustajikseen valtuuttamille palveluntarjoajille.

Komissio pysyy satelliittikuvien omistajana, ja se ottaa kuvat takaisin työn valmistuttua. Se voi myös edellyttää, että maatalousmaan kaukokartoitustarkastuksissa käytetään kehittyneitä tekniikoita ja työmenetelmiä.

22 artikla

Maatalousresurssien seuranta

Edellä olevan 6 artiklan c alakohdan mukaisesti rahoitettavien toimenpiteiden tarkoituksena on antaa komissiolle välineet:

a) hallinnoida unionin maatalousmarkkinoita globaalissa toimintaympäristössä;

b) turvata maatalousmaata, peltometsät mukaan lukien, ja viljelmien tilaa koskeva taloudellinen ja ympäristöä koskeva seuranta arvioiden mahdollistamiseksi erityisesti satotasojen ja maataloustuotannon osalta;

c) asettaa kyseiset arviot saataville kansainvälisissä yhteyksissä, kuten Yhdistyneiden kansakuntien järjestöjen tai muiden kansainvälisten elinten koordinoimissa aloitteissa;

d) lisätä maailmanmarkkinoiden avoimuutta; ja

e) turvata maatalouden meteorologisen järjestelmän tekninen kehitys.

▼B

Edellä 6 artiklan c alakohdan mukaisesti rahoitettavat toimenpiteet koskevat yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanoon ja seurantaan tarvittavien tietojen keräämistä tai ostamista, mukaan luettuina satelliittitiedot ja meteorologiset tiedot, paikkatietoinfrastruktuurin ja verkkosivuston perustaminen, ilmasto-oloihin liittyvien tutkimusten tekeminen, maaperän terveyden seurannassa käytettävä kaukokartoitus sekä maatalousmeteorologisten ja ekonometristen mallien päivittäminen. Toimenpiteet toteutetaan tarvittaessa yhteistyössä kansallisten laboratorioiden ja elinten kanssa.

23 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan:

▼C1

a) säännöt, jotka koskevat 6 artiklan b ja c alakohdan mukaista rahoitusta;

▼B

b) menettelyt, joiden mukaisesti 21 ja 22 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet toteutetaan asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;

c) kehys, joka säätelee satelliittikuvien ja meteorologisten tietojen hankintaa, parantamista ja käyttöä säätelevää kehystä sekä sovellettavat määräajat.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 jakso

budjettikuri

24 artikla

Enimmäismäärien noudattaminen

1. Maataloustukirahaston menoihin liittyvät määrärahat eivät saa missään vaiheessa talousarviomenettelyn ja talousarvion toteuttamisen aikana ylittää 16 artiklassa tarkoitettua määrää.

Kaikissa komission ehdottamissa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston, neuvoston tai komission antamissa maataloustukirahaston talousarvioon vaikuttavissa säädöksissä on noudatettava 16 artiklassa tarkoitettua määrää.

2. Jos jäsenvaltion maatalousmenoille on vahvistettu unionin lainsäädännössä rahoituksen enimmäismäärä euroina, menot korvataan kyseiseen euroina ilmaistuun enimmäismäärään asti, tarvittaessa mukautettuna, jos sovelletaan 41 artiklaa.

3. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklassa tarkoitettuja suorien tukien kansallisia enimmäismääriä, oikaistuina tämän asetuksen 26 artiklan mukaisesti, pidetään rahoituksen euroina vahvistettuina enimmäismäärinä.

▼B

25 artikla

Maatalousalan kriisivaraus

Muodostetaan varaus, josta on tarkoitus tarjota maatalousalalle lisätukea maataloustuotteiden tuotantoon tai jakeluun vaikuttavissa merkittävissä kriiseissä, jäljempänä ’maatalousalan kriisivaraus’, tekemällä kunkin vuoden alussa suoriin tukiin vähennys 26 artiklassa tarkoitetun rahoituskurimenetelmän avulla.

Varauksen kokonaismäärä on 2 800 miljoonaa euroa, ja se jakautuu tasasuuruisiin 400 miljoonan euron (vuoden 2011 hinnat) vuotuisiin eriin kaudella 2014–2020 ja sisältyy monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeeseen 2, sellaisena kuin se on vahvistettuna asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 liitteessä.

26 artikla

Rahoituskuri

1. Sen varmistamiseksi, että markkinoihin liittyvien menojen ja suorien tukien rahoittamiseksi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013 vahvistettuja vuotuisia enimmäismääriä noudatetaan, on määrättävä mukautusaste, jota sovelletaan suoriin tukiin, jäljempänä ’mukautusaste’, jos asianomaisen enimmäismäärän puitteissa rahoitettavia toimenpiteitä koskevat rahoitusennusteet osoittavat jonkin varainhoitovuoden osalta, että vuotuiset enimmäismäärät tulevat ylittymään.

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mukautusastetta koskevan ehdotuksen viimeistään sen kalenterivuoden maaliskuun 31 päivänä, jota 1 kohdassa tarkoitettu mukautus koskee.

3. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole jonakin vuonna vahvistaneet mukautusastetta viimeistään kesäkuun 30 päivänä, komissio hyväksyy täytäntöönpanoisäädöksen, jolla vahvistetaan mukautusaste, ja ilmoittaa asiasta viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Joulukuun 1 päivään asti komissio voi käytettävissään olevien uusien tietojen perusteella hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla mukautetaan 2 tai 3 kohdan mukaisesti vahvistettua mukautusastetta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

5. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on maksettava takaisin asetuksen (EU,Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan mukaisesti siirretyt määrärahat varojen lopullisille tuensaajille, joihin sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja mukautuksia sinä varainhoitovuonna, jolle määrärahat on siirretty.

▼B

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua takaisinmaksua sovelletaan ainoastaan lopullisiin tuensaajiin jäsenvaltioissa, joissa rahoituskuria sovelletaan edellisenä varainhoitovuonna.

6. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ehdot ja edellytykset, joita sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 169 artiklan 3 kohdan mukaisesti siirrettyihin määrärahoihin tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menojen rahoittamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

7. Tätä artiklaa sovellettaessa on otettava huomioon 25 artiklassa tarkoitettua maatalousalan kriisivarausta koskeva määrä, kun määritetään sovellettavaa mukautusastetta. Kaikki määrät, joita ei ole käytetty kriisitoimenpiteisiin varainhoitovuoden loppuun mennessä, maksetaan tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti.

27 artikla

Budjettikurimenettely

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle varainhoitovuoden N talousarvioesityksen kanssa myös varainhoitovuosia N-1, N ja N+1 koskevat ennusteensa.

2. Jos varainhoitovuoden N talousarvioesitystä laadittaessa ilmenee, että 16 artiklassa tarkoitettu määrä uhkaa ylittyä varainhoitovuonna N, komissio ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tai neuvostolle toimenpiteitä, joita kyseisen määrän noudattamiseksi tarvitaan.

3. Jos komissio milloin tahansa katsoo, että 16 artiklassa tarkoitettu määrä uhkaa ylittyä, eikä sen ole mahdollista toteuttaa oman toimivaltansa puitteissa riittäviä toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi, se ehdottaa muita toimenpiteitä kyseisen määrän noudattamisen varmistamiseksi. Nämä toimenpiteet hyväksyy neuvosto, kun asianomaisen toimenpiteen oikeusperusta on SEUT 43 artiklan 3 kohta, tai Euroopan parlamentti ja neuvosto, kun asianomaisen toimenpiteen oikeusperusta on SEUT 43 artiklan 2 kohta.

4. Jos jäsenvaltioiden korvauspyynnöt varainhoitovuoden N lopussa ylittävät tai uhkaavat ylittää 16 artiklassa tarkoitetun määrän, komissio

a) ottaa jäsenvaltioiden esittämät pyynnöt huomioon oikeassa suhteessa ja käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa sekä hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan väliaikaisesti maksujen määrä kyseessä olevalle kuukaudelle;

b) vahvistaa varainhoitovuodelta N kaikkien jäsenvaltioiden tilanteen unionin rahoituksen suhteen viimeistään varainhoitovuoden N+1 helmikuun 28 päivänä;

▼B

c) hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan unionin rahoituksen kokonaismäärän jäsenvaltioittain unionin yhtenäisen rahoitusosuuden perusteella sekä kuukausimaksuihin käytettävissä olleiden määrärahojen rajoissa;

d) maksaa mahdolliset jäsenvaltioille suoritettavat kompensaatiot viimeistään vuoden N+1 maaliskuulta suoritettavien kuukausimaksujen yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

28 artikla

Varo- ja seurantajärjestelmä

Komissio hoitaa maataloustukirahaston menojen kuukausittaisen varo- ja seurantajärjestelmää sen varmistamiseksi, että 16 artiklassa tarkoitettu määrärahojen enimmäismäärä ei ylity.

Tätä tarkoitusta varten komissio vahvistaa kunkin varainhoitovuoden alussa kuukausimenoprofiilit, tarvittaessa kolmen edellisen vuoden kuukausimenojen keskiarvon pohjalta.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle määräajoin kertomuksen, jossa se tarkastelee toteutuneiden menojen kehitystä suhteessa profiileihin ja esittää ennakkoarvion kuluvan varainhoitovuoden menojen toteutumisesta.

29 artikla

Viitekurssi

1. Hyväksyessään talousarvioesityksen tai sen maatalousmenoja koskevan oikaisukirjelmän komissio käyttää maataloustukirahaston talousarviota koskevissa arvioissa euron ja Yhdysvaltojen dollarin välistä keskimääräistä valuuttakurssia, joka on todettu markkinoilla viimeisimmän, vähintään 20 päivää ennen budjettiasiakirjan hyväksymistä komission toimesta päättyneen neljännesvuoden aikana.

2. Hyväksyessään esityksen korjaavaksi ja täydentäväksi talousarvioksi tai sen oikaisukirjelmän, siltä osin kuin nämä asiakirjat koskevat 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimiin liittyviä määrärahoja, komissio käyttää:

a) euron ja Yhdysvaltojen dollarin välistä keskimääräistä valuuttakurssia, joka on todettu markkinoilla edellisen varainhoitovuoden elokuun 1 päivän ja viimeisimmän, vähintään 20 päivää ennen budjettiasiakirjan hyväksymistä komission toimesta päättyneen neljännesvuoden päättymispäivän välisenä aikana, mutta kuitenkin viimeistään kuluvan varainhoitovuoden heinäkuun 31 päivänä; ja

▼B

b) keskimääräistä valuuttakurssia, joka on todettu viimeisimmän, vähintään 20 päivää ennen budjettiasiakirjan hyväksymistä komission toimesta päättyneen neljännesvuoden aikana, ennusteena jäljellä olevalle varainhoitovuoden osalle.

II LUKU

Maaseuturahasto

1 jakso

maaseuturahastoa koskevat yleiset säännökset

30 artikla

Ei päällekkäistä rahoitusta

Maaseuturahastosta rahoitettuihin kustannuksiin ei saa osoittaa unionin talousarviosta muuta rahoitusta.

31 artikla

Maksuihin sovellettavat yhteiset säännökset

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 77 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission maksama 5 artiklassa tarkoitettu maaseuturahaston rahoitusosuus ei saa ylittää talousarviositoumuksia.

Nämä maksut osoitetaan aikaisimpaan avoimeen talousarviositoumukseen.

2. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 84 artiklaa.

2 jakso

maaseudun kehittämisohjelmien rahoitus

32 artikla

Maaseuturahastosta myönnettävä rahoitusosuus

Maaseuturahastosta maaseudun kehittämisohjelmien menoihin myönnettävä rahoitusosuus vahvistetaan kullekin ohjelmalle maaseudun kehittämiseen annettavaa maaseuturahaston tukea koskevassa unionin oikeudessa asetettujen enimmäismäärien rajoissa.

33 artikla

Talousarviositoumukset

Maaseudun kehittämisohjelmia koskevien unionin talousarviositoumusten yhteydessä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 76 artiklaa.

▼B

3 jakso

rahoitusosuus maaseudun kehittämisohjelmiin

34 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmia varten suoritettaviin maksuihin sovellettavat säännökset

1. Edellä 5 artiklassa tarkoitettujen menojen kattamiseksi tarvittavat määrärahat annetaan jäsenvaltioiden käytettäviksi ennakkomaksuina, välimaksuina ja loppumaksuina, kuten tässä jaksossa selostetaan.

2. Ennakko- ja välimaksujen yhteenlaskettu määrä saa olla enintään 95 prosenttia kunkin maaseudun kehittämisohjelman maaseuturahaston rahoitusosuudesta.

Kun 95 prosentin enimmäismäärä on saavutettu, jäsenvaltion on toimitettava edelleen maksupyyntöjä komissiolle.

35 artikla

Ennakkomaksujärjestelyt

1. Kun komissio on tehnyt maaseudun kehittämisohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen, se maksaa jäsenvaltiolle ensimmäisen ennakkomaksun koko ohjelmakaudeksi. Tämä ensimmäinen ennakkomaksu maksetaan erinä seuraavasti:

a) vuonna 2014: 1 prosentti tukimäärästä, joka maaseuturahastosta on osoitettu ohjelmaan koko ohjelmakaudeksi, ja 1,5 prosenttia tukimäärästä, joka maaseuturahastosta on osoitettu ohjelmaan koko ohjelmakaudeksi, jos jäsenvaltio on saanut rahoitustukea vuodesta 2010 lähtien joko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 ja 143 artiklan mukaisesti tai Euroopan rahoitusvakausvälineestä tai kun se saa 136 ja 143 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea 31 päivänä joulukuuta 2013;

b) vuonna 2015: 1 prosentti tukimäärästä, joka maaseuturahastosta on osoitettu ohjelmaan koko ohjelmakaudeksi, ja 1,5 prosenttia tukimäärästä, joka maaseuturahastosta on osoitettu ohjelmaan koko ohjelmakaudeksi, silloin kun jäsenvaltio on saanut rahoitustukea vuodesta 2010 lähtien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen122 ja 143 artiklan mukaisesti tai Euroopan rahoitusvakausvälineestä tai kun se saa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 ja 143 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea 31 päivänä joulukuuta 2014;

c) vuonna 2016: 1 prosentti tukimäärästä, joka maaseuturahastosta on osoitettu ohjelmaan koko ohjelmakaudeksi.

Jos maaseudun kehittämisohjelma hyväksytään vuonna 2015 tai myöhemmin, aikaisemmat erät maksetaan hyväksymisvuonna.

2. Ennakkomaksuna suoritettu kokonaismäärä on palautettava komissiolle, jos menoja ei toteuteta eikä kyseisestä maaseudun kehittämisohjelmasta ole esitetty menoilmoitusta 24 kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio on maksanut ennakkomaksun ensimmäisen erän.

▼B

3. Ennakkomaksuista kertyvät korot osoitetaan asianomaiseen maaseudun kehittämisohjelmaan, ja ne vähennetään lopullisessa menoilmoituksessa ilmoitettavien julkisten menojen määrästä.

4. Ennakkomaksun kokonaismäärä tarkastetaan ja hyväksytään tämän asetuksen 51 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ennen kuin maaseudun kehittämisohjelma päätetään.

36 artikla

Välimaksut

1. Kullekin maaseudun kehittämisohjelmalle suoritetaan välimaksuja. Ne lasketaan soveltamalla kunkin toimenpiteen yhteisrahoitusosuutta toimenpiteen osalta toteutettuihin julkisiin menoihin asetuksen (EU) N:o 1305/2013 59 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

2. Komissio suorittaa käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa välimaksuja hyväksyttyjen maksajavirastojen ohjelmien toteuttamiseksi toteuttamien menojen korvaamiseksi ottaen huomioon 41 artiklan mukaiset vähennykset ja lykkäykset.

3. Kunkin komission välimaksun edellytyksenä on, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) komissiolle toimitetaan hyväksytyn maksajaviraston allekirjoittama menoilmoitus 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;

b) kuhunkin toimenpiteeseen maaseuturahastosta myönnettävän rahoituksen kokonaismäärää ei ylitetä missään vaiheessa kyseisen ohjelman kattamana aikana;

c) komissiolle toimitetaan viimeinen maaseudun kehittämisohjelman toteutusta koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus.

4. Jos jokin 3 kohdassa säädetyistä edellytyksistä ei täyty, komissio ilmoittaa siitä viipymättä hyväksytylle maksajavirastolle tai koordinointielimelle, jos sellainen on nimetty. Jos jokin 3 kohdan a tai c alakohdassa säädetyistä edellytyksistä ei täyty, menoilmoitusta ei voida hyväksyä.

5. Komissio suorittaa välimaksun 45 päivän kuluessa tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävän menoilmoituksen rekisteröimisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 51 ja 52 artiklan soveltamista.

6. Hyväksyttyjen maksajavirastojen on laadittava ja toimitettava komissiolle suoraan tai koordinointielimen välityksellä, jos sellainen on nimetty, maaseudun kehittämisohjelmiin liittyvät välimaksuja koskevat menoilmoitukset komission vahvistamissa määräajoissa.

▼B

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan määräajat, joissa hyväksyttyjen maksajavirastojen on toimitettava nämä välimaksuja koskevat menoilmoitukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Kyseiset menoilmoitukset koskevat menoja, joita hyväksytyt maksajavirastot ovat kunkin asianomaisen jakson aikana toteuttaneet. Kuitenkin tapauksissa, joissa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua menoa ei voida ilmoittaa komissiolle kyseisenä jaksona, koska ohjelman muutos odottaa komission hyväksyntää, se voidaan ilmoittaa seuraavien jaksojen yhteydessä.

Välimaksuja koskevat menoilmoitukset, jotka koskevat lokakuun 16 päivästä alkaen toteutettuja menoja, otetaan seuraavan vuoden talousarvioon.

7. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 83 artiklaa sovelletaan.

37 artikla

Loppumaksun suorittaminen ja ohjelman päättäminen

1. Saatuaan maaseudun kehittämisohjelman toteutusta koskevan viimeisen vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen komissio suorittaa käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa loppumaksun voimassa olevan rahoitussuunnitelman, asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman viimeisen täytäntöönpanovuoden tilinpäätöksen sekä vastaavan tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen perusteella. Tilinpäätös on toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta menojen viimeisestä tukikelpoisuuspäivästä, ja sen on katettava hyväksytyn maksajaviraston menojen viimeiseen tukikelpoisuuspäivään asti toteuttamat menot.

2. Loppumaksu suoritetaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio katsoo saaneensa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ja asiakirjat ja viimeinen tilinpäätös on tarkastettu ja hyväksytty. Komissio vapauttaa loppumaksun maksamisen jälkeen vielä jäljellä olevat maksusitoumukset kuuden kuukauden kuluessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 38 artiklan 5 kohdan soveltamista.

3. Jos komissiolle ei toimiteta viimeistä vuotuista täytäntöönpanokertomusta ja ohjelman viimeisen täytäntöönpanovuoden tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tarvittavia asiakirjoja 1 kohdassa asetetun määräajan kuluessa, loppumäärää koskeva maksusitoumus vapautetaan ilman eri toimenpiteitä 38 artiklan mukaisesti.

38 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmia koskevien talousarviositoumusten vapauttaminen ilman eri toimenpiteitä

1. Komissio vapauttaa ilman eri toimenpiteitä maaseudun kehittämisohjelmaan liittyvän talousarviositoumuksen osan, jota ei ole käytetty ennakko- tai välimaksuihin tai josta ei ole jätetty komissiolle 36 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävää menoilmoitusta, talousarviositoumuksen tekemistä seuraavan kolmannen vuoden joulukuun 31 päivään mennessä toteutettujen menojen osalta.

▼B

2. Talousarviositoumuksen osa, joka on vielä avoimena asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menojen viimeisenä tukikelpoisuuspäivänä ja josta ei ole tehty menoilmoitusta kuuden kuukauden kuluessa kyseisestä päivästä, vapautetaan ilman eri toimenpiteitä.

3. Edellä 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun määräajan, jonka päätyttyä ilman eri toimenpiteitä tapahtuva vapauttaminen suoritetaan, kuluminen keskeytyy kyseessä oleviin toimiin liittyvän määrän osalta sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisen muutoksenhaun ajaksi, jolla on lykkäävä vaikutus, edellyttäen, että komissio on saanut asiasta asianomaisen jäsenvaltion antaman perustellun ilmoituksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta vuonna N + 3.

4. Talousarviositoumusten vapauttamista ilman eri toimenpiteitä laskettaessa ei oteta huomioon

a) talousarviositoumuksen osaa, josta on jätetty menoilmoitus mutta johon liittyvään korvaukseen komissio on tehnyt vähennyksen tai on keskeyttänyt sen maksamisen 31 päivään joulukuuta vuonna N + 3 mennessä;

b) talousarviositoumuksen osaa, jota maksajavirasto ei ole voinut maksaa ylivoimaisen esteen vuoksi ja jolla on vakavia seurauksia maaseudun kehittämisohjelman toteuttamiselle. Ylivoimaiseen esteeseen vetoavien kansallisten viranomaisten on osoitettava sen koko ohjelmaan tai ohjelman osan toteutukseen kohdistuvat välittömät seuraukset.

Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta tiedot ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista edellisen vuoden loppuun mennessä ilmoitettujen määrien osalta.

5. Komissio ilmoittaa hyvissä ajoin jäsenvaltiolle, jos uhkana on talousarviositoumusten vapauttaminen ilman eri toimenpiteitä. Se ilmoittaa niille ilman eri toimenpiteitä peruuntuvien talousarviositoumusten määrän hallussaan olevien tietojen perusteella. Jäsenvaltioilla on tiedon saamisesta kaksi kuukautta aikaa hyväksyä kyseinen määrä tai esittää huomautuksia. Komissio suorittaa talousarviositoumusten vapauttamisen ilman eri toimenpiteitä yhdeksän kuukauden kuluessa viimeisen 1–3 kohdan soveltamisesta johtuvan määräajan päättymisestä.

6. Jos talousarviositoumuksia vapautetaan ilman eri toimenpiteitä, kyseiselle maaseudun kehittämisohjelmalle myönnettävästä maaseuturahaston rahoitusosuudesta vähennetään kyseisen vuoden osalta ilman eri toimenpiteitä vapautettu määrä. Jäsenvaltion on laadittava komission hyväksyttäväksi tarkistettu rahoitussuunnitelma tuen vähennyksen jakamiseksi toimenpiteiden kesken. Muussa tapauksessa komissio suorittaa vähennyksen suhteessa kullekin toimenpiteelle myönnettyihin määriin.

▼B

III LUKU

Yhteiset säännökset

39 artikla

Maatalouden varainhoitovuosi

Maatalouden varainhoitovuosi kattaa maksajavirastojen maksamat menot sekä niiden vastaanottamat ja rahastojen tileihin kirjaamat tulot varainhoitovuodelta "N", joka alkaa 16 päivänä lokakuuta vuonna "N-1" ja päättyy 15 päivänä lokakuuta vuonna "N", sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission 46 artiklan 6 kohdan a alakohdan nojalla antamia erityissäännöksiä julkiseen interventioon liittyvistä menoilmoituksista ja tuloista.

40 artikla

Maksumääräaikojen noudattaminen

Kun unionin lainsäädännössä säädetään maksumääräajoista, maksajavirastojen tuensaajille ennen aikaisinta mahdollista maksupäivää ja viimeisen mahdollisen maksupäivän jälkeen suorittamat maksut eivät voi saada unionin rahoitusta, lukuun ottamatta suhteellisuusperiaate huomioon ottaen vahvistettavia tapauksia, edellytyksiä ja rajoja.

Jotta ennen aikaisinta mahdollista maksupäivää tai viimeisen mahdollisen maksupäivän jälkeen toteutettuihin menoihin voitaisiin myöntää unionin rahoitusta ja samalla rajoittaa rahoitusvaikutuksia, siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat poikkeuksia ensimmäisessä alakohdassa olevasta säännöstä.

41 artikla

Kuukausimaksujen ja välimaksujen vähentäminen ja keskeyttäminen

1. Jos komissio voi menoilmoitusten tai 102 artiklassa tarkoitettujen tietojen perusteella todeta, että menoja ovat toteuttaneet tahot, jotka eivät ole virallisesti hyväksyttyjä maksajavirastoja, että unionin oikeudessa vahvistettuja maksuaikoja tai rahoituksen enimmäismääriä ei ole noudatettu tai että menoja ei muutoin ole toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti, komissio voi vähentää kyseiselle jäsenvaltiolle maksettavia kuukausi- tai välimaksuja tai keskeyttää ne täytäntöönpanosäädöksillä, jotka koskevat 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kuukausimaksuja, tai 36 artiklassa tarkoitettujen välimaksujen yhteydessä sen jälkeen, kun jäsenvaltioille on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa.

▼B

Jollei komissio voi menoilmoitusten tai 102 artiklassa tarkoitettujen tietojen perusteella todeta, että menot on toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti, komission on pyydettävä kyseistä jäsenvaltiota toimittamaan lisätietoja ja esittämään huomautuksensa määräaikana, jonka on oltava vähintään 30 päivän pituinen. Jos jäsenvaltio ei vastaa komission pyyntöön asetetun määräajan kuluessa tai jos vastausta pidetään epätyydyttävänä tai se osoittaa, että menojen toteutus ei ole ollut unionin sääntöjen mukaista, komissio voi vähentää kyseiselle jäsenvaltiolle maksettavia kuukausi- tai välimaksuja tai keskeyttää ne täytäntöönpanosäädöksillä, jotka koskevat 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kuukausimaksuja, tai 36 artiklassa tarkoitettujen välimaksujen yhteydessä.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vähennetään jäsenvaltiolle maksettavia kuukausi- tai välimaksuja tai keskeytetään ne, jos yksi tai useampi kyseisen kansallisen valvontajärjestelmän keskeinen osa puuttuu kokonaan tai ei toimi tehokkaasti havaittujen vakavien tai pysyvien puutteiden vuoksi tai sääntöjenvastaisten tukien takaisinperintäjärjestelmässä on vastaavanlaisia vakavia puutteita ja jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut puutteet ovat luonteeltaan jatkuvia ja ovat olleet syynä vähintään kahteen 52 artiklan nojalla annettuun täytäntöönpanosäädökseen, joilla kyseisen jäsenvaltion menoja on jätetty unionin rahoituksen ulkopuolelle; tai

b) komissio katsoo, ettei kyseinen jäsenvaltio pysty toteuttamaan tarvittavia korjaavia toimenpiteitä lähitulevaisuudessa noudattaen selkeitä edistymistä mittaavia indikaattoreita sisältävää toimintasuunnitelmaa, joka on laadittu komissiota kuullen.

Vähennystä tai keskeytystä sovelletaan sen maksajaviraston toteuttamiin menoihin, jonka osalta puutteita ilmenee, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettavan ajan, joka saa olla enintään 12 kuukautta. Tätä aikaa voidaan pidentää uudella enintään 12 kuukauden pituisella ajanjaksolla, joka määritetään tässä kohdassa tarkoitetulla täytäntöönpanosäädöksellä, jos vähennyksen tai keskeytyksen edellytykset edelleen täyttyvät. Vähennystä tai keskeytystä ei saa jatkaa, jos edellytykset eivät enää täyty.

Tässä kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Tässä kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten antamista komissio ilmoittaa aikomuksestaan kyseiselle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä reagoimaan määräajassa, joka ei saa olla 30:tä päivää lyhyempi.

Edellä 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kuukausimaksuja tai 36 artiklassa tarkoitettuja välimaksuja koskevissa täytäntöönpanosäädöksissä on otettava huomioon tämän kohdan nojalla annetut täytäntöönpanosäädökset.

▼B

3. Tämän artiklan mukaisia vähennyksiä ja keskeytyksiä on sovellettava suhteellisuusperiaatetta noudattaen ja 51 ja 52 artiklan soveltamista rajoittamatta.

4. Tämän artiklan mukaiset vähennykset ja keskeytykset eivät rajoita asetuksen (EU) N:o 1303/2013 19, 22 ja 23 artiklan soveltamista.

Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 19 ja 22 artiklassa tarkoitettuja keskeytyksiä sovelletaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

42 artikla

Maksujen keskeytys myöhäisen ilmoituksen tapauksessa

Jos alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä edellytetään jäsenvaltioiden toimittavan tietyn ajan kuluessa tiedot 59 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastusten lukumääristä ja tarkastusten tuloksista ja jäsenvaltio ylittää tämän määräajan, komissio voi keskeyttää 18 artiklassa tarkoitetut kuukausimaksut tai 36 artiklassa tarkoitetut välimaksut, edellyttäen, että komissio on antanut jäsenvaltioiden käyttöön kaikki tilastollisten tietojen ilmoittamista varten tarvittavat tiedot, kaavakkeet ja selvitykset hyvissä ajoin ennen tiedonkeruuajan alkamista. Keskeytetty määrä saa olla enintään 1,5 prosenttia menoista, joiden osalta tarvittavia tilastotietoja ei ole lähetetty ajoissa. Keskeytystä soveltaessaan komissio toimii suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ottaen huomioon viivästymisen keston. Huomioon otetaan erityisesti se, vaarantaako tietojen toimittamisen viivästys talousarvion vuosittaisen vastuuvapausmenettelyn. Ennen kuukausimaksujen keskeyttämistä komissio ilmoittaa siitä kirjallisesti asianomaiselle jäsenvaltiolle. Komissio korvaa keskeytetyt määrät saatuaan asianomaisilta jäsenvaltioilta tilastotiedot, edellyttäen, että tietojen vastaanottamispäivänä on viimeistään seuraavan vuoden 31 päivä tammikuuta.

43 artikla

Tulojen sitominen

1. Asetuksen (EU,Euratom) N:o 966/2012 21 artiklassa tarkoitettuina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina pidetään seuraavia:

a) määrät, jotka on 20 artiklan ja, maataloustukirahastoa koskevien menojen osalta 51 artiklan, sekä 52 ja 54 artiklan mukaisesti maksettava korkoineen unionin talousarvioon;

b) määrät, jotka kerätään tai peritään takaisin neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston III luvun III jakson nojalla;

c) määrät, jotka on kannettu rangaistusten johdosta unonin alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä vahvistettujen erityissääntöjen mukaisesti, jollei kyseisessä lainsäädännössä säädetä selvästi, että jäsenvaltiot voivat pidättää kyseiset määrät;

▼B

d) maataloustukirahastoon liittyvien menojen osalta määrät, jotka vastaavat VI osaston II luvussa vahvistettujen täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen mukaisesti sovellettavia seuraamuksia;

e) yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä yväksytyn unionin oikeuden nojalla annetut ja myöhemmin menetetyt vakuudet, vakuustalletukset tai takuut, pois luettuna maaseudun kehittäminen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin pidättää menetetyt vakuudet, jotka on annettu vienti- tai tuontitodistuksia myönnettäessä tai tarjouskilpailun yhteydessä sen takaamiseksi, että tarjousten tekijät esittävät ainoastaan vakavasti otettavia tarjouksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut määrät suoritetaan unionin talousarvioon, ja jos ne käytetään uudelleen, ne on käytettävä yksinomaan maataloustukirahaston tai maaseuturahaston menojen rahoittamiseen.

3. Tätä asetusta sovelletaan soveltuvin osin 1 kohdassa tarkoitettuihin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin.

4. Maataloustukirahaston yhteydessä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2013 170 ja 171 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin tässä asetuksessa tarkoitettujen käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen kirjanpitoon.

44 artikla

Erillinen kirjanpito

Jokaisen maksajaviraston on pidettävä erillistä kirjanpitoa unionin talousarvioon rahastoja varten kirjatuista määrärahoista.

45 artikla

Tiedotustoimet

1. Edellä 6 artiklan e alakohdan nojalla rahoitettavan tiedotustoiminnan tarkoituksena on erityisesti auttaa yhteisen maatalouspolitiikan selittämisessä, täytäntöönpanossa ja kehittämisessä ja lisätä yleistä tietoisuutta kyseisen politiikan sisällöstä ja tavoitteista, palauttaa tiedotuskampanjoilla kuluttajien luottamus kriisien jälkeen, antaa tietoa viljelijöille ja muille maaseutualueiden toimijoille sekä tukea eurooppalaista maatalouden mallia ja auttaa kansalaisia ymmärtämään sitä.

Tarkoituksena on tarjota yhtenäistä, objektiivista ja kokonaisvaltaista tietoa niin unionissa kuin sen ulkopuolella täsmällisen kattavan kuvan antamiseksi maatalouspolitiikasta.

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä voivat olla:

a) kolmansien osapuolten esittämät vuotuiset työohjelmat tai muut erityistoimenpiteet;

b) komission aloitteesta toteutetut toimet.

▼B

Tässä eivät tule kyseeseen lainsäädännössä edellytetyt toimenpiteet eivätkä unionin jonkin toisen toimen yhteydessä rahoitusta jo saavat toimet.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen toimintojen toteuttamiseksi komissiota voivat avustaa ulkopuoliset asiantuntijat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä olisi osaltaan varmistettava unionin poliittisia prioriteetteja koskeva toimielinten tiedotustoiminta, siltä osin kuin nämä prioriteetit liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin.

3. Komissio julkaisee joka vuosi viimeistään lokakuun 31 päivänä ehdotuspyynnön asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2013 vahvistettuja edellytyksiä noudattaen.

4. Tämän artiklan nojalla suunnitelluista ja toteutetuista toimenpiteistä ilmoitetaan 116 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle.

5. Komissio antaa joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta.

46 artikla

Komission toimivalta

1. Niiden tulojen huomioon ottamiseksi, joita maksajavirastot keräävät unionin talousarviota varten, kun ne suorittavat maksuja jäsenvaltioiden toimittamien menoilmoitusten perusteella, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti edellytyksistä, joiden mukaisesti tietyntyyppiset menot ja tulot rahastojen yhteydessä on korvattava.

2. Jotta käytettävissä olevat määrärahat voitaisiin jakaa tasapuolisesti jäsenvaltioiden kesken tilanteessa, jossa unionin talousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa tai suunniteltujen sitoumusten kokonaismäärä ylittää asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 170 artiklan 3 kohdassa säädetyn kynnysarvon, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 115 artiklan mukaisesti määrien sitomiseen ja maksamiseen sovellettavaa menetelmää koskevista säännöksistä.

3. Jäsenvaltioiden ilmoittamien menoja koskevien tai muiden tässä asetuksessa säädettyjen tietojen johdonmukaisuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti 42 artiklassa tarkoitettujen komission jäsenvaltioille maksamien kuukausimaksujen lykkäyksestä maataloustukirahaston menojen osalta ja niistä ehdoista, jotka sääntelevät mainitussa artiklassa tarkoitettua komission jäsenvaltioille maksamien maaseuturahaston välimaksujen vähentämistä tai keskeyttämistä siinä tapauksessa, että 102 artiklan mukaista velvollisuutta toimittaa tietoja komissiolle on laiminlyöty.

▼B

4. Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi 42 artiklaa sovellettaessa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti asiaan kuuluvista säännöistä, jotka koskevat seuraavaa:

a) luettelo 42 artiklaan liittyvistä toimenpiteistä;

b) kyseisessä artiklassa tarkoitettujen maksujen keskeyttämisaste.

5. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädökset, joilla säädetään tarkemmin 44 artiklassa tarkoitetusta velvoitteesta sekä erityisedellytyksistä, joita sovelletaan maksajavirastojen kirjanpidossa kirjattaviin tietoihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt seuraavista:

a) julkisena varastointina toteutettavien interventiotoimenpiteiden rahoitus ja kirjanpito sekä muut rahastoista rahoitetut menot;

b) maksusitoumusten ilman eri toimenpiteitä tapahtuvaa vapauttamista koskevan menettelyn täytäntöönpanoon sovellettavat ehdot ja edellytykset;

c) edellä 42 artiklassa säädetyn järjestelyn moitteettoman toiminnan edellyttämä menettely ja käytännön järjestelyt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen

I jakso

yleiset säännökset

47 artikla

Komission paikalla tekemät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti toteuttamia tarkastuksia, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklan soveltamista ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 322 artiklan nojalla toteutettavia tai neuvoston asetukseen (EY, Euratom) N:o 2185/96 ([1]) perustuvia tarkastuksia rajoittamatta komissio voi järjestää jäsenvaltioissa paikalla tehtäviä tarkastuksia erityisesti seuraavien seikkojen tarkistamiseksi:

a) hallinnollisten käytänteiden yhdenmukaisuus unionin sääntöjen kanssa;

b) tarvittavien tositteiden olemassaolo ja niiden vastaavuus maataloustukirahastosta tai maaseuturahastosta rahoitettujen toimien kanssa;

c) edellytykset, joiden mukaisesti maataloustukirahastosta tai maaseuturahastosta rahoitetut toimet on toteutettu ja tarkastettu;

([1]) Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

▼B

d) toimiiko maksajavirasto 7 artiklan 2 kohdan mukaisia hyväksymisperusteiden mukaisesti ja soveltaako jäsenvaltio asianmukaisesti 7 artiklan 5 kohdan säännöksiä.

Henkilöiden, jotka komissio on valtuuttanut tekemään tarkastuksia paikalla, tai saamiensa valtuuksien puitteissa toimivan komission henkilöstön on voitava saada tutustua tilikirjoihin ja kaikkiin muihin maataloustukirahastosta tai maaseuturahastosta rahoitettavia menoja koskeviin asiakirjoihin, myös sähköisessä muodossa laadittuihin tai saatuihin ja tässä muodossa säilytettäviin asiakirjoihin ja metatietoihin.

Paikalla tehtävien tarkastusten tekemistä koskevat valtuudet eivät vaikuta sellaisten kansallisten määräysten soveltamiseen, joilla tiettyjen toimien suorittaminen varataan kansallisessa lainsäädännössä nimetyille viranomaisille. Komission valtuuttamat henkilöt eivät saa osallistua muun muassa asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin kotietsintöihin tai henkilöiden virallisiin kuulusteluihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ([1]) ja asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 erityissäännösten soveltamista. Heillä on kuitenkin oltava mahdollisuus saada käyttöönsä tällä tavoin hankittuja tietoja.

2. Komissio ilmoittaa paikalla tehtävästä tarkastuksesta hyvissä ajoin etukäteen jäsenvaltiolle, jota tarkastus koskee, tai jäsenvaltiolle, jonka alueella tarkastus tehdään, ottaen huomioon maksajavirastoille näiden tarkastusten järjestämisestä aiheutuvat hallinnolliset vaikutukset. Asianomaisen jäsenvaltion virkamiehet saavat osallistua näihin tarkastuksiin.

Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä komission pyynnöstä ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella tässä asetuksessa tarkoitetuille toimille lisätarkastuksia tai -selvityksiä. Komission henkilöstö tai komission valtuuttamat henkilöt voivat osallistua tällaisiin tarkastuksiin.

Komissio voi tarkastusten tehostamiseksi pyytää asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella sen viranomaisilta apua tiettyihin tarkastuksiin tai selvityksiin.

48 artikla

Tietojen saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön kaikki rahastojen asianmukaisen toiminnan kannalta tarpeelliset tiedot ja toteutettava kaikki toimenpiteet, jotka saattavat helpottaa tarkastuksia, joiden komissio arvioi olevan tarpeen unionin antamien varojen hoidossa, paikalla tehtävät tarkastukset mukaan luettuina.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

▼B

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle pyynnöstä tiedoksi lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ne ovat antaneet yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvien unionin säädösten panemiseksi täytäntöön, siltä osin kuin kyseisillä asiakirjoilla on taloudellisia vaikutuksia maataloustukirahastoon tai maaseuturahastoon.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön tiedot todetuista sääntöjenvastaisuuksista ja petosepäilyistä sekä kyseisten sääntöjenvastaisuuksien ja petosten vuoksi aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperimiseksi tämän luvun III jakson nojalla toteutetuista toimista.

49 artikla

Asiakirjojen saatavuus

Hyväksyttyjen maksajavirastojen on säilytettävä suoritettuja maksuja koskevat tositteet ja unionin oikeuden edellyttämien hallinnollisten ja fyysisten tarkastusten tekemiseen liittyvät asiakirjat ja annettava asiakirjat ja tiedot komission käyttöön. Kyseiset tositteet voidaan säilyttää sähköisesti komission 50 artiklan 2 kohdan perusteella vahvistamien ehtojen mukaisesti.

Jos asiakirjat ovat menojen hyväksymisestä vastaavan, maksajaviraston antamalla valtuutuksella toimivan viranomaisen hallussa, kyseisen viranomaisen on toimitettava hyväksytylle maksajavirastolle kertomukset tehtyjen tarkastusten lukumäärästä ja sisällöstä sekä tarkastusten tulosten perusteella toteutetuista toimenpiteistä.

50 artikla

Komission toimivalta

1. Tässä luvussa esitettyjen paikalla tehtäviin tarkastuksiin sekä asiakirjojen ja tietojen saatavuuteen liittyvien säännösten asianmukaisen ja tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti niiden erityisvelvoitteiden täydentämiseksi, jotka jäsenvaltioiden on tämän luvun mukaisesti täytettävä.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt seuraavista:

a) niitä erityisvelvoitteita koskevat menettelyt, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä tässä luvussa säädettyjen tarkastusten yhteydessä;

b) niihin yhteistyötä koskeviin velvoitteisiin liittyvät menettelyt, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä 47 ja 48 artiklan panemiseksi täytäntöön;

c) edellä 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua raportointivelvoitetta koskevat yksityiskohdat ja muut käytännön järjestelyt;

▼B

d) ehdot, joiden mukaisesti 49 artiklassa tarkoitetut asiakirjat on säilytettävä, mukaan lukien säilytysmuoto ja sen kesto.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II jakso

tilien tarkastaminen ja hyväksyminen

51 artikla

Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen

Komissio päättää hyväksyttyjen maksajavirastojen tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella täytäntöönpanosäädöksillä ennen kyseessä olevaa varainhoitovuotta seuraavan vuoden toukokuun 31 päivää. Nämä täytäntöönpanosäädökset kattavat toimitettujen tilinpäätösten täydellisyyden, täsmällisyyden ja todenperäisyyden, eivätkä ne rajoita 52 artiklan nojalla myöhemmin annettavien päätösten soveltamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

52 artikla

Sääntöjenmukaisuuden tarkastaminen

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se määrittää määrät, jotka jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle, jos se toteaa, että 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettuja menoja ei ole toteutettu unionin lainsäädännön mukaisesti ja maaseuturahaston osalta asetuksen (EU) N:o 1303/2013 85 artiklassa tarkoitetun sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Komissio arvioi rahoituksen ulkopuolelle jätettävät menot ottaen huomioon erityisesti todetun sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden. Se ottaa tällöin asianmukaisesti huomioon rikkomuksen ja unionille aiheutuneen taloudellisen vahingon laadun. Se käyttää ulkopuolelle jättämisen perusteena aiheettomasti maksettuja määriä ja, jos nämä määrät eivät ole yksilöitävissä oikeasuhteisin ponnistuksin, se voi soveltaa ekstrapoloituja tai kiinteämääräisiä oikaisuja. Kiinteämääräisiä oikaisuja voidaan käyttää vain, jos tapauksen luonteen vuoksi tai koska jäsenvaltio ei ole toimittanut komissiolle tarvittavia tietoja, ei kohtuullisin ponnisteluin voida määrittää tarkemmin unionille aiheutunutta taloudellista vahinkoa.

▼B

3. Ennen rahoituksen epäämistä koskevan päätöksen tekemistä komission tarkastuksen tulokset ja jäsenvaltion antamat vastaukset annetaan tiedoksi kirjallisina, minkä jälkeen molemmat osapuolet pyrkivät sopimukseen toteutettavista toimenpiteistä. Tässä menettelyn vaiheessa jäsenvaltioille on annettava mahdollisuus osoittaa, että noudattamatta jättämisen todellinen laajuus on komission arviota vähäisempi.

Jollei sopimukseen päästä, jäsenvaltio voi pyytää sellaisen menettelyn aloittamista, jolla pyritään sovittamaan yhteen molempien osapuolten kannat neljän kuukauden kuluessa. Menettelyn tuloksesta toimitetaan komissiolle raportti. Komissio ottaa raportin suositukset huomioon ennen mahdollisen päätöksen tekemistä rahoituksen epäämisestä ja ilmoittaa syyt, jos se päättää poiketa näistä suosituksista.

4. Rahoitusta ei voi evätä, kun kyseessä ovat

a) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut menot, jotka on toteutettu yli 24 kuukautta ennen kuin komissio antaa tarkastuksensa tulokset kirjallisina tiedoksi jäsenvaltiolle;

b) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin monivuotisiin toimenpiteisiin tai 5 artiklassa tarkoitettuihin ohjelmiin liittyvät menot, joiden osalta tuensaajaan kohdistuu viimeinen velvoite yli 24 kuukautta ennen kuin komissio antaa tarkastuksensa tulokset kirjallisina tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle;

c) 5 artiklassa tarkoitettuihin ohjelmiin, jotka ovat muita kuin tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetut ohjelmat, liittyvät menot, joita varten maksajavirasto suorittaa maksun tai tapauksen mukaan loppumaksun yli 24 kuukautta ennen kuin komissio antaa tarkastuksensa tulokset kirjallisina tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle.

5. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

a) tämän luvun III jaksossa tarkoitetut sääntöjenvastaisuudet;

b) kansalliset tuet, joiden osalta komissio on aloittanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn, tai rikkomukset, joiden osalta komissio on antanut asianomaiselle jäsenvaltiolle virallisen ilmoituksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaisesti;

c) jäsenvaltio ei noudata tämän asetuksen V osaston III luvun mukaisia velvoitteitaan, sillä edellytyksellä, että komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle tarkastuksensa tulokset kirjallisina 12 kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion kertomuksen kyseisiä menoja koskevan tarkastuksen tuloksista.

▼B

53 artikla

Komission toimivalta

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan täytäntöönpanosäännöt seuraavista:

a) edellä 51 artiklassa tarkoitettu tilien tarkastaminen ja hyväksyminen, kun kyseessä ovat päätöksen tekemisen ja täytäntöönpanon yhteydessä toteutettavat toimenpiteet, mukaan luettuina komission ja jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto ja noudatettavat määräajat;

b) edellä 52 artiklassa tarkoitettu sääntöjenmukaisuuden tarkastaminen, kun kyseessä ovat päätöksen tekemisen ja täytäntöönpanon yhteydessä toteutettavat toimenpiteet, mukaan luettuina komission ja jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto ja noudatettavat määräajat sekä samassa artiklassa säädetty sovittelumenettely, myös sovitteluelimen perustaminen, tehtävät, kokoonpano ja työjärjestelyt.

2. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jotta komissio voisi suojata unionin taloudellisia etuja ja varmistaa 52 artiklassa säädettyä sääntöjenmukaisuuden tarkastamista koskevien säännösten tehokkaan soveltamisen, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti oikaisujen soveltamisen perusteista ja menetelmistä.

III jakso

sääntöjenvastaisuudet

54 artikla

Yhteiset säännökset

1. Sääntöjenvastaisuuden tai laiminlyönnin vuoksi aiheettomasti suoritettujen maksujen osalta jäsenvaltioiden on pyydettävä tuki takaisin tuensaajalta 18 kuukauden kuluessa siitä, kun maksajavirasto tai takaisinperinnästä vastaava elin on hyväksynyt tai tarvittaessa vastaanottanut valvontakertomuksen tai vastaavan asiakirjan, jossa todetaan, että sääntöjenvastaisuus on tapahtunut. Vastaavat määrät on samanaikaisesti perintäpyynnön kanssa ilmoitettava maksajaviraston velallisluettelossa.

2. Jos takaisinperintää ei toteuteta neljän vuoden kuluessa perintäpyynnön päivämäärästä tai kahdeksan vuoden kuluessa, jos perintäasia on viety kansalliseen tuomioistuimeen, takaisin perimättä olevasta tuesta aiheutuvista taloudellisista seurauksista vastaa 50 prosentin osalta asianomainen jäsenvaltio, ja 50 prosentin osalta ne katetaan unionin talousarviosta, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltion velvoitteeseen noudattaa perintämenettelyjä 58 artiklan mukaisesti.

▼B

Jos takaisinperintämenettelyssä todetaan lopullisella hallinnollisella tai oikeudellisella päätöksellä, että väärinkäytöstä ei ole tapahtunut, asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa sille ensimmäisen alakohdan mukaisesti aiheutuneen taloudellisen taakan rahastoille menona.

Jos takaisinperintää ei asianomaisesta jäsenvaltiosta riippumattomista syistä ole mahdollista toteuttaa ensimmäisen alakohdan mukaisessa määräajassa ja takaisin perittävä määrä on yli 1 miljoona euroa, komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä kuitenkin jatkaa määräaikaa ajalla, joka on enintään puolet alkuperäisestä määräajasta.

3. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat jättää takaisinperinnän suorittamatta. Tällainen päätös voidaan tehdä vain,

a) jos takaisinperinnästä aiheutuneet ja ennakoitavat kustannukset ovat yhteensä suuremmat kuin takaisin perittävä määrä; tämän edellytyksen katsotaan täyttyvän,

▼C1

i) jos tuensaajalta takaisin perittävä määrä on tukijärjestelmässä myönnetyn yksittäisen tuen tai tukitoimen osalta ja ilman korkoja enintään 100 euroa, tai jos

▼B

ii) jos tuensaajalta takaisin perittävä määrä on tukijärjestelmässä myönnetyn yksittäisen tuen tai tukitoimen osalta ja ilman korkoja 100–150 euroa ja asianomainen jäsenvaltio soveltaa takaisin perittävää määrää vastaavaa tai korkeampaa kynnystä kansallisen lainsäädäntönsä nojalla kansallisten velkojen maksamatta jättämisen tapauksessa;

b) jos takaisinperintä osoittautuu mahdottomaksi velallisen tai sääntöjenvastaisuudesta oikeudellisesti vastuussa olevien henkilöiden maksukyvyttömyyden vuoksi, joka on todettu ja tunnustettu asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös tehdään ennen kuin takaisin perimättä olevaan määrään sovelletaan 2 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä, takaisin perimättä olevasta tuesta aiheutuvat taloudelliset seuraukset katetaan unionin talousarviosta.

4. Jäsenvaltion on merkittävä tämän artiklan 2 kohdan soveltamisesta aiheutuneet sen vastattavina olevat taloudelliset seuraukset vuotuiseen tilinpäätökseen, joka on toimitettava komissiolle 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan iv alakohdan mukaisesti. Komissio tarkastaa, että tämä on tehty, ja tekee tarvittavat mukautukset 51 artiklassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen antamisen johdosta.

5. Komissio voi, jos 52 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä on noudatettu, hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle unionin talousarvioon otetut määrät,

a) jos jäsenvaltio ei ole noudattanut 1 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja;

▼B

b) jos se katsoo, että jäsenvaltion 3 kohdan nojalla tekemä päätös jättää takaisinperintä suorittamatta ei ole perusteltu;

c) jos se katsoo, että sääntöjenvastaisuuden tai takaisinperinnän suorittamatta jättämisen syynä on kyseisen jäsenvaltion hallintoviranomaisesta tai muusta virallisesta elimestä johtuva sääntöjenvastaisuus tai laiminlyönti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

55 artikla

Maataloustukirahastoa koskevat erityissäännökset

Sääntöjenvastaisuuden tai laiminlyönnin vuoksi takaisin perityt määrät on suoritettava korkoineen maksajavirastolle, joka merkitsee ne kirjanpitoon maataloustukirahastolle sidottuina tuloina sille kuukaudelle, jona ne tosiasiallisesti saadaan takaisin.

Kun jäsenvaltio palauttaa varoja unionin talousarvioon ensimmäisen kohdan mukaisesti, se voi pidättää niistä 20 prosenttia kiinteämääräisinä takaisinperintäkuluina lukuun ottamatta tapauksia, joissa sääntöjenvastaisuus tai laiminlyönti johtuu jäsenvaltion omista hallintoviranomaisista tai muista virallisista elimistä.

56 artikla

Maaseuturahastoa koskevat erityissäännökset

►C1 Jos maaseudun kehittämistoimissa tai -ohjelmissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia tai laiminlyöntejä, jäsenvaltioiden on tehtävä rahoituksen mukautuksia peruuttamalla ◄ asianomainen unionin rahoitus kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon todettujen sääntöjenvastaisuuksien laatu ja vakavuus sekä maaseuturahaston taloudellisen menetyksen suuruus.

Maaseuturahaston kautta tapahtuvan unionin rahoituksen peruutetut määrät sekä takaisinperityt määrät ja niihin liittyvät korot osoitetaan uudelleen asianomaiseen ohjelmaan. Jäsenvaltio voi kuitenkin käyttää unionin rahoituksen peruutetut tai takaisinperityt määrät uudelleen johonkin toimeen ainoastaan saman maaseudun kehittämisohjelman puitteissa ►C1 ja edellyttäen, ettei varoja käytetä uudelleen toimiin, joihin on sovellettu rahoituksen mukautusta. ◄ Maaseudun kehittämisohjelman päättämisen jälkeen jäsenvaltion on palautettava takaisin perityt määrät unionin talousarvioon.

57 artikla

Komission toimivalta

1. Aiheettomasti suoritettujen maksujen ja niiden korkojen takaisinperintään liittyviä ehtoja koskevien säännösten asianmukaisen ja tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa erityisvelvoitteista, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä, delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt:

a) menettelyistä tässä jaksossa tarkoitettujen aiheettomasti suoritettujen maksujen ja korkojen takaisinperimiseksi ja komission pitämiseksi ajan tasalla keskeneräisistä takaisinperinnöistä;

b) niiden ilmoitusten ja tiedoksiantojen muodosta, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä jaksossa tarkoitettujen velvoitteiden yhteydessä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V OSASTO

VALVONTAJÄRJESTELMÄT JA SEURAAMUKSET

I LUKU

Yleiset säännöt

58 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä kaikki tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset sekä toteutettava muut tarvittavat toimenpiteet unionin taloudellisten etujen tehokkaan suojan varmistamiseksi, erityisesti

a) rahastoista rahoitettavien toimien laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden tarkistamiseksi;

b) tehokkaan suojan tarjoamisen varmistamiseksi petoksia vastaan, erityisesti hyvin riskialttiilla alueilla; suojalla on oltava ennalta ehkäisevä vaikutus ja huomioon otetaan toimenpiteiden kustannukset, hyödyt ja niiden oikeasuhteisuus;

c) sääntöjenvastaisuuksien ja petosten ehkäisemiseksi, havaitsemiseksi ja korjaamiseksi;

d) tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten määräämiseksi unionin oikeuden tai sen puuttuessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja tarvittaessa oikeustoimiin ryhtymiseksi;

▼B

e) aiheettomasti suoritettujen maksujen perimiseksi takaisin korkoineen ja tarvittaessa oikeustoimiin ryhtymiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on perustettava tehokas hallinto- ja valvontajärjestelmä varmistaakseen unionin tukijärjestelmiä säätelevän lainsäädännön noudattamisen pyrkien minimoimaan riskin unionille aiheutuvasta taloudellisesta vahingosta.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 ja 2 kohdan mukaisesti annetuista säännöksistä ja kyseisten kohtien nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

Kaikkien edellytysten, joita jäsenvaltiot asettavat unionin säännöissä vahvistettujen edellytysten lisäksi maataloustukirahastosta tai maaseuturahastosta rahoitettavan tuen saamiselle, on oltava todennettavissa.

4. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat säännöt, joilla pyritään varmistamaan tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen. Mainitut säännöt voivat koskea seuraavia seikkoja:

a) edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin liittyvät menettelyt, määräajat ja tietojenvaihdot;

b) ilmoitukset ja tiedoksiannot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 3 kohdassa tarkoitetun velvoitteen yhteydessä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

59 artikla

Tarkastusten yleiset periaatteet

1. Jollei toisin säädetä, jäsenvaltioiden 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustamaan järjestelmään on sisällyttävä kaikille tukihakemuksille ja maksupyynnöille järjestelmällisesti tehtävät hallinnolliset tarkastukset. Tätä järjestelmää täydennetään paikalla tehtävillä tarkastuksilla.

2. Paikalla tehtävistä tarkastuksista vastaavan viranomaisen on tehtävä koko hakijamäärästä tarkastusotos, johon sisältyy tarvittaessa satunnaisotannalla valittu osa, jotta saadaan edustava virheprosentti, ja riskiotannalla valittu osa, jonka on kohdennuttava aloihin, joilla virheiden riski on suurin.

3. Vastaavan viranomaisen on laadittava tarkastuskertomus jokaisesta paikalla tehdystä tarkastuksesta.

4. Kaikki unionin säännöissä säädetyt maataloustukiin ja maaseudun kehittämistukeen liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä tarvittaessa samaan aikaan.

▼B

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava tehokkaaseen riskienhallintaan tarvittavien paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäistaso, ja niiden on tarvittaessa nostettava kyseistä vähimmäistasoa. Jäsenvaltiot voivat laskea vähimmäistasoa, jos hallinnointi- ja valvontajärjestelmät toimivat moitteettomasti ja jos virheiden määrä pysyy hyväksyttävällä tasolla.

►C1 6. Komission 62 artiklan 2 kohdan h alakohdan perusteella säätämissä tapauksissa ◄ tukihakemuksia ja maksupyyntöjä tai muita tiedonantoja tai pyyntöjä voidaan korjata ja oikaista niiden toimittamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen tunnustaman ilmeisen virheen tapauksessa.

7. Tukihakemus tai maksupyyntö on hylättävä, jos tuensaaja tai hänen edustajansa estää suorittamasta paikalla tehtävän tarkastuksen, lukuun ottamatta ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita.

60 artikla

Säännösten kiertämistä koskeva lauseke

Alakohtaisen maatalouslainsäädännön nojalla säädettyjä etuuksia ei myönnetä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joiden osalta on osoitettu, että kyseisten etuuksien saamiseen vaaditut edellytykset on luotu keinotekoisesti ja kyseisen lainsäädännön tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityissäännösten soveltamista.

61 artikla

Tukijärjestelmien yhteensopivuus tarkastusten kannalta viinialalla

Asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitettujen viinialan tukijärjestelmien soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisiin järjestelmiin sovellettavat hallinto- ja valvontamenettelyt sopivat yhteen tämän osaston II luvussa tarkoitetun yhdennetyn järjestelmän kanssa seuraavien seikkojen osalta:

a) sähköinen tietokanta;

b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmät;

c) hallinnolliset tarkastukset.

Menettelyjen on mahdollistettava yhteinen toiminta tai tietojenvaihto yhdennetyn järjestelmän kanssa.

62 artikla

Tarkastuksiin liittyvä komission toimivalta

1. Sen varmistamiseksi, että tarkastusten soveltaminen on moitteetonta ja tehokasta ja että tukikelpoisuusedellytykset tarkastetaan tehokkaalla, yhdenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla unionin taloudellisia etuja suojaten, siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan silloin, kun se on tarpeen järjestelmän moitteettoman hallinnon kannalta, tullimenettelyihin liittyvät ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 952/2013 ([1]) säädetyt lisävaatimukset.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

▼B

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarvittavat säännöt tämän luvun yhdenmukaiseksi soveltamiseksi ja erityisesti:

a) säännöt jäsenvaltioiden tekemille hallinnollisille ja paikalla tehtäville tarkastuksille, jotka liittyvät unionin oikeuden soveltamisesta johtuvien velvoitteiden, sitoumusten ja tukikelpoisuusperusteiden noudattamiseen;

b) säännöt paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän tasosta ja velvoitteesta nostaa sitä tai mahdollisuudesta laskea sitä 59 artiklan 5 kohdassa säädetyn mukaisesti;

c) tehtyjen tarkastusten ja todennusten sekä niiden tulosten raportointia koskevat säännöt ja menetelmät;

d) viranomaiset, jotka ovat vastuussa vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä, sekä tarkastusten sisältö ja suoritustiheys sekä kaupan pitämisen vaihe, jossa kyseiset tarkastukset tehdään;

►C1 e) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklassa tarkoitetun ◄ hampun osalta säännöt, jotka koskevat erityisiä valvontatoimenpiteitä sekä tetrahydrokannabinolipitoisuuden määritysmenetelmiä;

f) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 56 artiklassa tarkoitetun puuvillan osalta hyväksyttyjä toimialakohtaisia organisaatioita koskeva tarkastusjärjestelmä;

g) asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitetun viinin osalta säännöt pinta-alojen mittausta varten sekä tarkastusten parantamiseksi erityisiin rahoitusmenettelyihin sovellettavat tarkastukset ja säännöt;

h) tapaukset, joissa tukihakemuksia ja maksupyyntöjä tai muita tiedonantoja tai pyyntöjä voidaan korjata ja oikaista niiden toimittamisen jälkeen 59 artiklan 6 kohdan mukaisesti;

i) testit ja menetelmät tuotteiden kelpoisuuden määrittämiseksi julkista interventiota tai yksityistä varastointia varten sekä tarjouskilpailumenettelyjen käyttö julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin yhteydessä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

63 artikla

Aiheettomasti suoritetut maksut ja hallinnolliset seuraamukset

1. Jos todetaan, ettei tuensaaja täytä alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä säädettyjä tukikelpoisuusperusteita, tuen tai palkkion myöntämisen edellytyksiin liittyviä sitoumuksia tai muita velvoitteita, tukea ei makseta tai tuki peruutetaan kokonaan tai osittain, ja tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklassa tarkoitettuja vastaavia tukioikeuksia ei myönnetä tai ne peruutetaan.

2. Lisäksi, jos alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä niin säädetään, jäsenvaltioiden on määrättävä myös hallinnollisia seuraamuksia 64 ja 77 artiklassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan rajoita VI osaston 91–101 artiklan säännösten soveltamista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun peruutuksen ja 2 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten kohteena olevat määrät korkoineen ja tukioikeudet on perittävä takaisin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 54 artiklan 3 kohdan soveltamista.

4. Komissio antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä joilla vahvistetaan ehdot, joilla 1 kohdassa tarkoitettu täysimääräinen tai osittainen peruutus tapahtuu.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset menettelyä koskevat ja tekniset säännöt seuraavista:

a) 1 kohdassa tarkoitetun täysimääräisen tai osittaisen peruutuksen soveltaminen ja laskenta;

b) aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintä ja seuraamukset sekä aiheettomasti myönnetyt tukioikeudet ja korkojen soveltaminen,

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

64 artikla

Hallinnollisten seuraamusten soveltaminen

1. Mitä tulee 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin hallinnollisiin seuraamuksiin, tätä artiklaa sovelletaan sellaisissa tapauksissa, joissa alakohtaisen maatalouslainsäädännön soveltamisesta johtuvia tukikelpoisuusperusteita, sitoumuksia tai muita velvoitteita ei ole noudatettu, lukuun ottamatta tämän osaston II luvun 67–78 artiklassa ja VI osaston 91–101 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita sekä sellaisia velvoitteita, joiden noudattamatta jättämisestä johtuu 89 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä seuraamuksia.

2. Hallinnollisia seuraamuksia ei määrätä

a) jos noudattamatta jättäminen johtuu ylivoimaisesta esteestä;

b) jos noudattamatta jättäminen johtuu 59 artiklan 6 kohdassa tarkoitetusta ilmeisestä virheestä;

▼B

c) jos noudattamatta jättäminen johtuu toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen virheestä ja jos henkilö, jota hallinnollinen seuraamus koskee, ei olisi voinut kohtuudella havaita kyseistä virhettä;

d) jos asianomainen henkilö voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle vakuuttavasti, että hän ei ole vastuussa 1 kohdassa tarkoitettuun noudattamatta jättämiseen, tai jos toimivaltainen viranomainen on muutoin vakuuttunut siitä, että asianomainen henkilö on syytön noudattamatta jättämiseen;

e) jos noudattamatta jättäminen on luonteeltaan vähäistä arvioituna myös kynnysarvolla, jonka komissio vahvistaa 7 kohdan b alakohdan mukaisesti;

f) muissa tapauksissa, joissa seuraamuksen määrääminen ei ole asianmukaista, siten kuin komissio on määritellyt 6 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3. Hallinnollisia seuraamuksia voidaan soveltaa tuensaajaan ja muuhun luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön taikka tuensaajien tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmiin tai yhteenliittymiin, joita koskevat 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä vahvistetut velvoitteet.

4. Hallinnollisen seuraamuksen muoto voi olla jokin seuraavista:

a) maksettavan tuen tai palkkion määrän vähentäminen suhteessa tukihakemukseen tai maksupyyntöön, johon noudattamatta jättäminen liittyy, tai suhteessa myöhempiin hakemuksiin; maaseudun kehittämistuen osalta tällä ei kuitenkaan rajoiteta mahdollisuutta keskeyttää palkkio, jos voidaan odottaa, että tuensaaja korjaa noudattamatta jättämisen tilanteen kohtuullisessa ajassa;

b) sellaisen määrän maksaminen, joka on laskettu sen määrän ja/tai ajan perusteella, jota noudattamatta jättäminen koskee;

c) hyväksynnän, tunnustamisen tai luvan keskeyttäminen tai peruuttaminen tilapäisesti tai pysyvästi;

d) tukijärjestelmään, tukitoimenpiteeseen tai muuhun toimenpiteeseen osallistumista taikka tukijärjestelmästä, tukitoimenpiteestä tai muusta toimenpiteestä hyötymistä koskevan oikeuden peruuttaminen.

5. Hallinnollisten seuraamusten on oltava oikeasuhteisia ja suhteutettuja havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuteen, laajuuteen, kestoon ja toistuvuuteen, ja niiden on noudatettava seuraavia rajoja:

a) edellä 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hallinnollisen seuraamuksen määrä saa olla enintään 200 prosenttia tukihakemuksen tai maksupyynnön määrästä;

b) Sen estämättä, mitä a kohdassa säädetään, maaseudun kehittämisen osalta 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hallinnollisen seuraamuksen määrä saa olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisesta määrästä;

▼B

c) 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu hallinnollisen seuraamuksen määrä ei saa ylittää määrää, joka on verrattavissa tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettuun prosenttimäärään;

d) edellä 4 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettu tilapäinen tai pysyvä peruuttaminen tai oikeuden pidättäminen voidaan määrätä enintään kolmeksi peräkkäiseksi vuodeksi, ja tämä voidaan toistaa, jos noudattamatta jättäminen uusiutuu.

6. Jotta voidaan ottaa huomioon määrättävien maksujen ja seuraamusten pelotevaikutus ja toisaalta kunkin alakohtaisen maatalouslainsäädännön mukaisen tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen erityispiirteet, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) kutakin tukijärjestelmää tai tukitoimenpidettä ja 3 kohdassa tarkoitettua henkilöä koskevan hallinnollisen seuraamuksen määrittely 4 kohdassa esitetyn luettelon pohjalta ja 5 kohdassa vahvistettujen rajojen puitteissa, sekä sellainen erityinen seuraamuksen aste, jonka jäsenvaltiot voivat määrätä myös muunlaisen kuin määrällisesti ilmaistavissa olevan noudattamatta jättämisen tapauksessa;

b) 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa hallinnollisia seuraamuksia ei määrätä.

7. Tämän artiklan täytäntöönpanon yhdenmukaistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset menettelyä koskevat ja tekniset säännöt seuraavista:

a) hallinnollisten seuraamusten soveltaminen ja laskenta;

b) yksityiskohtaiset säännöt 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun luonteeltaan vähäisen noudattamatta jättämisen määrittelyä varten, myös sellaisen määrällisen kynnysarvon määrittämistä varten, ►C1 joka ilmaistaan tukikelpoisen määrän nimellisarvona tai prosenttiosuutena tuen tai palkkion tukikelpoisesta määrästä ja jonka on kuitenkin oltava vähintään ◄ 1 prosentti; maaseudun kehittämisen tuen osalta kynnyksen on oltava vähintään 3 prosenttia;

c) sellaisten tapausten määrittely, joissa seuraamusten luonteen vuoksi jäsenvaltiot voivat pidättää itsellään perityt määrät.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

65 artikla

Jäsenvaltioille suoritettavien maksujen keskeyttäminen asetuksen (EU) N:o 1308/2013 soveltamisalaan kuuluvissa erityistapauksissa

1. Kun asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 edellytetään jäsenvaltioiden toimittavan tietyn ajan kuluessa tietyt tiedot ja jäsenvaltio ei lähetä näitä tietoja tässä ajassa tai ollenkaan tai lähettää vääriä tietoja, komissio voi keskeyttää 18 artiklassa tarkoitetut kuukausimaksut, edellyttäen, että komissio on antanut jäsenvaltioiden käyttöön kaikki tarvittavat tiedot,

▼B

kaavakkeet ja selvitykset hyvissä ajoin. Keskeytetyn määrän on liityttävä niitä markkinatoimenpiteitä koskeviin menoihin, joiden osalta edellytettyjä tietoja ei lähetetty tai ne lähetettiin myöhässä tai lähetettiin vääriä tietoja.

2. Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi 1 kohtaa sovellettaessa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti markkinatoimenpiteistä, joihin 1 kohdassa tarkoitettua maksujen keskeytystä sovelletaan, ja keskeyttämisasteesta ja -ajasta.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitetun kuukausimaksujen keskeytyksen moitteettoman toiminnan edellyttämää menettelyä ja muita käytännön järjestelyjä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

66 artikla

Vakuudet

1. Jos alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä niin säädetään, jäsenvaltioiden on vaadittava vakuuden asettamista, jolla taataan määrän maksaminen tai pidättäminen toimivaltaiselle viranomaiselle, jos määritettyä alakohtaiseen maatalouslainsäädäntöön perustuvaa velvoitetta ei ole täytetty.

2. Jos ylivoimaista estettä ei ole, vakuus pidätetään kokonaan tai osittain, jos jokin tietty velvoite jää täyttämättä tai täytetään vain osittain.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti säännöistä, joilla varmistetaan syrjimätön kohtelu, oikeudenmukaisuus ja oikeasuhteisuus vakuuksia asetettaessa, seuraavista:

a) vastuutahon määrittäminen velvoitteen jäädessä täyttämättä;

b) niiden erityistilanteiden vahvistaminen, joissa toimivaltainen viranomainen voi luopua vakuusvaatimuksesta;

c) asetettavaan vakuuteen ja takaajaan sovellettavien edellytysten vahvistaminen sekä vakuuden asettamista ja vapauttamista koskevat edellytykset;

d) ennakkomaksujen yhteydessä asetettuihin vakuuksiin liittyvien erityisedellytysten vahvistaminen;

e) velvoitteiden, joiden osalta on asetettu 1 kohdassa säädetty vakuus, noudattamatta jättämisestä aiheutuvien seuraamusten vahvistaminen, mukaan lukien vakuuksien pidättäminen, vähennysten aste, jota sovelletaan vakuuksien vapauttamiseen vientitukien, todistusten, tarjousten tai erityishakemusten yhteydessä ja kun vakuuden kattama

▼B

velvoite on jäänyt täyttämättä kokonaan tai osittain, ottaen huomioon velvoitteen luonne, määrä, jonka osalta velvoite on jätetty noudattamatta, sen määräajan ylittävä aika, johon mennessä velvoitetta olisi pitänyt noudattaa, ja aika, johon mennessä on esitettävä todisteet siitä, että velvoitetta on noudatettu.

4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt seuraavista:

a) asetettavan vakuuden muoto sekä vakuuden asettamisessa, sen hyväksymisessä ja alkuperäisen vakuuden korvaamisessa käytettävä menettely;

b) vakuuden vapauttamisessa käytettävät menettelyt;

c) jäsenvaltioiden ja komission antamat ilmoitukset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä

67 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä ’yhdennetty järjestelmä’, ja ylläpidettävä sitä.

2. Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I lueteltuihin tukijärjestelmiin sekä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 28–31, 33, 34 ja 40 artiklan sekä soveltuvin osin asetuksen (EU) 1303/2013 35 artiklan 1 kohdan b ja c kohdan mukaisesti myönnettävään tukeen.

Tätä lukua ei kuitenkaan sovelleta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin eikä sitä myöskään sovelleta mainitun asetuksen 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisiin toimenpiteisiin siltä osin kuin on kyse perustamiskustannuksista.

3. Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan tarvittavassa laajuudessa myös täydentäviä ehtoja koskevaan valvontaan VI osaston mukaisesti.

4. Tässä luvussa tarkoitetaan

a) 'viljelylohkolla' yhden viljelijän ilmoittamaa yhtenäistä maa-alaa, joka kattaa enintään yhden viljelykasviryhmän; jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 yhteydessä kuitenkin edellytetään erillistä ilmoitusta johonkin viljelykasviryhmään kuuluvan alan käytöstä, kyseinen erityiskäyttö rajaa tarvittaessa viljelylohkoa lisää; jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäperusteita viljelylohkon rajaamiseksi lisää;

▼B

►C1 b) 'pinta-alaan perustuvalla suoralla tuella' asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 ja 2 luvussa tarkoitettua perustukijärjestelmää, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää ja uudelleenjakotukea, ◄ asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvussa tarkoitettua tukea ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 4 luvussa tarkoitettua tukea luonnonhaitta-alueille, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 5 luvussa tarkoitettua nuorille viljelijöille myönnettävää tukea, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 1 luvussa tarkoitettua vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea, kun tuki maksetaan hehtaarikohtaisesti, IV osaston 2 luvussa tarkoitettua puuvillan lajikohtaista tukea, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettua pienviljelijöiden tukijärjestelmää, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 228/2013 ([1]) IV luvussa tarkoitettuja syrjäisimmillä alueilla käyttöön otettuja erityistoimenpiteitä, kun tuki maksetaan hehtaarikohtaisesti, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 229/2013 ([2]) IV luvussa tarkoitettuja Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavia maatalousalan erityistoimenpiteitä, kun tuki maksetaan hehtaarikohtaisesti.

68 artikla

Yhdennetyn järjestelmän osat

1. Yhdennetyn järjestelmän on sisällettävä seuraavat osat:

a) sähköinen tietokanta;

b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;

c) tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä;

d) tukihakemukset ja maksupyynnöt;

e) yhdennetty valvontajärjestelmä;

f) yhtenäinen järjestelmä, johon kirjataan kunkin 67 artiklan 2 kohdan mukaista tukea saavan, tukihakemuksen tai maksupyynnön jättävän tunnistetiedot.

2. Yhdennettyyn järjestelmään on tarvittaessa sisällyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 ([3]) sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 ([4]) mukaisesti perustettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

▼B

3. Komissio voi käyttää asiantuntijoiden tai erikoistuneiden elinten apua yhdennetyn järjestelmän perustamisen, seurannan ja käytön helpottamiseksi ja erityisesti teknisen avun antamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille niiden pyynnöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdennetyn järjestelmän käyttöönottoa ja soveltamista koskevia jäsenvaltioiden velvoitteita.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki yhdennetyn järjestelmän moitteettoman soveltamisen edellyttämät lisätoimenpiteet ja autettava toisiaan tarvittaessa tässä asetuksessa edellytettyjen tarkastusten toteuttamiseksi.

69 artikla

Sähköinen tietokanta

1. Sähköiseen tietokantaan, jäljempänä ’tietokanta’, on kirjattava kunkin 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea saavan osalta tukihakemuksista ja maksupyynnöistä saadut tiedot.

Tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa käyttöönsä meneillään olevia kalenterivuosia ja/tai markkinointivuosia sekä edeltäviä kymmentä vuotta koskevat tiedot. Jos aikaisempia kalenteri- ja/tai markkinointivuosia koskevat vuodesta 2000 alkavat tiedot kuitenkin vaikuttavat viljelijöiden tukitasoon, tietokannan on mahdollistettava myös kyseisten tietojen käyttöön saaminen. Tietokannasta on myös saatava suoraan ja viipymättä käyttöön tiedot vähintään edeltäviltä neljältä peräkkäiseltä kalenterivuodelta ja komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009 ([1]) (asetus alkuperäisessä muodossaan) 2 artiklan c kohdassa määriteltyyn "pysyvään laitumeen" liittyvien tietojen osalta ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 soveltamispäivästä alkavina kausina kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa määriteltyyn "pysyvään nurmeen ja pysyvään laitumeen" liittyvien tietojen osalta vähintään edeltäviltä viideltä peräkkäiseltä kalenterivuodelta.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, unioniin vuonna 2004 tai myöhemmin liittyneiden jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava tietojen käyttöön saaminen vasta liittymisvuodestaan alkaen.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa hajautettuja tietokantoja edellyttäen, että ne sekä tietojen kirjaamisen ja saannin hallinnolliset menettelyt muotoillaan yhdenmukaisesti koko jäsenvaltion alueella ja että ne ovat keskenään yhteensopivia ristiintarkastusten mahdollistamiseksi.

70 artikla

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä

1. Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän pitää perustua karttoihin, maarekisteriasiakirjoihin tai muuhun kartta-aineistoon. Siinä käytetään hyväksi sähköistä paikkatietojärjestelmätekniikkaa (GIS), ilma- tai satelliittiortokuvaus mukaan luettuna, noudattaen yhtenäistä standardia, joka

([1]) Komission asetus (EY) N:o 1120/2009, annettu 29 päivänä lokakuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 316, 2.12.2009, s. 1).

▼B

takaa vähintään mittakaavan 1:10 000 ja vuodesta 2016 alkaen mittakaavan 1:5 000 karttoja vastaavan tarkkuuden samalla, kun otetaan huomioon lohkon ääriviivat ja kunto. Tämä on vahvistettava voimassa olevien unionin standardien mukaisesti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat käyttää hyväksi tällaista, ennen marraskuuta 2012 sovittujen pitkäaikaisten sopimusten perusteella hankittua tekniikkaa, ilma- tai satelliittiortokuvaus mukaan lukien, noudattaen yhtenäistä standardia, joka takaa vähintään mittakaavan 1:10 000 karttoja vastaavan tarkkuuden.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä sisältää viitetason ekologisia aloja varten. Tämä viitetaso kattaa erityisesti asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut asiaa koskevat erityiset sitoumukset ja/tai ympäristösertifiointijärjestelmät, jotka vastaavat saman asetuksen 46 artiklassa tarkoitettuja käytäntöjä, ennen kuin tämän asetuksen 72 artiklassa tarkoitetut hakemuslomakkeet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43–46 artiklassa tarkoitettuja ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä koskevien tukien hakua varten toimitetaan viimeistään hakuvuodeksi 2018.

71 artikla

Tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä

1. Tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän on mahdollistettava oikeuksien todentaminen ja ristiintarkastukset tukihakemusten ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän on mahdollistettava se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa suoraan ja välittömästi käyttöönsä tiedot vähintään neljältä peräkkäiseltä edeltävältä kalenterivuodelta.

72 artikla

Tukihakemukset ja maksupyynnöt

1. Edellä 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuen saajan on toimitettava joka vuosi suoria tukia koskeva hakemus tai kyseessä oleviin pinta-aloihin ja eläimiin liittyvien maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta maksupyyntö, jossa on ilmoitettava tapauksen mukaan

a) kaikki tilan viljelylohkot sekä muussa kuin maatalouskäytössä oleva pinta-ala, jolle 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea haetaan;

b) aktivoitaviksi ilmoitetut tukioikeudet;

c) kaikki muut tässä asetuksessa säädetyt tai asiaa koskevan alakohtaisen maatalouslainsäädännön täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tai asianomaisen jäsenvaltion edellyttämät tiedot.

Pinta-alaperusteisen suoran tuen osalta kunkin jäsenvaltion on määritettävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, jolta hakemus voidaan tehdä. Vähimmäiskoko saa kuitenkin olla enintään 0,3 hehtaaria.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että viljelylohkoja, joiden pinta-ala on enintään 0,1 hehtaaria ja joista ei tehdä tukihakemusta, ei tarvitse ilmoittaa, mikäli tällaisten lohkojen kokonaispinta-ala on enintään yksi hehtaari, ja/tai että viljelijän, joka ei hae mitään pinta-alaperusteista suoraa tukea, ei tarvitse ilmoittaa ►C1 viljelylohkojaan, joiden yhteenlaskettu pinta-ala on enintään yksi hehtaari. ◄ Kaikissa tapauksissa viljelijän on kuitenkin ilmoitettava hakemuksessaan, että hänellä on käytettävissään viljelylohkoja, ja toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä ilmoitettava kyseisten lohkojen sijainti.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava, muun muassa sähköisiä välineitä käyttäen, edellisenä vuonna määritettyjen alojen perusteella esitäytetyt lomakkeet ja kyseisten alojen sijainnin osoittava graafinen aineisto.

Jäsenvaltio voi päättää, että

a) tukihakemus ja maksupyyntö ovat pätevät, jos tuensaaja vahvistaa, että muutoksia edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen ja maksupyyntöön nähden ei ole tapahtunut;

b) tukihakemuksessa ja maksupyynnössä on ilmoitettava ainoastaan muutokset edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen ja maksupyyntöön nähden.

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa säädetyn pienviljelijöiden tukijärjestelmän yhteydessä tämä mahdollisuus on kuitenkin annettava kaikille viljelijöille, joihin kyseistä järjestelmää sovelletaan.

4. Jäsenvaltio voi päättää, että yksi hakemus kattaa useita tai kaikki 67 artiklassa tarkoitetuista tukijärjestelmistä ja toimenpiteistä tai muista tukijärjestelmistä ja toimenpiteistä.

5. Poiketen siitä, mitä neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ([1]) säädetään, tämän luvun mukaisten tukihakemuksen, maksupyynnön tai erilaisten liitteiden taikka sopimusten tai ilmoitusten toimittamista tai muuttamista koskevien päivämäärien laskenta mukautetaan yhdennetyn järjestelmän erityisvaatimuksiin. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat määräaikoja, päivämääriä ja määräpäiviä silloin, kun hakemuksen jättämisen tai muutoksesta ilmoittamisen viimeinen päivä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai

73 artikla

Tuensaajien tunnistamisjärjestelmä

Yhtenäisen järjestelmän, johon kirjataan kunkin 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea saavan tunnistetiedot, on taattava, että kaikki saman tuensaajan jättämät tukihakemukset ja maksupyynnöt voidaan tunnistaa kyseistä tuensaajaa koskeviksi.

([1]) Määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3. kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/71 (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

▼B

74 artikla

Tukikelpoisuusedellytysten todentaminen ja vähennykset

1. Edellä olevan 59 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on tukikelpoisuusedellytysten todentamiseksi tarkastettava tukihakemukset hallinnollisilla tarkastuksilla maksajavirastojen tai niiden valtuuttamien elinten kautta. Näitä tarkastuksia on täydennettävä paikalla tehtävillä tarkastuksilla.

2. Paikalla tehtäviä tarkastuksia varten jäsenvaltion on laadittava maatiloja ja/tai tuensaajia koskeva otantasuunnitelma.

3. Jäsenvaltiot voivat käyttää viljelylohkojen tarkastamiseen paikalla kaukokartoitus- ja satelliittipaikannusjärjestelmätekniikkaa (GNSS).

4. Jos tukikelpoisuusedellytykset eivät täyty, sovelletaan 63 artiklaa.

75 artikla

Maksut tuensaajille

1. Edellä 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tukijärjestelmiin ja toimenpiteisiin liittyvät maksut suoritetaan joulukuun 1 päivän ja seuraavan kalenterivuoden kesäkuun 30 päivän välisenä aikana.

Maksut suoritetaan kyseisen ajan kuluessa enintään kahdessa erässä.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin maksaa ennen joulukuun 1 päivää mutta aikaisintaan lokakuun 16 päivänä ennakkomaksuja, joiden suuruus on enintään 50 prosenttia suorien tukien osalta ja enintään 75 prosenttia maaseudun kehittämistukena myönnetyn 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuen osalta.

Tätä kohtaa sovelletaan tukihakemuksiin ja maksupyyntöihin, jotka esitetään maaseudun kehittämistukena myönnetyn 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuen osalta hakuvuodesta 2018 alkaen, lukuun ottamatta tämän kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen ennakkomaksujen maksamista 75 prosenttiin asti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tukia ei saa maksaa ennen kuin jäsenvaltion 74 artiklan mukaisesti tekemä tukikelpoisuusedellytyksiä koskeva tarkastus on saatu päätökseen.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ennakkomaksuja 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta maaseudun kehittämistukena myönnetystä tuesta voidaan maksaa sen jälkeen, kun 59 artiklan 1 kohdassa säädetyt hallinnolliset tarkastukset on saatu päätökseen.

▼B

3. Tämän artiklan soveltamiseen liittyvien erityisten ongelmien ratkaisemiseksi komissio hyväksyy kiireellisessä tapauksessa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka ovat sekä tarpeen että perusteltuja. Nämä täytäntöönpanosäädökset voivat poiketa 1 ja 2 kohdan säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja niin kauan kuin on ehdottoman välttämätöntä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

76 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Sen varmistamiseksi, että tässä luvussa säädetty yhdennetty järjestelmä pannaan täytäntöön tehokkaalla, yhtenäisellä ja syrjimättömällä tavalla unionin taloudellisia etuja suojaten, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) erityismääritelmät, joiden avulla voidaan varmistaa yhdennetyn järjestelmän yhdenmukaistettu soveltaminen, niiden lisäksi, joista säädetään asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 ja asetuksessa (EU) N:o 1305/2013;

b) edellä olevien 67–75 artiklan osalta säännöt lisätoimenpiteistä, joita jäsenvaltioiden on toteutettava varmistaakseen, että tässä asetuksessa tai alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä vahvistettuja valvontavaatimuksia noudatetaan, ja jotka kohdistuvat tuottajiin, palveluihin, elimiin, organisaatioihin tai muihin toimijoihin, kuten teurastamoihin tai tuenmyöntämismenettelyyn osallistuviin järjestöihin, jos tässä asetuksessa ei säädetä asiaankuuluvista hallinnollisista seuraamuksista; tällaisten toimenpiteiden on soveltuvin osin noudatettava mahdollisimman pitkälle seuraamuksia koskevia 77artiklan 1–5 kohdan säännöksiä.

2. Sen varmistamiseksi, että varat jaetaan asianmukaisesti oikeutetuille tuensaajille 72 artiklassa tarkoitettujen tukihakemusten perusteella ja että tuensaajat täyttävät niihin liittyvät velvoitteet, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) peruspiirteet, tekniset säännöt, mukaan lukien viitelohkojen päivitystä koskevat säännöt, asianmukaiset sallitut poikkeamat, joissa otetaan huomioon lohkon ääriviivat ja kunto, ja mukaan lukien säännöt lohkoon rajoittuvien maisemapiirteiden mukaan ottamisesta, sekä 70 artiklassa säädetyn viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän ja 73 artiklassa säädetyn tuensaajien tunnistusjärjestelmän laatuvaatimukset;

b) 71 artiklassa säädetyn tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän peruspiirteet, tekniset säännöt ja laatuvaatimukset;

c) säännöt tuen laskentaperusteiden yhdenmukaista määrittelyä varten, mukaan lukien säännöt siitä, miten käsitellään tietyt tapaukset, joissa tukikelpoisiin aloihin sisältyy maisemapiirteitä tai puita; jäsenvaltiot voivat tällaisten sääntöjen ansiosta pitää pysyvänä nurmena olevan

▼B

maan osalta hajanaisia maisemapiirteitä ja puita, joiden kokonaispinta-ala ei ylitä tiettyä prosenttiosuutta viitelohkosta, automaattisesti tukikelpoiseen alaan kuuluvina tarvitsematta kartoittaa niitä tätä varten.

77 artikla

Hallinnollisten seuraamusten soveltaminen

1. Mitä tulee 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin hallinnollisiin seuraamuksiin, tätä artiklaa sovelletaan silloin, kun tukikelpoisuusperusteita, sitoumuksia tai muita velvoitteita, jotka johtuvat 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tukisääntöjen soveltamisesta, ei ole noudatettu.

2. Hallinnollisia seuraamuksia ei määrätä

a) jos noudattamatta jättäminen johtuu ylivoimaisesta esteestä;

b) jos noudattamatta jättäminen johtuu 59 artiklan 6 kohdassa tarkoitetusta ilmeisestä virheestä;

c) jos noudattamatta jättäminen johtuu toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen virheestä ja henkilö, jota hallinnollinen seuraamus koskee, ei olisi voinut kohtuudella havaita kyseistä virhettä;

d) jos asianomainen henkilö voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle vakuuttavasti, että hän on syytön 1 kohdassa tarkoitettuun noudattamatta jättämiseen, tai jos toimivaltainen viranomainen on muutoin vakuuttunut siitä, että asianomainen henkilö on syytön noudattamatta jättämiseen;

e) jos noudattamatta jättäminen on luonteeltaan vähäistä, mukaan lukien tapaukset, joissa kynnysarvo, jonka komissio määrittää 7 kohdan b alakohdan mukaisesti, ei ylity;

f) muissa tapauksissa, joissa seuraamuksen määrääminen ei ole asianmukaista, siten kuin komissio on määritellyt 7 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3. Hallinnollisia seuraamuksia voidaan määrätä tuensaajalle taikka näiden ryhmille tai yhteenliittymille, joita koskevat 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä vahvistetut velvoitteet.

4. Hallinnollisen seuraamuksen muoto voi olla jokin seuraavista:

a) maksetun tai maksettavan tuen tai palkkion määrän vähentäminen suhteessa tukihakemuksiin tai maksupyyntöihin, joihin noudattamatta jättäminen liittyy, ja/tai suhteessa edellisten tai seuraavien vuosien tukihakemuksiin tai maksupyyntöihin;

b) sellaisen määrän maksaminen, joka on laskettu sen määrän tai ajan perusteella, jota noudattamatta jättäminen koskee;

c) kyseiseen tukijärjestelmään tai tukitoimenpiteeseen osallistumista koskevan oikeuden peruuttaminen.

5. Hallinnollisten seuraamusten on oltava oikeasuhteisia ja suhteutettuja havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuteen, laajuuteen, kestoon ja toistuvuuteen, ja niiden on noudatettava seuraavia rajoja:

a) edellä 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hallinnollisen seuraamuksen määrä tiettynä vuonna saa olla enintään 100 prosenttia tukihakemusten tai maksupyyntöjen määristä;

▼B

b) edellä 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu hallinnollisen seuraamuksen määrä tiettynä vuonna saa olla enintään 100 prosenttia niiden tukihakemusten tai maksupyyntöjen määrästä, joihin seuraamusta sovelletaan;

c) edellä 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu oikeuden pidättäminen voidaan määrätä enintään kolmeksi peräkkäiseksi vuodeksi, ja tätä voidaan soveltaa uudestaan, jos noudattamatta jättäminen uusiutuu.

6. Sen estämättä, mitä 4 ja 5 kohdassa säädetään, asetuksen (EU) No 1307/2013 III osaston 3 luvussa tarkoitetun tuen osalta määrätyt hallinnolliset seuraamukset ovat kyseisen asetuksen mukaisesti maksettujen tai maksettavien tukien määrän vähennyksiä.

Tässä kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten on oltava oikeasuhteisia ja ne on porrastettava kunkin noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan.

Tällaisten hallinnollisten seuraamusten määrä tiettynä vuonna saa olla enintään 0 prosenttia kahtena ensimmäisenä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun soveltamisvuonna (hakuvuodet 2015 ja 2016), 20 prosenttia sen kolmantena soveltamisvuonna (hakuvuosi 2017) ja 25 prosenttia neljännestä soveltamisvuodesta alkaen (hakuvuosi 2018) sen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvussa tarkoitetun tuen määrästä, johon asianomainen viljelijä olisi oikeutettu, jos hän täyttäisi kyseisen tuen ehdot.

7. Jotta voidaan ottaa huomioon määrättävien seuraamusten pelotevaikutus ja toisaalta kunkin 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen erityispiirteet, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) kutakin tukijärjestelmää tai tukitoimenpidettä ja 3 kohdassa tarkoitettua asianomaista henkilöä koskevan hallinnollisen seuraamuksen määrittely 4 kohdassa esitetyn luettelon pohjalta ja 5 ja 6 kohdassa vahvistettujen rajojen puitteissa, sekä sellainen erityinen seuraamuksen aste, jonka jäsenvaltiot määräävät myös muunlaisen kuin määrällisesti ilmaistavissa olevan noudattamatta jättämisen tapauksessa;

b) 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa hallinnollisia seuraamuksia ei määrätä.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan tämän artiklan täytäntöönpanon yhdenmukaistamiseksi yksityiskohtaiset menettelyä koskevat ja tekniset säännöt seuraavista:

a) tällaisten hallinnollisten seuraamusten soveltaminen ja laskenta;

b) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat noudattamatta jättämisen määrittelyä vähäiseksi, mukaan lukien sellaisen määrällisen kynnysarvon vahvistamista, joka ilmaistaan määritetyn alan tai tukikelpoisen määrän nimellisarvona ja/tai prosenttiosuutena ja jonka on oltava vähintään 0,5 prosenttia;.

▼B

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

78 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan:

a) 69 artiklassa säädetyn sähköisen tietokannan peruspiirteet, tekniset säännöt ja laatuvaatimukset;

b) edellä 72 artiklassa edellytettyjä tukihakemuksia ja maksupyyntöjä sekä tukioikeuksia koskevia hakemuksia koskevat säännöt, mukaan lukien hakemusten viimeinen jättöpäivä, hakemuksiin sisällytettävien tietojen vähimmäismäärävaatimukset, tukihakemusten muuttamis- ja peruuttamissäännökset, vapautus tukihakemusten toimittamista koskevasta vaatimuksesta sekä säännökset, joilla jäsenvaltioille sallitaan yksinkertaistettujen menettelyjen soveltaminen tai ilmeisten virheiden korjaaminen;

c) säännöt tarkastusten tekemisestä sen todentamiseksi, että velvoitteita noudatetaan ja tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitetut tiedot ovat oikeita ja täydellisiä, mukaan lukien mittauksessa sallittuja poikkeamia koskevat säännöt paikalla tehtäviä tarkastuksia varten;

d) tämän luvun yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellyttämät tekniset eritelmät;

e) säännöt niitä tilanteita varten, joissa tilan siirron yhteydessä siirtyy sellaisia oikeutusta kyseessä olevaan tukeen koskevia velvoitteita, jotka on vielä täytettävä;

f) 75 artiklassa tarkoitettuja ennakkomaksuja koskevat säännöt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

Toimien tarkastukset

79 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Tässä luvussa vahvistetaan säännöt maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään suoraan tai välillisesti kuuluvia maksuja saavien tai suorittavien yhteisöjen tai niiden edustajien, jäljempänä ’yritykset’, kaupallisten asiakirjojen tarkastamista varten, jotta voidaan varmistaa, onko maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvat toimet tosiasiassa toteutettu ja onko ne toteutettu asianmukaisesti.

▼B

2. Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta toimenpiteisiin, joihin sovelletaan tämän osaston II luvussa tarkoitettua yhdennettyä järjestelmää. Alakohtaisen maatalouslainsäädännön muutoksiin vastaamiseksi ja tässä luvussa vahvistetun jälkitarkastusjärjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti tämän luvun soveltamisen ulkopuolelle jäävien sellaisten toimenpiteiden luettelon vahvistamisesta, jotka ovat muotonsa ja tarkastusvaatimustensa vuoksi soveltumattomia kaupallisten asiakirjojen tarkastamisen muodossa tehtäviin lisäjälkitarkastuksiin ja joita sellainen tämän luvun mukainen tarkastaminen ei siksi koske.

3. Tässä luvussa tarkoitetaan:

a) 'kaupallisella asiakirjalla' kaikkia yrityksen ammatilliseen toimintaan liittyviä kirjoja, rekistereitä, muistiinpanoja ja muita todistuskappaleita, kirjanpitoa, tuotanto- ja laatuasiakirjoja, kirjeenvaihtoa ja missä tahansa muodossa olevia kaupallisia tietoja, mukaan luettuina sähköisessä muodossa olevat tiedot, siinä määrin kuin nämä asiakirjat tai tiedot liittyvät suoraan tai välillisesti 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin;

b) 'kolmannella osapuolella' kaikkia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka ovat suoraan tai välillisesti yhteydessä maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmässä toteutettuihin toimiin.

80 artikla

Jäsenvaltioiden suorittamat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava yritysten kaupallisia asiakirjoja koskevat järjestelmälliset tarkastukset tarkastettavien toimien laatu huomioon ottaen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkastettavat yritykset valitaan siten, että saadaan parhaat mahdolliset takeet sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi toteutettavien toimenpiteiden vaikuttavuudesta. Valinnassa on muun muassa otettava huomioon yritysten taloudellinen merkitys kyseisessä järjestelmässä sekä muut riskitekijät.

2. Tarkoituksenmukaisissa tapauksissa 1 kohdassa säädetyt tarkastukset ulotetaan koskemaan sellaisia luonnollisia tai oikeushenkilöitä, jotka liittyvät yritykseen, sekä muita luonnollisia tai oikeushenkilöitä, joilla saattaa olla merkitystä 81 artiklassa kuvattujen tavoitteiden saavuttamiselle.

3. Tämän luvun mukaisesti suoritettavat tarkastukset eivät rajoita 47 ja 48 artiklan mukaisesti tehtäviä tarkastuksia.

81 artikla

Tarkastusten tavoitteet

1. Keskeisten tarkastettavien tietojen oikeellisuus tutkitaan ristiintarkastuksilla, joissa mukana ovat kyseessä olevan riskin tason mukaan tarvittaessa myös kolmansien osapuolten kaupalliset asiakirjat, ja niihin kuuluvat

a) vertailut tavarantoimittajien, asiakkaiden, kuljetusliikkeiden tai muiden kolmansien osapuolten kaupallisiin asiakirjoihin;

▼B

b) tarvittaessa varastojen määrään ja luonteeseen kohdistuvat fyysiset tarkastukset;

c) vertailu sellaisia rahavirtoja koskevaan kirjanpitoon, jotka ovat johtaneet maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmän puitteissa toteutettuihin toimiin tai ovat niiden seuraus, ja

d) tarkastukset, jotka liittyvät sellaiseen kirjanpitoon tai rahoitustoimien kirjauksiin, jotka tarkastuksen ajankohtana osoittavat, että maksajaviraston hallussa olevat asiakirjat, jotka osoittavat tuen maksamisen tuensaajalle, ovat asianmukaiset.

2. Erityisesti silloin, kun yritysten edellytetään unionin lainsäädännön tai kansallisten säännösten mukaan pitävän erityistä inventaariokirjaa, kyseisen kirjanpidon tarkastaminen käsittää aiheellisissa tapauksissa sen vertailun kaupallisiin asiakirjoihin ja tarvittaessa yrityksen varastoissa oleviin määriin.

3. Tarkastettavien toimien valinnassa otetaan kaikilta osin huomioon esitetyn riskin taso.

82 artikla

Kaupallisten asiakirjojen saatavuus

1. Yrityksen vastuuhenkilöiden tai kolmannen osapuolen on varmistettava, että tarkastuksista vastaaville virkamiehille tai heidän puolestaan sen tekemiseen valtuutetuille henkilöille toimitetaan kaikki kaupalliset asiakirjat ja niitä täydentävät tiedot. Sähköisessä muodossa varastoidut tiedot on annettava asianmukaisella tietovälineellä.

2. Tarkastuksesta vastaavat virkamiehet tai heidän puolestaan sen tekemiseen valtuutetut henkilöt voivat edellyttää, että heille toimitetaan otteita tai jäljennöksiä 1 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista.

3. Jos yrityksessä säilytetyt kaupalliset asiakirjat katsotaan tämän luvun nojalla suoritettavan tarkastuksen aikana tarkastuksen kannalta epäasianmukaisiksi, yritystä pyydetään tulevaisuudessa ylläpitämään nämä asiakirjat tarkastuksesta vastuussa olevan jäsenvaltion ohjeiden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseistä alaa koskevissa muissa asetuksissa säädettyjä velvoitteita.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava päivämäärä, josta alkaen nämä asiakirjat on laadittava.

Jos kaikkia tai osaa tämän luvun nojalla tarkastuksen kohteena olevista kaupallisista asiakirjoista säilytetään yrityksessä, joka kuuluu samaan, tarkastettavan yrityksen kanssa yhtenäisesti hallinnoitavaan kaupalliseen ryhmään, yhtiöön tai yritysliittymään, riippumatta siitä, sijaitseeko se unionin alueella tai sen ulkopuolella, tarkastettavan yrityksen on annettava nämä asiakirjat tarkastuksesta vastaavien virkamiesten käyttöön tarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevan jäsenvaltion määräämässä paikassa ja sen määräämänä aikana.

▼B

4. Jäsenvaltion on varmistettava, että tarkastuksista vastaavilla virkamiehillä on oikeus ottaa haltuun tai otattaa haltuun kaupalliset asiakirjat. Oikeutta käytetään asiaa koskevien kansallisten määräysten ja säännösten mukaisesti, eikä se vaikuta asiakirjojen haltuunottoa koskeviin rikosoikeudellisiin sääntöihin.

83 artikla

Keskinäinen avunanto

1. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tässä luvussa säädettyjen tarkastusten toteuttamisessa, jos

a) yritys tai kolmas osapuoli on sijoittautunut johonkin muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa kyseessä oleva määrä on maksettu tai olisi pitänyt maksaa tai jossa se on otettu vastaan tai olisi pitänyt ottaa vastaan;

b) yritys tai kolmas osapuoli on sijoittautunut johonkin muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa tarkastuksessa tarvittavat asiakirjat ja tiedot sijaitsevat.

Komissio voi koordinoida kahden tai useamman jäsenvaltion välisiä vastavuoroista avunantoa sisältäviä yhteisiä toimia.

2. Maataloustukirahaston varainhoitovuotta, jona maksu on suoritettu, seuraavien kolmen ensimmäisen kuukauden aikana jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo kolmansiin maihin sijoittautuneista yrityksistä, joiden osalta kyseessä oleva määrä on maksettu tai olisi pitänyt maksaa tai on otettu tai olisi pitänyt ottaa vastaan kyseisessä jäsenvaltiossa.

3. Jos toisessa jäsenvaltiossa tarvitaan lisätietoja 80 artiklan mukaista yrityksen tarkastusta ja erityisesti 81 artiklan mukaista ristiintarkastusta varten, voidaan esittää asianmukaisesti perusteltuja erityisiä tarkastuspyyntöjä. Tällaisista erityispyynnöistä on lähetettävä komissiolle yhteenveto neljännesvuosittain kuukauden kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä. Komissio voi vaatia, että sille toimitetaan jäljennökset yksittäisistä pyynnöistä.

Tarkastuspyyntö on toteutettava kuuden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta ja tarkastuksen tulokset on toimitettava viipymättä pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ja komissiolle. Tiedot on toimitettava komissiolle neljännesvuosittain kuukauden kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

84 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelma seuraavana tarkastuskautena 80 artiklan mukaisesti suoritettavista tarkastuksista.

2. Jäsenvaltioiden on kunakin vuonna ennen huhtikuun 15 päivää toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu ohjelmansa tiedoksi komissiolle ja täsmennettävä

a) tarkastettavien yritysten määrä ja jakautuminen aloittain ottaen huomioon kyseessä olevat tukimäärät;

▼B

b) ohjelman laatimista varten hyväksytyt perusteet.

3. Jäsenvaltioiden on pantava vahvistamansa ja komissiolle tiedoksi antamansa ohjelmat täytäntöön, jollei komissio ole kahdeksan viikon kuluessa esittänyt huomautuksia.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin muutoksiin, joita jäsenvaltiot tekevät ohjelmaan.

5. Komissio voi missä tahansa vaiheessa pyytää tietyn tyyppisten yritysten sisällyttämistä jäsenvaltion ohjelmaan.

6. Yritykset, joiden osalta tulojen tai maksujen summa on ollut alle 40 000 euroa, tarkastetaan tämän luvun nojalla ainoastaan erityisistä syistä, jotka jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetussa vuosittaisessa ohjelmassaan tai jotka komissio ilmoittaa kyseistä ohjelmaa koskevissa muutosehdotuksissa. Taloudellisen kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti 40 000 euron kynnysrajan muuttamisesta.

85 artikla

Erityisyksiköt

1. Kussakin jäsenvaltiossa tämän luvun soveltamisen seurannasta vastaa erityisyksikkö. Kyseisten yksiköiden vastuulla on erityisesti

a) tässä luvussa säädettyjen tarkastusten suorittaminen suoraan kyseisen yksikön palveluksessa olevien virkamiesten toimesta; tai

b) muiden yksiköiden henkilöstöön kuuluvien virkamiesten suorittamien tarkastusten koordinointi ja yleinen valvonta.

Jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että tämän luvun nojalla tehtävät tarkastukset jaetaan erityisyksikön ja muiden kansallisten yksiköiden kesken edellyttäen, että niiden koordinoinnista vastaa erityisyksikkö.

2. Tämän luvun soveltamisesta vastaava yksi tai useampi yksikkö on organisoitava siten, että ne ovat riippumattomia yksiköistä tai yksiköiden osastoista, joiden vastuulla ovat maksut ja ennen niitä tehtävät tarkastukset.

3. Tämän luvun asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi 1 kohdassa tarkoitetun erityisyksikön on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja asianomaisen jäsenvaltion on annettava sille tarvittava toimivalta tässä luvussa tarkoitettujen tehtävien suorittamiseen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarkoituksenmukaiset toimenpiteet niiden luonnollisten tai oikeushenkilöiden rankaisemiseksi, jotka eivät täytä tämän luvun mukaisia velvoitteitaan.

▼B

86 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtainen kertomus tämän luvun soveltamisesta ennen tarkastuskautta seuraavan tammikuun 1 päivää.

2. Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat säännöllisesti näkemyksiä tämän luvun soveltamisesta.

87 artikla

Komission tiedonsaanti ja sen suorittamat tarkastukset

1. Komission virkamiesten on saatava sovellettavien kansallisten lakien mukaisesti käyttöönsä kaikki tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia varten tai niiden jälkeen laaditut asiakirjat ja kerätyt tiedot, myös tietojenkäsittelyjärjestelmiin tallennetut tiedot. Nämä tiedot on toimitettava pyynnöstä asianmukaisella tietovälineellä.

2. Edellä 80 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittajina ovat jäsenvaltioiden virkamiehet. Komission virkamiehet voivat osallistua tarkastuksiin. He eivät voi itse käyttää kansallisille virkamiehille tarkastusten osalta annettua toimivaltaa. Heillä on kuitenkin oikeus päästä samoihin tiloihin kuin jäsenvaltioiden virkamiehet ja saada nähtäväkseen samat asiakirjat.

3. Kun kyseessä ovat 83 artiklan nojalla tehtävät tarkastukset, pyynnön esittäneen jäsenvaltion edustajat voivat olla pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella läsnä vastaanottavassa jäsenvaltiossa suoritettavassa tarkastuksessa ja päästä samoihin tiloihin ja saada nähtäväkseen samat asiakirjat kuin kyseisen jäsenvaltion virkamiehet.

Pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa suoritettavissa tarkastuksissa läsnä olevien pyynnön esittäneen jäsenvaltion virkamiesten on joka tilanteessa pystyttävä osoittamaan virallinen asemansa. Tarkastusten suorittajina ovat aina vastaanottavan jäsenvaltion virkamiehet.

4. Siltä osin kuin kansallisissa rikosoikeudellista menettelyä koskevissa säännöksissä säädetään tietyt toimet kansallisen lain nojalla erityisesti nimettyjen virkamiesten suoritettaviksi, komission virkamiehet ja 3 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltion virkamiehet eivät osallistu näihin toimiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetusten (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja (Euratom, EY) 2185/96 säännösten soveltamista. He eivät etenkään saa milloinkaan osallistua kyseisen jäsenvaltion kansallisen rikoslainsäädännön nojalla suoritettaviin kotietsintöihin tai henkilöiden virallisiin kuulusteluihin. Heillä on kuitenkin oltava oikeus saada käyttöönsä näin saadut tiedot.

▼B

88 artikla

Komission toimivalta

Tarvittaessa komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännökset tämän luvun säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi unionissa erityisesti seuraavista:

a) 80 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittaminen yritysten valinnan sekä tarkastusten määrän ja aikataulun osalta;

b) kaupallisten asiakirjojen säilyttäminen sekä säilytettävien asiakirjojen ja ilmoitettavien tietojen lajit;

c) 83 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten toimien toteutus ja koordinointi;

d) yksityiskohdat ja eritelmät, jotka koskevat pyyntöjen sisältöä, muotoa ja esittämistapaa sekä tämän luvun mukaisesti edellytettyjen ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimitustapaa ja edellytettyä tietojen toimittamista ja vaihtoa;

e) tämän asetuksen mukaisesti edellytettyjen tietojen julkaisuedellytykset ja -tavat sekä erityissäännöt ja edellytykset, jotka koskevat tällaisten tietojen levittämistä tai jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville asettamista komission toimesta;

f) 85 artiklassa tarkoitettujen erityisyksikköjen tehtävät;

g) 86 artiklassa tarkoitettujen kertomusten sisältö.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

Tarkastuksia ja seuraamuksia koskevat muut säännökset

89 artikla

Muut kaupan pitämisen sääntöihin liittyvät tarkastukset ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sellaisia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 119 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, joita ei ole merkitty mainitun asetuksen säännösten mukaisesti, ei saateta markkinoille tai että ne poistetaan markkinoilta.

2. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 189 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen tuotteiden tuonnissa unioniin on kyseisen artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen määrittelemiseksi tehtävä tarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission mahdollisesti antamien erityissäännösten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin perusteella tarkastuksia tarkistaakseen, ovatko asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä I tarkoitetut tuotteet asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan II osaston I luvun 1 jaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisia, ja tarvittaessa sovellettava hallinnollisia seuraamuksia.

▼B

4. Unionin viinialan sääntöjen rikkomisen tapauksessa jäsenvaltioiden on sovellettava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia hallinnollisia seuraamuksia, tämän kuitenkaan rajoittamatta viinialalla 64 artiklan perusteella hyväksyttyjä säädöksiä. Seuraamuksia ei sovelleta 64 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa eikä noudattamatta jättämisen ollessa luonteeltaan vähäistä.

5. Unionin varojen sekä unionin viinin tunnistamisen, lähtöpaikan ja laadun suojaamiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti seuraavista:

a) isotooppitietojen analyyttisen tietopankin perustaminen petosten havaitsemisen avuksi jäsenvaltioiden keräämien näytteiden pohjalta;

b) valvontaelimiä ja niiden keskinäistä avunantoa koskevat säännöt;

c) jäsenvaltioiden saamien tulosten yhteiskäyttöä koskevat säännöt;

6. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen seuraavia varten:

a) menettelyt, jotka liittyvät jäsenvaltioiden omiin tietopankkeihin ja petosten havaitsemista helpottavaan isotooppitietojen analyyttiseen tietopankkiin;

b) valvontaviranomaisten ja -elinten keskinäistä yhteistyötä ja avunantoa koskevat menettelyt;

c) edellä 3 kohdassa tarkoitetun velvoitteen osalta säännöt kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä, säännöt viranomaisista, jotka ovat vastuussa tarkastusten tekemisestä, sekä säännöt tarkastusten sisällöstä, suoritustiheydestä ja kaupan pitämisen vaiheesta, jossa kyseiset tarkastukset tehdään.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

90 artikla

Alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin sekä suojattuihin perinteisiin merkintöihin liittyvät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitetun suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan II osaston I luvun 2 jaksossa vahvistettuihin velvoitteisiin liittyvistä tarkastuksista vastaava toimivaltainen viranomainen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ([1]) 4 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti ja varmistettava, että jokaisella kyseiset velvoitteet täyttävällä toimijalla on oikeus päästä mukaan tarkastusjärjestelmään.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai yhden tai useamman asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan toisen alakohdan 5 kohdassa tarkoitetun valvontaelimen, joka toimii tuotteita sertifioivana elimenä kyseisen asetuksen 5 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, on varmistettava unionin sisällä eritelmän noudattamista koskeva vuotuinen tarkastus tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä

a) tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle;

b) säännöt viranomaisesta, joka vastaa eritelmän noudattamisen tarkistamisesta, myös jos maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa;

c) toimet, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön ehkäisemiseksi;

d) jäsenvaltioiden tekemät tarkastukset ja tarkistukset, testaus mukaan luettuna.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI OSASTO

TÄYDENTÄVÄT EHDOT

I LUKU

Soveltamisala

91 artikla

Yleisperiaate

1. Jos 92 artiklassa tarkoitettu tuensaaja ei noudata 93 artiklassa vahvistettuja täydentävien ehtojen sääntöjä, kyseiselle tuensaajalle on määrättävä hallinnollinen seuraamus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta sovelletaan ainoastaan, jos vaatimusten noudattamatta jättäminen on tulos kyseisestä tuensaajasta suoraan johtuvasta teosta tai laiminlyönnistä; ja jos yksi tai molemmat seuraavista lisäedellytyksistä täyttyvät:

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

▼B

a) vaatimusten noudattamatta jättäminen liittyy tuensaajan maataloustoimintaan;

b) kyseessä on tuensaajan tilaan kuuluva alue.

Seuraamusta ei kuitenkaan sovelleta metsäalueisiin, jos kyseiselle alueelle ei haeta tukea asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ►C1 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä 30 ja 34 artiklan mukaisesti. ◄

3. Tässä osastossa tarkoitetaan:

a) 'tilalla' kaikkia 92 artiklassa tarkoitetun tuensaajan hoitamia tuotantoyksikköjä ja -aloja, jotka sijaitsevat saman jäsenvaltion alueella;

▼C1

b) 'hoitovaatimuksella' kutakin liitteessä II tarkoitettua tietyn säädöksen unionin oikeuden mukaista yksittäistä lakisääteistä hoitovaatimusta, joka eroaa sisällöltään muista saman säädöksen vaatimuksista.

▼B

92 artikla

Kyseeseen tulevat tuensaajat

▼C1

Edellä olevaa 91 artiklaa sovelletaan tuensaajiin, jotka saavat suoria tukia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 nojalla, tukia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan nojalla ja vuosittain maksettavia tukia asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan, 28–31 artiklan, 33 ja 34 artiklan nojalla.

Edellä olevaa 91 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta tuensaajiin, jotka osallistuvat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään. Mainitussa artiklassa säädettyä seuraamusta ei sovelleta myöskään asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun tukeen.

▼B

93 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat säännöt

1. Täydentävien ehtojen säännöt ovat kansallisella tasolla vahvistetut liitteessä II luetellut unionin lainsäädännön mukaiset lakisääteiset hoitovaatimukset ja maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset seuraavilla aloilla:

a) ympäristö, ilmastonmuutos ja maan hyvä maatalouskunto;

b) kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys;

c) eläinten hyvinvointi.

2. Liitteessä II tarkoitettuja lakisääteisiin hoitovaatimuksiin liittyviä säädöksiä sovelletaan niiden voimassa olevassa muodossa, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.

▼B

3. Vuosina 2015 ja 2016 täydentävien ehtojen sääntöihin sisältyy lisäksi pysyvän laitumen säilyttäminen. Unionin jäseninä 1 päivänä tammikuuta 2004 olleiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että vuoden 2003 pinta-alatukihakemuksille asetettuna määräpäivänä pysyvänä laitumena ollut maa pidetään pysyvänä laitumena määritellyn ajan. Unioniin vuonna 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivänä toukokuuta 2004 pysyvänä laitumena ollut maa pidetään pysyvänä laitumena määritellyn ajan. Bulgarian ja Romanian on varmistettava, että 1 päivänä tammikuuta 2007 pysyvänä laitumena ollut maa pidetään pysyvänä laitumena määritellyn ajan. Kroatian on varmistettava, että 1 päivänä heinäkuuta 2013 pysyvänä laitumena ollut maa pidetään pysyvänä laitumena määritellyn ajan.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta pysyvänä laitumena olevaan maahan, joka on tarkoitus metsittää, jos metsitys on sopusoinnussa ympäristön kanssa; tähän ei lueta joulukuusiviljelmiä eikä lyhytaikaisesti viljeltäviä, nopeakasvuisia lajeja.

4. Edellä 3 kohdassa esitetyn huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa pysyvän laitumen säilyttämissäännöt sisältäviä delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti, erityisesti sen varmistamiseksi, että viljelijät toteuttavat toimenpiteitä pysyvän laitumen säilyttämiseksi, mukaan luettuina yksilökohtaiset velvoitteet, kuten velvoite muuttaa maa-aloja takaisin pysyväksi laitumeksi, jos todetaan, että pysyvänä laitumena olevan maan suhteellinen osuus vähenee.

Jotta varmistetaan, että toisaalta jäsenvaltiot ja toisaalta yksittäiset viljelijät noudattavat asianmukaisesti pysyvän laitumen säilyttämiseen liittyviä velvoitteitaan, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti ehdoista ja menetelmistä, joilla määritetään säilytettävä pysyvän laitumen ja maatalousmaan suhde.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa "pysyvällä laitumella" tarkoitetaan pysyvää laidunta. joka määritellään asetuksen (EY) N:o 1120/2009 (asetus alkuperäisessä muodossaan) 2 artiklan c kohdassa.

94 artikla

Hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat jäsenvaltioiden velvoitteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki maatalousmaa, myös maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään hyvässä maatalous- ja ympäristökunnossa. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisella tai alueellisella tasolla tuensaajiin sovellettavat hyvän maatalous- ja ympäristökunnon vähimmäisvaatimukset liitteen II perusteella ottaen huomioon

▼B

kyseessä olevien alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä- ja ilmasto-olosuhteet, käytössä olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet.

Jäsenvaltiot eivät saa määritellä vähimmäisvaatimuksia, joita ei ole vahvistettu liitteessä II.

95 artikla

Tiedottaminen tuensaajille

Jäsenvaltioiden on toimitettava asianomaisille tuensaajille, tarvittaessa sähköisesti, luettelo ja selkeät ja tarkat ohjeet tilatasolla sovellettavista vaatimuksista ja toimenpidevaatimuksista.

II LUKU

Valvontajärjestelmä ja hallinnolliset seuraamukset täydentävien ehtojen yhteydessä

96 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa käytettävä V osaston II luvussa säädettyä yhdennettyä järjestelmää ja erityisesti sen 68 artiklan 1 kohdan a, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja osia.

Jäsenvaltiot voivat käyttää omia hallinto- ja valvontajärjestelmiään varmistaakseen täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen noudattamisen.

Kyseisten järjestelmien sekä erityisesti neuvoston direktiivin 2008/71/EY ([1]) sekä asetusten (EY) N:o 1760/2000 ja (EY) N:o 21/2004 mukaisesti perustetun eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava yhteensopivia tämän asetuksen V osaston II luvussa tarkoitetun yhdennetyn järjestelmän kanssa.

▼C1

2. Kyseessä olevista hoito- tai toimenpidevaatimuksista, säädöksistä tai täydentävien ehtojen aloista riippuen jäsenvaltiot voivat päättää tehdä hallinnollisia tarkastuksia, erityisesti niitä, joita jo edellytetään vastaavaan hoito- tai toimenpidevaatimukseen, säädökseen tai täydentävien ehtojen alaan sovellettavissa valvontajärjestelmissä.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia paikalla sen todentamiseksi, täyttävätkö tuensaajat tässä osastossa säädetyt velvoitteet.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tarkastusten suorittamisesta tässä osastossa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen todentamiseksi, mukaan lukien säännöt, joiden mukaisesti riskianalyysissä otetaan huomioon seuraavat tekijät:

([1]) Neuvoston direktiivi 2008/71/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (EUVL L 213, 8.8.2008, s. 31).

▼B

a) viljelijän osallistuminen tämän asetuksen III osastossa tarkoitettuun maatilojen neuvontajärjestelmään;

b) viljelijän osallistuminen sertifiointijärjestelmään, jos se kattaa kyseiset hoito- ja toimenpidevaatimukset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

97 artikla

Hallinnollisten seuraamusten soveltaminen

1. Edellä 91 artiklassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta on sovellettava, jos täydentävien ehtojen sääntöjä ei noudateta milloin tahansa tietyn kalenterivuoden aikana ("kyseinen kalenterivuosi"), ja niiden noudattamatta jättäminen johtuu suoraan tukihakemuksen tai maksupyynnön kyseisenä kalenterivuonna jättäneestä tuensaajasta.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin tuensaajiin, joiden todetaan jättäneen täydentävien ehtojen sääntöjä noudattamatta milloin tahansa kolmen vuoden aikana alkaen sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivästä, jolloin rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevissa tukiohjelmissa myönnettiin ensimmäinen tuki, tai milloin tahansa yhden vuoden aikana alkaen sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivästä, jolloin asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitetussa raakana korjaamista koskevissa tukiohjelmissa myönnettiin tuki ("kyseiset vuodet").

2. Jos maa-alue siirretään kyseisen kalenterivuoden tai kyseisten vuosien aikana, 1 kohtaa sovelletaan myös, jos sääntöjen noudattamatta jättäminen on tulos teosta tai laiminlyönnistä, joka on johdettavissa suoraan henkilöön, jolle tai jolta maatalousmaa-alue siirrettiin. Ensimmäisestä virkkeestä poiketen, jos henkilö, johon teko tai laiminlyönti on suoraan johdettavissa, on jättänyt tukihakemuksen tai maksupyynnön kyseisenä kalenterivuotena tai kyseisinä vuosina, hallinnollista seuraamusta sovelletaan hänelle myönnettyjen tai myönnettävien, 92 artiklassa tarkoitettujen tukien kokonaismäärien perusteella.

Tässä kohdassa "siirtymisellä" tarkoitetaan mitä tahansa toimea, jolla maatalousmaa-alue lakkaa olemasta siirtäjän käytössä.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta hallinnollista seuraamusta tuensaaja- ja kalenterivuosikohtaisesti, jos seuraamus on 101 artiklan nojalla annettavien sääntöjen mukaan suuruudeltaan 100 euroa tai vähemmän.

▼B

Jos jäsenvaltio päättää käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, toimivaltaisen viranomaisen on seuraavana vuonna toteutettava tuensaajia koskevan otoksen osalta tarvittavat toimenpiteet sen todentamiseksi, että tuensaaja on korjannut havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot ja velvoite ryhtyä toimiin tilanteen korjaamiseksi on annettava tiedoksi tuensaajalle.

▼C1

4. Hallinnollisen seuraamuksen määrääminen ei vaikuta sellaisten tukien laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen, joihin sitä sovelletaan.

▼B

98 artikla

Hallinnollisten seuraamusten soveltaminen Bulgariassa, Kroatiassa ja Romaniassa

Edellä 91 artiklassa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia on Bulgariassa ja Romaniassa sovellettava lakisääteisiin hoitovaatimuksiin liitteessä II tarkoitetulla eläinten hyvinvoinnin alalla viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen.

Edellä 91 artiklassa tarkoitettuja seuraamuksia on sovellettava Kroatiassa liitteessä II tarkoitettuihin lakisääteisiin hoitovaatimuksiin seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) 1 päivästä tammikuuta 2014, kun kyseessä ovat lakisääteiset hoitovaatimukset 1–3 ja 6–8;

b) 1 päivästä tammikuuta 2016, kun kyseessä ovat lakisääteiset hoitovaatimukset 4, 5, 9 ja 10;

c) 1 päivästä tammikuuta 2018, kun kyseessä ovat lakisääteiset hoitovaatimukset 11–13.

99 artikla

Hallinnollisten seuraamusten laskeminen

1. Edellä 91 artiklassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta sovelletaan vähentämällä kyseiselle tuensaajalle niiden tukihakemusten, jotka hän on jättänyt tai tulee jättämään havainnon tekemisen kalenterivuonna, osalta myönnettyjen ja myönnettävien 92 artiklassa lueteltujen tukien kokonaismäärää tai sulkemalla määrä tuen ulkopuolelle.

Vähennysten ja poissulkemisten laskemiseksi huomioon otetaan havaitun noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus sekä 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut perusteet.

2. Jos kyseessä on laiminlyönnistä johtuva noudattamatta jättäminen, vähennys voi olla enintään 5 prosenttia, ja jos kyseessä on toistuva noudattamatta jättäminen, enintään 15 prosenttia.

Jäsenvaltiot voivat perustaa varhaisvaroitusjärjestelmän, jota sovelletaan tapauksiin, joissa noudattamatta jättäminen ei vähäisen vakavuutensa, laajuutensa ja kestonsa vuoksi johda asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa tuen vähentämiseen tai tuen ulkopuolelle sulkemiseen. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa tätä vaihtoehtoa, toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä tuensaajalle varhainen varoitus, jossa ilmoitetaan havainnosta ja velvoitteesta toteuttaa korjaavia toimenpiteitä. Jos myöhempi tarkastus osoittaa, että noudattamatta jättämistä ei ole korjattu, sovelletaan takautuvasti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vähennystä.

▼B

Noudattamatta jättäminen, josta aiheutuu välitön vaara kansanterveydelle tai eläinten terveydelle, johtaa kuitenkin aina tuen vähentämiseen tai tuen ulkopuolelle sulkemiseen.

Jäsenvaltiot voivat antaa niille tuensaajille, jotka ovat saaneet ensi kerran varhaisvaroituksen. ensisijaisen oikeuden käyttää maatilojen neuvontajärjestelmää.

3. Jos kyseessä on tahallinen noudattamatta jättäminen, vähennys on pääsääntöisesti vähintään 20 prosenttia, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen sulkeminen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle, ja nämä seuraamukset voivat jatkua yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

4. Vähennysten ja poissulkemisten kokonaismäärä ei saa kuitenkaan yhden kalenterivuoden osalta ylittää 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kokonaismäärää.

100 artikla

Täydentävien ehtojen soveltamisesta johtuvat määrät

Jäsenvaltiot voivat pidättää 25 prosenttia 99 artiklassa tarkoitettujen vähennysten tai poissulkemisten soveltamisesta johtuvista määristä.

101 artikla

Komission toimivalta hallinnollisten seuraamusten soveltamisessa ja laskennassa

1. Sen varmistamiseksi, että varat jaetaan asianmukaisesti oikeutetuille tuensaajille ja että täydentävät ehdot toteutetaan tehokkaalla, johdonmukaisella ja syrjimättömällä tavalla, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti

a) täydentäviin ehtoihin liittyvien, 99 artiklassa tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten yhdenmukaistetun laskentaperustan vahvistamiseksi ottaen huomioon rahoituskurista johtuvat vähennykset;

b) täydentäviin ehtoihin liittyvien hallinnollisten seuraamusten soveltamista ja laskemista koskevista ehdoista, myös sellaisessa tapauksessa, kun noudattamatta jättäminen johtuu suoraan asianomaisesta tuensaajasta.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset menettelyä koskevat ja tekniset säännöt 97–99 artiklassa tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten laskemisesta ja soveltamisesta, mukaan lukien sellaisiin tuensaajiin nähden, jotka muodostavat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklan mukaisia henkilöryhmiä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

VII OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Viestintä

102 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Sen lisäksi, mitä alakohtaisissa asetuksissa säädetään, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot, ilmoitukset ja asiakirjat:

a) hyväksytyistä maksajavirastoista ja koordinointielimistä

i) hyväksymisasiakirja;

ii) tehtävä (hyväksytty maksajavirasto vai hyväksytty koordinointielin);

iii) mahdollinen hyväksynnän peruuttaminen;

b) todentamisviranomaisista

i) nimi;

ii) osoite;

c) rahastoista rahoitettuihin toimiin liittyvistä toimenpiteistä

i) maksupyyntöinä toimivat hyväksytyn maksajaviraston tai koordinointielimen allekirjoittamat menoilmoitukset vaadittuine tietoineen;

ii) maataloustukirahaston osalta rahoitustarpeita koskevat arviot ja maaseuturahaston osalta vuoden aikana tehtäviä menoilmoituksia koskevat arviot ajantasaistettuina ja seuraavaa varainhoitovuotta koskevien menoilmoitusten ennakkoarviot;

iii) vahvistuslausuma ja hyväksyttyjen maksajavirastojen vuotuiset tilinpäätökset;

iv) vuosittainen tiivistelmä käytettävissä olevista tuloksista, jotka on saatu kaikissa alaa koskevissa säännöissä vahvistettujen aikataulujen ja yksityiskohtaisten määräysten mukaisesti suoritetuissa tarkastuksissa.

Maaseuturahaston menoja koskevat hyväksyttyjen maksajavirastojen vuotuiset tilinpäätökset on toimitettava kunkin yksittäisen ohjelman osalta erikseen.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tarkat tiedot 94 artiklassa tarkoitetun hyvän maatalous- ja ympäristökunnon varmistamiseksi toteutetuista toimenpiteistä sekä III osastossa tarkoitetusta maatilojen neuvontajärjestelmästä.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle säännöllisesti tiedot V osaston II luvussa tarkoitetun yhdennetyn järjestelmän soveltamisesta. Komissio järjestää asiaa koskevan mielipiteiden vaihdon jäsenvaltioiden kanssa.

103 artikla

Luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen tämän asetuksen nojalla toteutettujen valvontatoimenpiteiden ja tilien tarkastamis- ja hyväksymistoimenpiteiden yhteydessä ilmoitettujen tai saatujen tietojen luottamuksellisuuden.

Näihin tietoihin sovelletaan asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 8 artiklassa vahvistettuja sääntöjä.

2. Tarkastusten aikana V osaston III luvun mukaisesti kerättyjä tietoja koskee salassapitovelvollisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeudellisiin menettelyihin liittyvien kansallisten säännösten soveltamista. Ne voidaan antaa tiedoksi ainoastaan niille henkilöille, joilla on jäsenvaltioissa tai unionin toimielimissä tehtäviensä vuoksi oltava kyseiset tiedot.

104 artikla

Komission toimivalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan säännöt seuraavista:

a) muoto, sisältö, aikataulut, määräajat ja järjestelyt toimitettaessa seuraavia asiakirjoja komissiolle tai saatettaessa niitä komission käyttöön:

   i) menoilmoitukset ja menoennusteet sekä niiden ajantasaistaminen, käyttötarkoitukseensa sidotut tulot mukaan luettuina;

   ii) vahvistuslausuma ja maksajaviraston tilinpäätös sekä kaikki käytettävissä olevat tulokset suoritetuista tarkastuksista;

   iii) tilien todentamiskertomukset;

   iv) hyväksyttyjen maksajavirastojen, hyväksyttyjen koordinointielinten ja todentamisviranomaisten tunnistetiedot;

   v) rahastoista rahoitettavien menojen huomioon ottamista ja maksamista koskevat järjestelyt;

   ►C1 vi) ilmoitukset rahoituksen mukautuksista, joita jäsenvaltiot ovat tehneet ◄ maaseudun kehittämistoimien tai -ohjelmien yhteydessä, sekä yhteenvedot jäsenvaltioiden sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aloittamista takaisinperintämenettelyistä;

   vii) tiedot 58 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä;

▼B

b) järjestelyt, jotka koskevat tietojen ja asiakirjojen vaihtoa komission ja jäsenvaltioiden välillä sekä tietojärjestelmien käyttöönottoa, mukaan luettuina järjestelmillä käsiteltävien tietojen tyyppi, muoto ja sisältö sekä niiden säilyttämistä koskevat säännöt;

c) tietojen, asiakirjojen, tilastojen ja kertomusten antaminen tiedoksi komissiolle jäsenvaltioiden toimesta sekä tähän liittyvät määräajat ja menetelmät.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Euron käyttö

105 artikla

Yleisperiaatteet

1. Maaseudun kehittämisohjelmien hyväksymistä koskevissa komission päätöksissä ilmoitetut määrät, komission maksusitoumusten ja maksujen määrärahat sekä jäsenvaltioiden vahvistamien tai todentamien menojen sekä menoilmoitusten määrät ilmaistaan ja maksetaan euroina.

2. Alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä vahvistetut hinnat ja määrät ilmoitetaan euroina.

Ne myönnetään tai kannetaan euroina niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat ottaneet euron käyttöön, ja kansallisena valuuttana niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole käytössä.

106 artikla

Valuuttakurssi ja sen määräytymisperuste

1. Edellä 105 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hinnat ja määrät muunnetaan valuuttakurssin avulla kansalliseksi valuutaksi niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön.

2. Valuuttakurssin määräytymisperusteena on

a) tuontia tai vientiä koskevien tullimuodollisuuksien täyttäminen, kun kyse on kolmansien maiden kanssa käydyssä kaupassa kannetuista tai myönnetyistä määristä;

b) kaikissa muissa tapauksissa peruste, jolla kyseiselle toimelle asetettu taloudellinen tavoite saavutetaan.

3. Jos asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 tarkoitettu suora tuki maksetaan tuensaajalle muuna valuuttana kuin euroina, jäsenvaltion on muunnettava euroina ilmaistu tuen määrä kansalliseksi valuutaksi Euroopan keskuspankin ennen sen vuoden, jonka osalta tuki myönnetään, lokakuun 1 päivää vahvistaman viimeisimmän valuuttakurssin mukaisesti.

▼B

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa määrän muuntamisesta valuuttakurssin keskiarvon perusteella, jonka Euroopan keskuspankki vahvistaa sen vuoden, jonka osalta tuki myönnetään, lokakuun 1 päivää edeltävän kuukauden aikana. Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat tämän vaihtoehdon, on vahvistettava ja julkaistava keskiarvo ennen kyseisen vuoden joulukuun 1 päivää.

4. Maataloustukirahaston yhteydessä jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, on menoilmoituksia laatiessaan käytettävä samaa valuuttakurssia kuin mitä ne käyttivät maksaessaan tukia tuensaajille tai ottaessaan vastaan tuloja, tämän luvun säännösten mukaisesti.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun määräytymisperusteen täsmentämiseksi tai sen korjaamiseksi markkinajärjestelyyn tai kyseessä olevaan määrään liittyvistä erityisistä syistä siirretään komissiolle valta antaa kyseisiä määräytymisperusteita ja käytettäviä valuuttakursseja koskevista säännöistä delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti. Erityinen määräytymisperuste määritellään ottaen huomioon seuraavat perusteet:

a) valuuttakurssin muutosten mahdollisimman nopea soveltaminen;

b) markkinajärjestelyn puitteissa toteutetuissa vastaavissa toimissa käytettyjen määräytymisperusteiden samankaltaisuus;

c) määräytymisperusteiden johdonmukaisuus samaan markkinajärjestelyyn liittyvien eri hintojen ja määrien osalta;

d) sopivien valuuttakurssien soveltamista koskevien tarkastusten käytännöllisyys ja vaikuttavuus.

6. Jotta jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, eivät soveltaisi eri valuuttakursseja yhtäältä pidettäessä kirjaa saaduista tuloista tai tuensaajille muuna valuuttana kuin euroina maksetuista tuista ja toisaalta maksajaviraston laatiessa menoilmoitusta, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti säännöistä, jotka koskevat menoilmoitusten laatimisessa ja julkisen varastoinnin toimien kirjaamisessa maksajaviraston tileille käytettävää valuuttakurssia.

107 artikla

Suojatoimenpiteet ja poikkeukset

1. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteitä unionin oikeuden soveltamisen suojaamiseksi, jos on todennäköistä, että kansalliseen valuuttaan liittyvät poikkeukselliset valuuttakäytännöt vaarantavat sen. Tarvittaessa toimenpiteet voivat poiketa voimassa olevista säännöistä vain niin kauan kuin on ehdottomasti tarpeen.

▼B

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Euroopan parlamentille, neuvostolle ja jäsenvaltioille on toimitettava viipymättä tieto ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

2. Jos kansallista valuuttaa koskevat poikkeukselliset valuuttakäytännöt saattavat vaarantaa unionin oikeuden soveltamisen, siirretään komissiolle valta antaa tästä jaksosta poiketen delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti, erityisesti seuraavissa tapauksissa:

a) jokin maa käyttää epätavanomaista valuutanvaihtotekniikkaa, kuten useita valuuttakursseja, tai soveltaa vaihtosopimuksia;

b) mailla on valuuttoja, joita ei ole noteerattu virallisilla vaihtomarkkinoilla, tai on todennäköistä, että kyseisten valuuttojen kehitys johtaa kaupan vääristymiin.

108 artikla

Euron käyttö euroalueeseen kuulumattomissa jäsenvaltioissa

1. Jos jäsenvaltio, joka ei ole ottanut euroa käyttöön, päättää maksaa alakohtaisesta maatalouslainsäädännöstä johtuvat menot euroina eikä omana kansallisena valuuttanaan, jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei euron käyttö ole järjestelmällisesti edullisempaa kuin kansallisen valuutan käyttö.

2. Jäsenvaltion on ilmoitettava suunnitelluista toimenpiteistä komissiolle ennen niiden voimaantuloa. Toimenpiteet voivat tulla voimaan vasta, kun komissio on ilmoittanut hyväksyvänsä ne.

III LUKU

Kertomukset ja arviointi

109 artikla

Vuotuinen rahoituskertomus

Komissio laatii kutakin varainhoitovuotta seuraavan vuoden syyskuun loppuun mennessä rahoituskertomuksen rahastojen hallinnoinnista kuluneena varainhoitovuonna ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

110 artikla

Yhteisen maatalouspolitiikan seuranta ja arviointi

1. Perustetaan yhteinen seuranta- ja arviointikehys yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutettujen tulosten mittaamista varten erityisesti seuraavien osalta:

a) asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetyt suorat tuet;

b) asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädetyt markkinatoimenpiteet;

▼B

c) asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 säädetyt maaseudun kehittämistoimenpiteet; ja

d) tämän asetuksen säännökset.

Komissio valvoo näitä maatalouspolitiikan toimenpiteitä jäsenvaltioiden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen asetusten sääntöjen mukaisesti toimittamien raporttien perusteella. Komissio laatii monivuotisen arviointisuunnitelman, johon kuuluu komission suorittama yksittäisten välineiden säännöllinen arviointi.

Tehokkaan tulosmittauksen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa kehyksen sisällöstä ja rakenteesta delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisen maatalouspolitiikan toimenpiteillä saavutettuja tuloksia mitataan seuraavien tavoitteiden osalta:

a) elinkelpoinen ruoan tuotanto, jossa keskitytään maataloustuloon, maatalouden tuottavuuteen ja hintatason vakauteen;

b) luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet, jossa keskitytään kasvihuonekaasupäästöihin, luonnon monimuotoisuuteen, maaperään ja veteen;

c) tasapainoinen aluekehitys, jossa keskitytään maaseudun työllisyyteen ja kasvuun sekä köyhyyteen maaseutualueilla.

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä joukon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviä indikaattoreita. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Indikaattorien on liityttävä politiikan rakenteeseen ja tavoitteisiin, ja niiden avulla on voitava arvioida politiikan edistymistä, tehokkuutta ja vaikuttavuutta tavoitteisiin nähden.

3. Seuranta- ja arviointikehyksessä on otettava huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rakenne seuraavasti:

a) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädettyjen suorien tukien osalta, asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädettyjen markkinatoimenpiteiden osalta ja tämän asetuksen säännösten osalta komissio seuraa tällaisia välineitä jäsenvaltioiden näissä asetuksissa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti toimittamien kertomusten pohjalta. Komissio laatii monivuotisen arviointisuunnitelman, johon kuuluu komission alaisuudessa suoritettu yksittäisten välineiden säännöllinen arviointi. Arviointien on oltava riippumattomien arvioijien hyvissä ajoin tekemiä.

b) Maaseudun kehittämispolitiikkaan liittyvien toimien seuranta ja arviointi suoritetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 67–79 artiklan mukaisesti.

▼B

Komissio varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitettu kaikkien YMP:n välineiden yhteisvaikutus mitataan ja arvioidaan suhteessa 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisiin tavoitteisiin. Yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutetut tulokset yhteisiin tavoitteisiin nähden mitataan ja arvioidaan yhteisten vaikutusindikaattorien perusteella, ja taustalla olevat konkreettiset tavoitteet tulosindikaattorien perusteella. Komissio laatii kaikilla YMP:n välineillä saavutettujen yhteisten tulosten mittaamisesta ja arvioinnista kertomuksia, jotka perustuvat yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista arvioinneista saatuun näyttöön, maaseudun kehittämisohjelmia koskevat arvioinnit mukaan lukien, ja muihin asiaankuuluviin tietolähteisiin.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tarvittavat tiedot kyseisten toimenpiteiden seurantaa ja arviointia varten. Tällaisten tietojen on perustuttava mahdollisimman pitkälti vakiintuneisiin tietolähteisiin, kuten maatalouden kirjanpidon tietoverkko ja Eurostat.

Komission on otettava huomioon tiedon tarpeet ja mahdollisten tietolähteiden väliset synergiat ja erityisesti niiden käyttö tilastointitarkoituksiin, jos se on tarkoituksenmukaista.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä, ottaen huomioon, että tarpeetonta hallinnollista rasitetta tulee välttää, sekä tiedon tarpeista ja mahdollisten tietolähteiden synergiasta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio antaa ensimmäisen kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta, yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutetut ensimmäiset tulokset mukaan lukien, Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018. Toinen kertomus, johon kuuluu yhteisellä maatalouspolitiikalla saavutettujen tulosten arviointi, annetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021.

IV LUKU

Avoimuus

111 artikla

Tuensaajien julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahastojen tuensaajat julkistetaan vuosittain jälkikäteen. Julkistamisen yhteydessä on annettava seuraavat tiedot:

a) sen estämättä, mitä tämän asetuksen 112 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, tuensaajan nimi seuraavasti:

   i) etu- ja sukunimi, kun tuensaaja on luonnollinen henkilö;

   ii) täydellinen virallinen nimi, sellaisena kuin se on rekisteröitynä, kun tuensaaja on oikeushenkilö, joka on asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan itsenäisiä oikeushenkilöitä;

▼B

iii) yhdistyksen täydellinen nimi, sellaisena kuin se on rekisteröitynä tai muulla tavoin virallisesti tunnustettuna, kun tuensaaja on yhdistys, joka ei ole oikeushenkilö;

b) kunta, jossa tuensaaja asuu tai jonne tämä on rekisteröity, kunnan postinumero tai sen osa, kun se on saatavissa;

c) kuhunkin rahastoista rahoitettuun toimenpiteeseen liittyvät, kunkin tuensaajan asianomaisena varainhoitovuonna saamat tukimäärät;

d) kummasta tahansa rahastoista rahoitettujen toimenpiteiden luonne ja kuvaus sekä se, missä toimenpiteessä c alakohdassa tarkoitettu tuki on myönnetty.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot julkaistaan yhdellä jäsenvaltiokohtaisella verkkosivustolla. Tiedot on pidettävä saatavilla kahden vuoden ajan ensimmäisestä julkaisemisesta.

2. Kun kyseessä ovat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin maaseuturahastosta rahoitettuihin toimenpiteisiin liittyvät tuet, julkaistavat määrät ovat julkisen tuen kokonaismääriä, joihin sisältyvät sekä unionin että kansalliset maksuosuudet.

112 artikla

Kynnys

Jäsenvaltioiden ei tule julkaise tuensaajan nimeä, josta säädetään tämän asetuksen 111 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa, seuraavissa tapauksissa:

a) jos jäsenvaltio perustaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa säädetyn pienviljelijöiden tukijärjestelmän ja tuensaajan jonakin vuonna saaman tuen määrä on enintään jäsenvaltion kyseisen asetuksen 63 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai 63 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vahvistama määrä;

b) jos jäsenvaltio ei perusta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettua pienviljelijöiden tukijärjestelmää ja tuensaajan jonakin vuonna saama tuen määrä on enintään 1 250 euroa.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa komissio julkaisee jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 1307/2013 63 artiklan mukaisesti vahvistamat määrät, jotka on annettu komissiolle tiedoksi kyseisen asetuksen mukaisesti, 114 artiklan nojalla vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Tämän artiklan ensimmäistä kohtaa sovellettaessa jäsenvaltion on julkaistava 111 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot siten, että tuensaajalle annetaan tunnuskoodi. Jäsenvaltion on päätettävä koodin muodosta.

▼B

113 artikla

Tiedottaminen tuensaajille

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tuensaajille, että heitä/niitä koskevat tiedot julkaistaan 111 artiklan mukaisesti ja että unionin ja jäsenvaltioiden tarkastus- ja selvityselimet voivat käsitellä näitä tietoja unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi.

Kun kyseessä ovat henkilötiedot, jäsenvaltioiden on direktiivin 95/46/EY vaatimusten mukaisesti ilmoitettava tuensaajille, mitkä ovat heidän tietosuojasääntöjen mukaiset oikeutensa ja millaisia menettelyjä näitä oikeuksia harjoitettaessa on sovellettava.

114 artikla

Komission toimivalta

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan seuraavat:

a) säännöt 111 ja 112 artiklassa säädetyn julkaisemisen muodosta, toimenpidekohtainen esittäminen mukaan luettuna, ja aikataulusta;

b) säännöt 113 artiklan yhdenmukaisesta soveltamisesta;

c) säännöt komission ja jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VIII OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

115 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 ja 120 artiklassa tarkoitettua valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle tämän asetuksen voimaantulopäivästä seitsemän vuoden ajaksi 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 ja 120 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

▼B

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 ja 120 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 ja 120 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

116 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, jonka nimi on maatalousrahastojen komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

Edellä 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 ja 104 artiklaa sovellettaessa komissiota avustaa suoria tukia, maaseudun kehittämistä ja/tai yhteistä markkinajärjestelyä koskevissa asioissa vastaavasti tällä asetuksella perustettu maatalousrahastojen komitea, asetuksella (EU) N:o 1307/2013 perustettu suorien tukien komitea, asetuksella (EU) N:o 1305/2013 perustettu maaseudun kehittämiskomitea ja/tai asetuksella (EU) N:o 1308/2013 perustettu maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea. Nämä komiteat ovat asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettuja komiteoita.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna 8 artiklassa tarkoitettujen säädösten osalta lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

▼B

117 artikla

Henkilötietojen käsittely ja tietosuoja

1. Jäsenvaltiot ja komissio keräävät henkilötietoja täyttääkseen tämän asetuksen, erityisesti II osaston II luvun, III osaston, IV osaston III ja IV luvun, V ja VI osaston sekä VII osaston III luvun mukaiset hallinnointi-, valvonta-, tarkastus- sekä seuranta- ja arviointivelvoitteensa ja lisäksi tilastointitarkoituksiin, eivätkä ne saa käsitellä kyseisiä tietoja tämän tarkoituksen vastaisella tavalla.

2. Jos henkilötietoja käsitellään VII osaston III luvun nojalla seuranta- ja arviointitarkoituksessa tai tilastointitarkoituksessa, tiedot on tehtävä nimettömiksi ja käsiteltävä vain koottuina.

3. Henkilötietoja on käsiteltävä direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 sääntöjen mukaisesti. Tällaisia tietoja ei etenkään saa säilyttää muodossa, joka mahdollistaa rekisteröityjen tunnistamisen pidempään kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä käsitellään, ottaen huomioon sovellettavassa kansallisessa ja unionin lainsäädännössä säädetyt vähimmäissäilytysajat.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rekisteröidyille, että heidän henkilötietojaan saatetaan käsitellä kansallisissa ja unionin elimissä 1 kohdan mukaisesti ja että heillä on tällöin direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 tietosuojasääntöjen mukaiset oikeudet.

5. Tähän artiklaan sovelletaan 111–114 artiklaa.

118 artikla

Täytäntöönpanon taso

Jäsenvaltiot vastaavat ohjelmien täytäntöönpanosta sekä tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamisesta asianmukaiseksi katsomallaan tasolla jäsenvaltion institutionaalisen, oikeudellisen ja rahoituskehyksen mukaisesti, jollei tämän asetuksen ja muiden asiaankuuluvien unionin sääntöjen noudattamisesta muuta johdu.

119 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008.

▼M1

Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklaa ja asiaankuuluvia täytäntöönpanosääntöjä sovelletaan kuitenkin edelleen 31 päivään joulukuuta 2014, ja asetuksen (EY) N:o 1290/2005 30 ja 44 a artiklaa ja asiaankuuluvia täytäntöönpanosääntöjä sovelletaan edelleen maatalouden varainhoitovuonna 2013 toteutuneisiin menoihin ja suoritettuihin maksuihin.

▼B

2. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

▼M1

119 a artikla

Poikkeus asetuksesta (EU) N:o 966/2012

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 966/2012 59 artiklan 5 kohdassa ja tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, todentamisviranomaisen ei ole maatalouden varainhoitovuoden 2014 osalta lausunnossaan tarpeen vahvistaa, ovatko menot, joiden korvaamista komissiolta pyydetään, laillisia ja asianmukaisia.

▼B

120 artikla

Siirtymätoimenpiteet

►C1 Jotta siirtyminen 119 artiklassa tarkoitetuissa ◄ kumotuissa asetuksissa säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin tapahtuisi joustavasti, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 115 artiklan mukaisesti tapauksissa, joissa tässä asetuksessa säädettyihin sääntöihin voidaan soveltaa poikkeuksia ja tehdä lisäyksiä.

121 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

▼M1

2. Seuraavia säännöksiä sovelletaan kuitenkin seuraavasti:

a) 7, 8, 16, 25, 26 ja 43 artiklaa 16 päivästä lokakuuta 2013;

b) 52 artiklaa, III osastoa, V osaston II lukua ja VI osastoa 1 päivästä tammikuuta 2015.

3. Edellä olevista 1 ja 2 kohdasta poiketen:

a) 9, 18, 40 ja 51 artiklaa sovelletaan toteutettujen menojen osalta 16 päivästä lokakuuta 2013;

b) VII osaston IV lukua sovelletaan maatalouden varainhoitovuodesta 2014 alkaen suoritettuihin maksuihin.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

12 ARTIKLAN 3 KOHDAN D ALAKOHDASSA SÄÄDETTY TIEDOTTAMINEN ILMASTONMUUTOKSEN HILLITSEMISEN JA SIIHEN SOPEUTUMISEN, BIOLOGISEN MONIMUOTOISUUDEN JA VESIEN SUOJELUN ALOILLA

Ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen:

— Tiedottaminen ilmastonmuutoksen mahdollisista vaikutuksista asianomaisilla alueilla ja eri viljelykäytäntöjen aiheuttamista kasvihuonekaasupäästöistä sekä maatalousalan osallistumisesta ilmastonmuutoksen hillitsemiseen parantamalla viljely- ja peltometsätalouskäytäntöjä, kehittämällä tiloille uusiutuvaa energiaa koskevia hankkeita ja parantamalla tilojen energiatehokkuutta.

— Tiedottaminen, jolla autetaan viljelijöitä suunnittelemaan parhaita investointitapoja viljelymenetelmiensä ilmastokestävyyden parantamiseksi, ja selvitetään, mitä unionin varoja voidaan hyödyntää tätä varten, ja erityisesti tiedottaminen maatalousmaan sopeuttamisesta ilmastonvaihteluihin ja pidemmän aikavälin muutoksiin ja tiedottaminen käytännöllisistä maatalouden toimenpiteistä, joilla lisätään viljelymenetelmien kestävyyttä tulvien ja kuivuusjaksojen varalta sekä tiedottaminen siitä, miten kohennetaan ja optimoidaan maaperän hiilensitomistasoja.

Biologinen monimuotoisuus:

— Tiedottaminen biologisen monimuotoisuuden ja maatalouden ekosysteemien kestävyyden myönteisestä korrelaatiosta sekä monokulttuurien sekä tuholaisista ja äärimmäisistä sääilmiöistä aiheutuvien satomenetysten/-vahinkojen yleistymisriskeistä ja tällaisen vahinkoalttiuden välisestä kytköksestä.

— Tiedottaminen parhaista haitallisten vieraslajien leviämisen estämismenetelmistä sekä syistä, joiden perusteella tämä on tärkeää ekosysteemin tehokkaan toiminnan ja ilmastonmuutosta koskevan kestävyyden kannalta, mukaan luettuina tiedot rahoituksen saamisesta hävittämisohjelmista aiheutuvien lisäkustannusten kattamiseksi.

Vesien suojelu:

— Tiedottaminen kestävistä ja vähän vettä käyttävistä kastelujärjestelmistä sekä sadeveden keräämiseen perustuvien järjestelmien optimoinnista, jotta voidaan edistää vesivarojen tehokasta käyttöä.

— Tiedottaminen vedenkäytön vähentämisestä maataloudessa, mukaan luettuna viljelykasvin valinta, ja maaperän humuspitoisuuden lisäämisestä vedenpidätyskyvyn lisäämiseksi ja kastelutarpeen vähentämiseksi.

Yleistä

— Parhaita käytäntöjä, koulutusta ja valmiuksien kehittämistä koskeva tiedonvaihto (koskee tässä liitteessä edellä mainittuja ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista, biologista monimuotoisuutta ja vesien suojelua).

▼B

LIITE II

TÄYDENTÄVIÄ EHTOJA KOSKEVAT SÄÄNNÖT 93 ARTIKLAN MUKAISESTI

Hoitovaatimus: Lakisääteiset hoitovaatimukset

Toimenpidevaatimus: Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset

►C1 Ala ◄	Aihe	Hoito- ja toimenpidevaatimukset		
Ympäristö, ilmastonmuutos ja maan hyvä maatalouskunto	Vesi	Hoitovaatimus 1	Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)	4 ja 5 artikla
		Toimenpidevaatimus 1	Suojakaistojen perustaminen vesistöjen varsille ([1])	
		Toimenpidevaatimus 2	Kasteluveden käyttöä koskevien lupamenettelyjen noudattaminen, jos lupa edellytetään	
		Toimenpidevaatimus 3	Pohjaveden suojelu pilaantumista vastaan: direktiivin 80/68/ETY liitteessä lueteltujen vaarallisten aineiden pohjaveteen suoraan päästämisen kieltäminen sekä toimenpiteet, joilla estetään pohjaveden pilaantuminen välillisesti kyseisten aineiden maahan päästämisen ja maaperän läpi suodattumisen kautta; direktiivi sellaisena kuin se on viimeisenä voimassaolopäivänään, siltä osin, kuin se liittyy maataloustoimintaan	
	Maaperä ja hiilivarasto	Toimenpidevaatimus 4	Vähimmäiskasvipeite	
		Toimenpidevaatimus 5	Maanhoidon vähimmäistaso kulloisenkin paikan olosuhteiden mukaan eroosion rajoittamiseksi	
		Toimenpidevaatimus 6	Maan orgaanisen aineksen säilyttäminen soveltuvilla käytännöillä, mukaan luettuna sängen polttoa koskeva kielto, lukuun ottamatta polttamista kasvien terveyden vuoksi ([2])	
	Biologinen monimuotoisuus	Hoitovaatimus 2	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7)	3 artiklan 1 kohta; 3 artiklan 2 kohdan b alakohta; 4 artiklan 1, 2 ja 4 kohta
		Hoitovaatimus 3	Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7)	6 artiklan 1 ja 2 kohta

▼B

►C1 Ala ◄	Aihe	Hoito- ja toimenpidevaatimukset		
	►C1 Maisema; ylläpidon vähimmäistaso	Toimenpidevaatimus 7	Maisemapiirteiden säilyttäminen, mukaan luettuina tarpeen mukaan pensasaidat, lammikot, ojat ja linjassa, ryhmissä tai yksinään olevat puut sekä pellonpientareet ja terassiviljelmät, myös pensasaitojen ja puiden leikkaamista koskeva kielto lintujen pesimäaikana ja lisämahdollisuutena toimenpiteet haitallisten vieraskasvilajien torjumiseksi ◄	
Kansanterveys, eläinten terveys ja kasvien terveys	Elintarvikkeiden turvallisuus	Hoitovaatimus 4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuus-viranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1)	14 ja 15 artikla, 17 artiklan 1 kohta ([3]) sekä 18, 19 ja 20 artikla
		Hoitovaatimus 5	Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3)	3 artiklan a, b, d ja e alakohta sekä 4, 5 ja 7 artikla
	Eläinten tunnistus ja rekisteröinti	Hoitovaatimus 6	Neuvoston direktiivi 2008/71/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (EUVL L 213, 8.8.2005, s. 31)	3–5 artikla
		Hoitovaatimus 7	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1)	4 ja 7 artikla
		Hoitovaatimus 8	Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8)	3–5 artikla
	Eläintaudit	Hoitovaatimus 9	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä (EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1)	7, 11, 12, 13 ja 15 artikla

▼B

►C1 Ala ◄	Aihe	Hoito- ja toimenpidevaatimukset		
	Kasvinsuojeluaineet	Hoitovaatimus 10	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1)	55 artiklan ensimmäinen ja toinen virke
Eläinten hyvinvointi	Eläinten hyvinvointi	Hoitovaatimus 11	Neuvoston direktiivi 2008/119/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 10, 15.1.2009, s. 7)	3 ja 4 artikla
		Hoitovaatimus 12	Neuvoston direktiivi 2008/120/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 47, 18.2.2009, s. 5)	3 ja 4 artikla
		Hoitovaatimus 13	Neuvoston direktiivi 98/58/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, tuotantoeläinten suojelusta (EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23)	4 artikla

([1]) Maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen mukaisten suojakaistojen on oltava direktiivin 91/676/ETY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti pilaantumisalttiiksi määriteltyjen vyöhykkeiden sisä- ja ulkopuolella vähintään kyseisen direktiivin liitteessä II olevan A kohdan 4 kohdassa tarkoitettujen, lannoitteiden maahan levittämistä virtaavien vesien läheisyydessä koskevien ehtojen mukaisia, joita on sovellettava jäsenvaltioiden kyseisen direktiivin 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti laatimien toimintaohjelmien mukaisesti.

([2]) Tämä vaatimus voidaan rajoittaa yleiseksi sängen polttoa koskevaksi kielloksi, mutta jäsenvaltio voi päättää määrätä muita vaatimuksia.

([3]) Sellaisena kuin se on pantu täytäntöön erityisesti seuraavilla säädöksillä:
— Asetuksen (EY) N:o 470/2009 14 artikla ja asetuksen (EY) N:o 37/2010 liite,
— Asetus (EY) N:o 852/2004: 4 artiklan 1 kohta ja liitteessä I olevan A osan II jakson 4 kohdan g, h ja j alakohta, 5 kohdan f ja h alakohta ja 6 kohta sekä III jakson 8 kohdan a, b, d ja e alakohta ja 9 kohdan a ja c alakohta,
— Asetus (EY) N:o 853/2004: 3 artiklan 1 kohta ja liitteen III IX jakson I luvun 1 kohdan b, c, d ja e alakohta, 2 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohta, b alakohdan i ja ii alakohta sekä c alakohta, 3 kohta, 4 kohta, 5 kohta, II luvun osan A 1, 2, 3 ja 4 kohta, osan B 1 kohdan a ja d alakohta, 2 kohta, 4 kohdan a ja b alakohta, liitteen III X jakson I luvun 1 kohta,
— Asetus (EY) N:o 183/2005: 5 artiklan 1 kohta ja liitteen I osan A I jakson 4 kohdan e ja g alakohta, II jakson 2 kohdan a, b ja e alakohta, 5 artiklan 5 kohta sekä liitteen III 1 ja 2 kohta, 5 artiklan 6 kohta, ja
— Asetus (EY) N:o 396/2005: 18 artikla.

▼B

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

1. Asetus (ETY) N:o 352/78

Asetus (ETY) N:o 352/78	Tämä asetus
1 artikla	43 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artikla	43 artiklan 2 kohta
3 artikla	46 artiklan 1 kohta
4 artikla	–
5 artikla	–
6 artikla	–

2. Asetus (EY) N:o 2799/98

Asetus (EY) N:o 2799/98	Tämä asetus
1 artikla	–
2 artikla	105 artiklan 2 kohta ja 106 artikla
3 artikla	106 artikla
4 artikla	–
5 artikla	–
6 artikla	–
7 artikla	107 artikla
8 artikla	108 artikla
9 artikla	–
10 artikla	–
11 artikla	–

3. Asetus (EY) N:o 814/2000

Asetus (EY) N:o 814/2000	Tämä asetus
1 artikla	45 artiklan 1 kohta
2 artikla	45 artiklan 2 kohta
3 artikla	–
4 artikla	–
5 artikla	–
6 artikla	–
7 artikla	–
8 artikla	45 artiklan 5 kohta
9 artikla	–
10 artikla	45 artiklan 4 kohta ja 116 artikla
11 artikla	–

▼B

4. Asetus (EY) N:o 1290/2005

Asetus (EY) N:o 1290/2005	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artikla	9 artikla
8 artikla	102 artikla
9 artikla	58 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	16 artikla
13 artikla	19 artikla
14 artikla	17 artikla
15 artikla	18 artikla
16 artikla	40 artikla
17 artikla	41 artiklan 1 kohta
17a artikla	41 artiklan 2 kohta
18 artikla	24 artikla
19 artikla	27 artikla
20 artikla	28 artikla
21 artikla	29 artikla
22 artikla	32 artikla
23 artikla	33 artikla
24 artikla	34 artikla
25 artikla	35 artikla
26 artikla	36 artikla
27 artikla	41 artiklan 1 kohta
27a artikla	41 artiklan 2 kohta
28 artikla	37 artikla
29 artikla	38 artikla
30 artikla	51 artikla
31 artikla	52 artikla
32 artikla	54 ja 55 artikla
33 artikla	54 ja 56 artikla
34 artikla	43 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1290/2005	Tämä asetus
35 artikla	–
36 artikla	48 artikla
37 artikla	47 artikla
38 artikla	–
39 artikla	–
40 artikla	–
41 artikla	116 artikla
42 artikla	–
43 artikla	109 artikla
44 artikla	103 artikla
44a artikla	113 artiklan 1 kohta
45 artikla	105 artiklan 1 kohta ja 106 artiklan 3 ja 4 kohta
46 artikla	–
47 artikla	119 artikla
48 artikla	120 artikla
49 artikla	121 artikla

5. Asetus (EY) N:o 485/2008

Asetus (EY) N:o 485/2008	Tämä asetus
1 artikla	79 artikla
2 artikla	80 artikla
3 artikla	81 artikla
4 artikla	–
5 artikla	82 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
6 artikla	82 artiklan 4 kohta
7 artikla	83 artikla
8 artikla	103 artiklan 2 kohta
9 artikla	86 artikla
10 artikla	84 artikla
11 artikla	85 artikla
12 artikla	106 artiklan 3 kohta
13 artikla	–
14 artikla	–
15 artikla	87 artikla
16 artikla	–
17 artikla	–

▼B

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma täydentävistä ehdoista

Neuvosto ja Euroopan parlamentti pyytävät komissiota seuraamaan yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY sekä yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja esittämään, kunhan nämä direktiivit on pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa ja viljelijöihin suoraan sovellettavat velvoitteet on määritetty, lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi, jotta näiden direktiivien keskeiset osat voidaan sisällyttää täydentävien ehtojen järjestelmään.